

Europeiska unionens officiella tidning

C 75 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

31 mars 2009

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

III Förberedande rättsakter

RÅDET

2009/C 75 E/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 10/2009 av den 9 januari 2009, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ⁽¹⁾	1
2009/C 75 E/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 11/2009 av den 9 januari 2009, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 ⁽¹⁾	16
2009/C 75 E/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 12/2009 av den 9 januari 2009, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 ⁽¹⁾	38
2009/C 75 E/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 13/2009 av den 16 februari 2009, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1172/95 ⁽¹⁾	58
2009/C 75 E/05	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 14/2009 av den 16 februari 2009, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer (Gert) ⁽¹⁾	67

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

III

(Förberedande rättsakter)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 10/2009

antagen av rådet den 9 januari 2009

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 75 E/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "En energipolitik för Europa" framhövdes vikten av att fullborda den inre marknaden för el och naturgas. En av de viktigaste åtgärderna för att nå detta mål var enligt meddelandet att förbättra regelverket på gemenskapsnivå.

(2) En oberoende rådgivande grupp för el och gas, kallad *Europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för el och gas* (ERGEG), inrättades genom kommissionens beslut 2003/796/EG ⁽⁴⁾ för att underlätta samråd, samordning

och samarbete mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och mellan dessa myndigheter och kommissionen, i syfte att konsolidera den inre marknaden för el och naturgas. Denna grupp består av företrädare för de nationella tillsynsmyndigheter som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽⁶⁾.

(3) ERGEG:s verksamhet har alltsedan dess inrättande bidragit till utvecklingen mot en inre marknad för el och gas. Det erkänns dock allmänt i branschen och har även föreslagits av ERGEG att det frivilliga samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter borde äga rum inom en gemenskapsstruktur med tydliga befogenheter och behörighet att fatta enskilda tillsynsbeslut i en rad specifika fall.

(4) Europeiska rådet uppmanade i mars 2007 kommissionen att föreslå åtgärder för att inrätta en oberoende mekanism för samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter.

(5) Utifrån en konsekvensbedömning rörande vilka resurser som skulle krävas för en central enhet drogs slutsatsen att en oberoende central enhet på lång sikt skulle erbjuda fler fördelar än andra alternativ. En byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (nedan kallad *byrån*) bör därför inrättas.

⁽¹⁾ EUT C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 18 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 januari 2009 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ EUT L 296, 14.11.2003, s. 34.

⁽⁵⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁶⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.

- (6) Byrån bör se till att den tillsyn som utförs av nationella tillsynsmyndigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽¹⁾ samordnas ordentligt och vid behov kompletteras på gemenskapsnivå. I detta syfte måste byråns oberoende, tekniska och tillsynsrelaterade kapacitet samt transparens och effektivitet garanteras.
- (7) Byrån bör övervaka det regionala samarbetet mellan systemansvariga för överföringssystem inom sektorerna för el och gas samt verksamheten inom det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem för el (nedan kallat *Entso för el*) och det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem för gas (nedan kallat *Entso för gas*). Byrån är nödvändig för att samarbetet mellan de systemansvariga för överföringssystemen ska kunna bli effektivt och transparent på ett sätt som gynnar den inre marknaden för el och naturgas.
- (8) Byrån har som en viktig uppgift att utarbeta icke-bindande ramriktlinjer som nätföreskrifterna måste vara förenliga med. Det anses också vara lämpligt och förenligt med byråns syfte att den deltar i översynen av nätverksföreskrifter (både när de utarbetas och vid ändringar) för att säkerställa att de är förenliga med de icke-bindande ramriktlinjerna, innan den rekommenderar kommissionen att anta dem.
- (9) Det bör skapas en struktur för samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheterna. Denna struktur bör underlätta en enhetlig tillämpning av lagstiftningen om den inre marknaden för el och gas i hela gemenskapen. I fall som berör mer än en medlemsstat bör byrån få befogenhet att anta enskilda beslut. Denna befogenhet bör under vissa omständigheter omfatta tekniska frågor, regelverket för el- och gasinfrastruktur som förbinder eller kan förbinda minst två medlemsstater, samt, som en sista utväg, undantag från reglerna för den inre marknaden för nya sammanlänknings av elnät och ny gasinfrastruktur som är belägen i mer än en medlemsstat.
- (10) Eftersom byrån har överblick över de nationella tillsynsmyndigheterna, bör den kunna ge kommissionen råd i frågor om marknadsreglering. Den bör också informera kommissionen när den anser att samarbetet mellan systemansvariga för överföringssystem inte ger de nödvändiga resultaten eller när en tillsynsmyndighet vars beslut strider mot riktlinjer inte på lämpligt sätt följer upp byråns yttrande.
- (11) Byrån bör även kunna utfärda icke-bindande riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheter och marknadsaktörer med att utbyta bästa praxis.
- (12) Byråns organisation bör motsvara de särskilda behoven i fråga om reglering på energiområdet. I synnerhet bör de nationella tillsynsmyndigheternas speciella roll och oberoende beaktas till fullo.
- (13) Byråns styrelse bör få nödvändiga befogenheter att upprätta budgeten, kontrollera hur den genomförs, utarbeta en arbetsordning, anta budgetförfordningar och utse direktören. Ett rotationssystem bör tillämpas vid utbyte av de styrelsemedlemmar som utses av rådet, så att det säkerställs att medlemsstaternas medverkan balanseras över tiden.
- (14) Byrån bör få nödvändiga befogenheter för att kunna genomföra sitt tillsynsuppdrag på ett effektivt och framför allt oberoende sätt. Tillsynsmyndigheternas oberoende utgör inte bara en huvudprincip för god samhällsstyrning utan också ett fundamentalt villkor för att säkra marknadens förtroende. Tillsynsnämndens medlemmar bör således, utan att detta påverkar deras agerande på sina respektive nationella myndigheters vägnar, agera oberoende av alla marknadsintressen och varken söka eller ta emot instruktioner från någon medlemsstats regering, från kommissionen eller från något annat offentligt eller privat organ.
- (15) När byrån har behörighet att fatta beslut bör berörda parter av processekonomiska skäl ha rätt att överklaga till en överklagandeinstans, som bör utgöra en del av byrån men vara oberoende av dess administrativa och beslutsrelaterade struktur. I kontinuitetens intresse bör reglerna för utnämning eller förnyande av överklagandenämndens ledamöter göra det möjligt att byta ut endast en del av dessa ledamöter.
- (16) Byrån bör främst finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget och genom avgifter och frivilliga bidrag. I synnerhet bör de medel som för närvarande anslås av tillsynsmyndigheter för samarbete på gemenskapsnivå fortsätta att vara tillgängliga för byrån. Gemenskapens budgetförfarande bör fortsätta att gälla när det gäller alla bidrag som belastar Europeiska unionens allmänna budget. Granskningen av räkenskaper bör vidare göras av revisionsrätten, i enlighet med artikel 91 i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L ...⁽²⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

- (17) Byrån bör ha högt kvalificerad personal. Särskilt bör den kunna dra nytta av kompetens och erfarenheter hos personal som utstationeras av de nationella tillsynsmyndigheterna, kommissionen och medlemsstaterna. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna* respektive *anställningsvillkoren*), fastställda i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾, och bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska gemenskapernas institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren bör gälla för byråns personal. Styrelsen bör i samförstånd med kommissionen anta nödvändiga genomförandebestämmelser.
- (18) Byrån bör tillämpa de allmänna regler för allmänhetens tillgång till handlingar som tillämpas av gemenskapens organ. Styrelsen bör vidta praktiska åtgärder för att skydda kommersiellt känsliga uppgifter och personuppgifter.
- (19) I enlighet med lämpliga avtal som ingås av gemenskapen bör länder som inte är medlemmar i gemenskapen kunna delta i byråns arbete.
- (20) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (21) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta nödvändiga riktlinjer för de situationer då byrån blir behörig att besluta om regler och villkor för tillträde till och driftsäkerhet för gränsöverskridande infrastruktur. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen samarbete på gemenskapsnivå mellan nationella tillsynsmyndigheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

KAPITEL I

Inrättande och rättslig status

Artikel 1

Inrättande

1. Genom denna förordning inrättas en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (*byrån*).
2. Byråns syften ska vara att bistå de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 34 i direktiv 2009/.../EG och artikel 38 i direktiv 2009/.../EG, att på gemenskapsnivå utöva de tillsynsuppgifter som utförs i medlemsstaterna och vid behov samordna deras verksamhet.
3. Byrån ska inrymmas i kommissionens lokaler till dess att dess egna lokaler är färdiga.

Artikel 2

Rättslig status

1. Byrån ska vara ett gemenskapsorgan med status som juridisk person.
2. Byrån ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Byrån ska företrädas av sin direktör.

Artikel 3

Sammansättning

Byrån ska bestå av

- a) en styrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 12,
- b) en tillsynsnämnd, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 14,
- c) en direktör, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 16,
- d) en överklagandenämnd, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 18.

Artikel 4

Byråns akter

Byrån får

- a) avge yttranden och rekommendationer till systemansvariga för överföringssystem,

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) avge yttranden till tillsynsmyndigheter,
- c) avge yttranden och rekommendationer till kommissionen,
- d) fatta enskilda beslut i specifika fall enligt artiklarna 7, 8 och 9.

KAPITEL II

Uppgifter

Artikel 5

Allmänna uppgifter

Byrån får på begäran av kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden till kommissionen i alla frågor som har anknytning till det syfte för vilket den har inrättats.

Artikel 6

Uppgifter i fråga om samarbetet mellan systemansvariga för överföringssystem

1. Byrån ska avge ett yttrande till kommissionen om utkasten till stadgar för, förteckningarna över ledamöter i och utkasten till arbetsordningar för Entso för el i enlighet med artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel ⁽¹⁾ respektive Entso för gas i enlighet med artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten ⁽¹⁾.
2. Byrån ska övervaka verksamheten inom Entso för el enligt artikel 9 i förordning (EG) nr .../2009 och inom Entso för gas enligt artikel 9 i förordning (EG) nr .../2009.
3. Byrån får avge ett yttrande
 - a) till Entso för el i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EG) nr .../2009 och Entso för gas enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr .../2009 om nätverksföreskrifter, och
 - b) till Entso för el enligt artikel 9.2 första stycket i förordning (EG) nr .../2009 och Entso för gas enligt artikel 9.2 första stycket i förordning (EG) nr .../2009 om utkastet till årlig verksamhetsplan och utkastet till en icke-bindande 10-årig nätinvesteringsplan för utveckling av nätet.
4. Byrån ska avge ett motiverat yttrande och rekommendationer till Entso för el, Entso för gas och kommissionen, om den anser att det utkast till årlig verksamhetsplan eller förslag till en icke-bindande 10-årig investeringsplan för utveckling av nätverket som lagts fram för den enligt artikel 9.2 andra stycket i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 9.2 andras stycket i förordning (EG) nr .../2009 inte bidrar till icke-diskriminering, genuin konkurrens och en väl fungerande marknad eller en tillräcklig nivå av gränsöverskridande sammanlänkningsplaner till vilka tredjepart har tillträde.

⁽¹⁾ EUT L ...

Byrån ska lägga fram ett utkast till icke-bindande ramriktlinje för kommissionen, när den åläggs att göra detta enligt artikel 6.2 i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 6.2 i förordning (EG) nr .../2009. Byrån ska se över utkastet till icke-bindande ramriktlinje och lägga fram det på nytt för kommissionen, när den åläggs att göra detta enligt artikel 6.4 i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 6.4 i förordning (EG) nr .../2009.

Byrån ska avge ett motiverat yttrande till Entso för el och Entso för gas om nätföreskrift i enlighet med artikel 6.7 i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 6.7 i förordning (EG) nr .../2009.

Byrån ska lägga fram nätföreskriften för kommissionen och får rekommendera att den antas i enlighet med artikel 6.9 i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 6.9 i förordning (EG) nr .../2009. Byrån ska utarbeta och lägga fram en nätföreskrift för kommissionen, när den åläggs göra detta enligt artikel 6.10 i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 6.10 i förordning (EG) nr .../2009.

5. Byrån ska avge ett motiverat yttrande till kommissionen, i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 9.1 i förordning (EG) nr .../2009, om Entso för el eller Entso för gas inte har genomfört en nätföreskrift som har utarbetats i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 8.2 i förordning (EG) nr .../2009 eller en nätföreskrift som har fastställts i enlighet med artikel 6.1–6.10 i dessa förordningar men inte har antagits av kommissionen enligt artikel 6.11 i dessa förordningar.

6. Byrån ska övervaka och analysera genomförandet av de nätföreskrifter och riktlinjer som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 6.11 i förordning (EG) nr .../2009 och i artikel 6.11 i förordning (EG) nr .../2009, och deras inverkan på harmoniseringen av de regler som syftar till att underlätta marknadsintegrering samt på icke-diskriminering, verklig konkurrens och en väl fungerande marknad, samt rapportera till kommissionen.

7. Byrån ska övervaka det regionala samarbete mellan systemansvariga för överföringssystem som avses i artikel 12 i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 12 i förordning (EG) nr .../2009 och ta vederbörlig hänsyn till resultatet av detta samarbete, när den utformar sina yttranden, rekommendationer och beslut.

Artikel 7

Uppgifter i fråga om de nationella tillsynsmyndigheterna

1. Byrån ska anta enskilda beslut i tekniska frågor, när sådana beslut föreskrivs i direktiv 2009/.../EG, direktiv 2009/.../EG, förordning (EG) nr .../2009 och förordning (EG) nr .../2009.

2. Byrån får i enlighet med sin verksamhetsplan eller på begäran av kommissionen anta icke-bindande riktlinjer som hjälper tillsynsmyndigheter och marknadsaktörer att utbyta bästa praxis.

3. Byrån ska främja samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och mellan de regionala tillsynsmyndigheterna på regional nivå och ta vederbörlig hänsyn till resultatet av detta samarbete när den utformar sina yttranden, rekommendationer och beslut. Om byrån anser att bindande regler för ett sådant samarbete krävs, ska den lämna lämpliga rekommendationer om detta till kommissionen.

4. På begäran av en tillsynsmyndighet eller kommissionen ska byrån avge ett yttrande om huruvida ett beslut som har fattats av en tillsynsmyndighet överensstämmer med de riktlinjer som avses i direktiv 2009/.../EG, direktiv 2009/.../EG, förordning (EG) nr .../2009 eller förordning (EG) nr .../2009.

5. Om en nationell tillsynsmyndighet inte inom fyra månader från mottagandedagen på lämpligt sätt följer upp ett sådant yttrande från byrån som avses i punkt 4, ska byrån informera kommissionen.

6. När en nationell tillsynsmyndighet i ett specifikt fall har svårt att tillämpa de riktlinjer som avses i direktiv 2009/.../EG, direktiv 2009/.../EG, förordning (EG) nr .../2009 eller förordning (EG) nr .../2009, får den be byrån om ett yttrande. Efter samråd med kommissionen ska byrån avge ett yttrande inom fyra månader efter mottagandet av begäran.

7. Byrån ska fatta beslut om regler och villkor för tillträde till och driftsäkerhet för el- och gasinfrastruktur som förbinder eller kan förbinda minst två medlemsstater, nedan kallad *gränsöverskridande infrastruktur*, i enlighet med artikel 8.

Artikel 8

Uppgifter angående regler och villkor för tillträde till och driftsäkerheten för gränsöverskridande infrastruktur

1. För gränsöverskridande infrastruktur ska byrån besluta om sådana tillsynsfrågor som ligger inom de nationella tillsynsmyndigheternas behörighet, vilket kan innefatta regler och villkor för tillträde och driftsäkerhet, endast

a) om de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna inte har kunnat nå någon överenskommelse inom sex månader från den dag då ärendet förelades den sista av dessa tillsynsmyndigheter, eller

b) på gemensam begäran av de nationella behöriga tillsynsmyndigheterna.

De behöriga nationella tillsynsmyndigheterna kan gemensamt begära att den period som avses i led a förlängs med en period på högst sex månader.

När den utarbetar sitt beslut, ska byrån höra de nationella tillsynsmyndigheterna och de systemansvariga för berörda överföringssystem och bli informerad om förslag och anmärkningar från samtliga berörda systemansvariga för överföringssystemen.

2. Reglerna och villkoren för tillträde till gränsöverskridande infrastruktur ska inbegripa

a) förfarande för kapacitetstilldelning,

b) tidsramar för tilldelningen,

c) fördelning av kapacitetsavgifter,

d) avgifter som tas ut av användare av infrastrukturen enligt artikel 17.1 d i förordning (EG) nr .../2009 och artikel 35.1 d i direktiv 2009/.../EG.

3. När ett fall har hänskjutits till byrån enligt punkt 1

a) ska byrån lämna sitt beslut inom högst sex månader,

b) får byrån om nödvändigt lämna ett interimbeslut för att säkerställa att försörjningstryggheten eller infrastrukturens driftsäkerhet skyddas.

4. Kommissionen får anta riktlinjer för de situationer då byrån blir behörig att besluta om regler och villkor för tillträde till och driftsäkerhet för gränsöverskridande infrastruktur. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 31.2 i denna förordning.

Artikel 9

Övriga uppgifter

1. Byrån får som en sista utväg besluta om sådana undantag som föreskrivs i artikel 17.5 i förordning (EG) nr .../2009. Byrån får också besluta om sådana undantag som föreskrivs i artikel 35.4 i direktiv 2009/.../EG, när den berörda infrastrukturen är belägen på flera medlemsstaters territorium.

2. Byrån ska på begäran av kommissionen i enlighet med artikel 3.1 b i förordning (EG) nr .../2009 eller artikel 3.1 b i förordning (EG) nr .../2009 avge ett yttrande om beslut av nationella tillsynsmyndigheter om certifiering.

Artikel 10

Samråd

Byrån ska när den utför sina uppgifter tidigt ha omfattande, öppna och transparenta samråd med marknadsaktörerna, de systemansvariga för överföringssystemen, konsumenterna, slutanvändare och, där så är relevant, konkurrensmyndigheterna, utan att deras respektive behörighet åsidosätts, särskilt när dess uppgifter berör de systemansvariga för överföringssystemen.

KAPITEL III

Organisation

Artikel 11

Styrelse

1. Styrelsen ska bestå av sex ledamöter. Varje ledamot ska ha en suppleant. En ledamot och dennes suppleant ska utnämnas av kommissionen och fem ledamöter och deras suppleanter ska utnämnas av rådet. Mandatperioden ska vara fyra år och kunna förlängas en gång. För det första mandatet ska dock denna period vara sex år för hälften av ledamöterna och deras suppleanter.

2. Styrelsen ska utse sin ordförande och vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden, om denne inte kan utföra sitt uppdrag. Ordförandens och vice ordförandens mandatperioder ska vara två år och kunna förlängas en gång. Ordförandens och vice ordförandens mandatperioder ska dock under alla omständigheter genast upphöra när de inte längre är styrelseledamöter.

3. Styrelsemöten ska sammankallas av ordföranden. Ordföranden för tillsynsnämnden eller en person som har utsetts av tillsynsnämnden och byråns direktör ska delta i överläggningarna, om inte styrelsen beslutar någonting annat i fråga om direktören. Styrelsen ska ha ordinarie möten minst två gånger om året. Den ska även ha möte på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter. Styrelsen får bjuda in en person med potentiellt relevanta åsikter som observatör till sina möten. Styrelseledamöterna får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

4. Styrelsen ska fatta beslut med två tredjedelars majoritet bland de närvarande ledamöterna.

5. Varje ledamot ska ha en röst. I styrelsens arbetsordning ska det finnas mer detaljerade regler för

a) omröstningen, särskilt villkoren för hur en ledamot kan handla på en annan ledamots vägnar, samt - om lämpligt - regler om beslutsmässighet,

b) rotationssystemet vid utbyte av de styrelsemedlemmar som utses av rådet, så att det säkerställs att medlemstaternas medverkan balanseras över tiden.

6. En styrelseledamot får inte vara ledamot i tillsynsnämnden.

7. Styrelseledamöterna ska förbinda sig att handla oberoende och i allmänhetens intresse. Var och en av dessa ska i detta syfte göra en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, där de anger antingen att det inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka

negativt på deras oberoende. Dessa förklaringar ska vara offentliga och göras skriftligen varje år.

Artikel 12

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska efter att ha hört tillsynsnämnden och fått dess positiva yttrande i enlighet med artikel 14.2 utse direktören i enlighet med artikel 15.2.

2. Styrelsen ska formellt utse tillsynsnämndens ledamöter i enlighet med artikel 13.1.

3. Styrelsen ska formellt utse överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 17.1.

4. Styrelsen ska se till att byrån utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning.

5. Styrelsen ska före den 30 september varje år, efter samråd med kommissionen och godkännande från tillsynsnämnden i enlighet med artikel 14.3, anta byråns arbetsprogram för det kommande året och överlämna det till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Detta arbetsprogram ska antas utan att det årliga budgetförfarandet åsidosätts och därefter offentliggöras.

6. Styrelsen ska anta och vid behov se över ett flerårigt program. Översynen ska grunda sig på en utvärderingsrapport från en oberoende extern expert inkallad av styrelsen. Dessa dokument ska offentliggöras.

7. Styrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 20-23.

8. Styrelsen ska efter godkännande från kommissionen besluta om mottagande av legat, gåvor eller bidrag från andra källor i gemenskapen eller eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller deras tillsynsmyndigheter. I det yttrande som styrelsen ska avge enligt artikel 23.5 ska finansieringskällor enligt denna punkt uttryckligen nämnas.

9. Styrelsen ska i samråd med tillsynsnämnden ha disciplinära befogenheter över direktören.

10. Styrelsen ska vid behov utarbeta byråns personalpolitik i enlighet med artikel 27.2.

11. Styrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till byråns handlingar i enlighet med artikel 29.

12. Styrelsen ska anta och offentliggöra en årsrapport om byråns verksamhet på grundval av det utkast till årsrapport som avses i artikel 16.8 och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Årsrapporten ska innehålla ett fristående avsnitt, som godkänts av tillsynsnämnden, om byråns tillsynsverksamhet under det aktuella året.

13. Styrelsen ska anta och offentliggöra sin arbetsordning.

Artikel 13

Tillsynsnämnd

1. Tillsynsnämnden ska bestå av

a) företrädare på hög nivå för tillsynsmyndigheterna enligt artikel 34.1 i direktiv 2009/.../EG och artikel 38.1 i direktiv 2009/.../EG och en suppleant per medlemsstat från anställd personal på hög nivå vid dessa myndigheter,

b) en företrädare för kommissionen utan rösträtt.

2. Tillsynsnämnden ska utse en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden ska ersätta ordföranden, om denne inte kan utföra sitt uppdrag. Ordförandens och vice ordförandens mandatperioder ska vara två och ett halvt år och kunna förlängas. Ordförandens och vice ordförandens mandatperioder ska dock under alla omständigheter genast upphöra när de inte längre är ledamöter i tillsynsnämnden.

3. Tillsynsnämnden ska fatta beslut med två tredjedelars majoritet bland de närvarande ledamöterna. Varje ledamot eller suppleant ska ha en röst.

4. Tillsynsnämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I arbetsordningen ska det finnas mer detaljerade regler för omröstningen, särskilt villkoren för hur en ledamot kan handla på en annan ledamots vägnar samt om lämpligt regler om beslutsförfarande. I arbetsordningen kan det fastställas särskilda arbetsmetoder för behandling av frågor som uppstår i samband med regionala samarbetsinitiativ.

5. Vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning ska tillsynsnämnden utan att skyldigheterna för de medlemmar som agerar för sina respektive tillsynsmyndigheters räkning åsidosätts agera oberoende och inte söka eller ta emot instruktioner från någon medlemsstats regering, från kommissionen eller från något offentligt eller privat organ.

6. Tillsynsnämndens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

Artikel 14

Tillsynsnämndens uppgifter

1. Tillsynsnämnden ska avge ett yttrande till direktören om de yttranden, rekommendationer och beslut enligt i artiklarna 5, 6, 7, 8 och 9 som övervägs för antagande. Tillsynsnämnden ska dessutom inom sitt kompetensområde vägleda direktören, när denne utför sina uppgifter.

2. Tillsynsnämnden ska avge ett yttrande till styrelsen om den kandidat som ska utses till direktör enligt artiklarna 12.1 och 15.2. Tillsynsnämndens beslut i detta avseende ska fattas med tre fjärdedelars majoritet av dess ledamöter.

3. Tillsynsnämnden ska, i enlighet med artiklarna 12.5 och 16.6 och i linje med det preliminära förslag till budget som har upprättats enligt artikel 22.1, godkänna byråns arbetsprogram för det kommande året och före den 1 september lägga fram det för antagande av styrelsen.

4. Tillsynsnämnden ska godkänna det fristående avsnittet om tillsynsverksamheten i årsrapporten, i enlighet med artiklarna 12.12 och 16.8.

Artikel 15

Direktör

1. Byrån ska ledas av sin direktör, som ska handla i enlighet med vägledningen enligt artikel 14.1 andra meningen och, när det föreskrivs i denna förordning, tillsynsnämndens yttranden. Utan att det påverkar styrelsens och tillsynsnämndens respektive roller i förhållande till direktörens uppgifter får direktören inte söka eller ta emot instruktioner från någon regering, från kommissionen eller från något annat offentligt eller privat organ.

2. Styrelsen ska efter ett positivt yttrande från tillsynsnämnden på grundval av meriter, kunskaper och erfarenhet utse en direktör från en förteckning över minst tre kandidater, vilka föreslagits av kommissionen efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan. Den kandidat som styrelsen väljer kan före utnämningen anmodas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna.

3. Direktörens mandatperiod ska vara fem år. Under de nio månaderna före periodens utgång ska kommissionen göra en bedömning av framför allt

a) direktörens arbetsinsats, och

b) byråns uppgifter och behov under de närmaste åren.

Bedömningen enligt led b ska genomföras med biträde av en oberoende extern expert.

4. Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av bedömningen och tillsynsnämndens yttrande om denna bedömning och endast i de fall där det kan motiveras på grund av byråns uppgifter och behov, förlänga direktörens mandatperiod en gång med högst tre år.

5. Styrelsen ska underrätta Europaparlamentet om sin avsikt att förlänga direktörens mandatperiod. Under den månad som föregår förlängningen av mandatperioden kan direktören anmodas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna.

6. Om mandatperioden inte förlängs, ska direktören sitta kvar till dess att en efterträdare har utsetts.

7. Direktören kan endast avsättas från sin post genom ett beslut av styrelsen, efter det att tillsynsnämndens positiva yttrande har erhållits. Styrelsens beslut i detta avseende ska fattas med en majoritet av tre fjärdedelar av dess ledamöter.

8. Europaparlamentet och rådet kan uppmana direktören att lägga fram en rapport om utförandet av sina uppgifter.

Artikel 16

Direktörens uppgifter

1. Direktören ska företräda och leda byrån.
2. Direktören ska förbereda styrelsens arbete. Direktören ska utan rösträtt delta i styrelsens arbete.
3. Direktören ska anta och offentliggöra de yttranden, rekommendationer och beslut enligt artiklarna 5, 6, 7, 8 och 9 vilka har fått tillsynsnämndens positiva yttrande.
4. Direktören ska ha ansvaret för att genomföra byråns årliga arbetsprogram under vägledning av tillsynsnämnden och under styrelsens administrativa kontroll.
5. Direktören ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att byrån fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och publicering av meddelanden.
6. Varje år ska direktören utarbeta ett utkast till byråns arbetsprogram för det följande året och lägga fram det för tillsynsnämnden och kommissionen senast den 30 juni.
7. Direktören ska utarbeta ett preliminärt förslag till budget för byrån enligt artikel 22.1 och genomföra byråns budget i enlighet med artikel 23.
8. Varje år ska direktören utarbeta ett utkast till årsrapport med ett fristående avsnitt om byråns tillsynsverksamhet och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.
9. När det gäller byråns personal, ska direktören utöva de befogenheter som föreskrivs i artikel 27.3.

Artikel 17

Överklagandenämnd

1. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska väljas bland nuvarande eller tidigare personal i högre ställning från de nationella tillsynsmyndigheterna, konkurrensmyndigheterna eller andra nationella institutioner eller gemenskapsinstitutioner med relevant erfarenhet av energisektorn. Överklagandenämnden ska utse en ordförande. Överklagandenämndens beslut ska fattas med kvalificerad majoritet av minst fyra av dess sex ledamöter. Överklagandenämnden ska sammankallas vid behov.
2. Överklagandenämndens ledamöter ska utses av styrelsen på förslag av kommissionen, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan och efter samråd med tillsynsnämnden.

3. Mandatperioden för överklagandenämndens ledamöter ska vara fem år. Perioden kan förlängas. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De ska inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom byrån, dess styrelse eller tillsynsnämnd. Överklagandenämndens ledamöter får inte avsättas under sin mandatperiod, så länge de inte har befunnits skyldiga till något allvarligt fel och styrelsen efter samråd med tillsynsnämnden fattar beslut om detta.

4. Överklagandenämndens ledamöter får inte delta i några överklagandeförfaranden, om de har personligt intresse i dessa, om de tidigare varit inblandade som företrädare för en av parterna i förfarandena eller om de var med om att fatta det beslut som överklagas.

5. Om en ledamot i överklagandenämnden av något av de skäl som avses i punkt 4 eller av något annat skäl anser att en annan ledamot inte bör delta i ett överklagandeförfarande, ska den förutvarande ledamoten informera överklagandenämnden om detta. En part i överklagandeförfarandet får invända mot att en ledamot i överklagandenämnden deltar i överklagandeförfarandet, om parten anser att något av de skäl som avses i punkt 4 föreligger eller misstänker att ledamoten är partisk. En invändning får inte baseras på ledamotens nationalitet och ska även förkastas om parten i överklagandeförfarandet, trots att denne var medveten om ett skäl till invändning, har vidtagit åtgärder i förfarandet, förutom eventuella invändningar angående överklagandenämndens sammansättning.

6. Överklagandenämnden ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas i de fall som anges i punkterna 4 och 5 utan att den berörda ledamoten deltar. Vid beslutet ska den berörda ledamoten ersättas av sin suppleant, om inte suppleanten befinner sig i en liknande situation. I detta fall ska ordföranden utse en ersättare bland de tillgängliga suppleanterna.

7. Ledamöterna i överklagandenämnden ska förbinda sig att handla oberoende och i allmänhetens intresse. De ska i detta syfte göra en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, där de anger antingen att det inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende. Dessa förklaringar ska vara offentliga och göras skriftligen varje år.

Artikel 18

Överklaganden

1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet de nationella tillsynsmyndigheterna, får överklaga ett beslut enligt artikel 7, artikel 8 och/eller artikel 9 vilket riktar sig till den personen eller ett beslut som, trots att det riktar sig till en annan person, direkt och personligen berör den personen.

2. Överklagandet med motivering ska sändas skriftligen till byrån inom två månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om så inte är fallet, inom två månader efter att byrån offentliggjort beslutet. Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom två månader efter att det ingivits.

3. Ett överklagande enligt punkt 1 får inte medföra att beslutet upphävs. Överklagandenämnden får däremot upphäva tillämpningen av det ifrågasatta beslutet, om den anser att omständigheterna motiverar det.

4. Om överklagandet kan tas upp till prövning, ska överklagandenämnden pröva om det är välgrundat. Den ska vid behov inbjuda parterna i överklagandeförfarandet att inom angivna tidsfrister lämna synpunkter på meddelanden från nämnden eller på inlagor från andra parter i överklagandeförfarandet. Parterna i överklagandeförfarandet ska ha rätt att göra en muntlig framställan.

5. Överklagandenämnden får i enlighet med denna artikel utöva alla befogenheter som ingår i byråns behörighetsområde eller hänskjuta fallet till behörigt organ inom byrån. Det behöriga organet ska vara bundet av överklagandenämndens beslut.

6. Överklagandenämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

7. Överklagandenämndens beslut ska offentliggöras av byrån.

Artikel 19

Talan vid förstainstansrätten och vid domstolen

1. Talan får väckas vid förstainstansrätten eller vid domstolen i enlighet med artikel 230 i fördraget för att bestrida ett beslut som fattats av överklagandenämnden eller, när denna inte är behörig, av byrån.

2. Om byrån inte fattar något beslut, får en passivitetstalan väckas vid förstainstansrätten eller vid domstolen i enlighet med artikel 232 i fördraget.

3. Byrån ska vara skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter förstainstansrättens eller domstolens dom.

KAPITEL IV

Finansiella bestämmelser

Artikel 20

Byråns budget

1. Byråns inkomster ska särskilt bestå av följande:

- Ett bidrag från gemenskapen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
- De avgifter som betalas till byrån enligt artikel 21.

c) Sådana eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller deras tillsynsmyndigheter som avses i artikel 12.8.

d) Sådana legat, gåvor eller bidrag som avses i artikel 12.8.

2. Utgifterna ska täcka personal-, administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.

3. Inkomster och utgifter ska vara i balans.

4. För varje budgetår, vilket ska sammanfalla med kalenderåret, ska det göras prognoser över byråns samtliga inkomster och utgifter och dessa ska tas upp i dess budget.

Artikel 21

Avgifter

1. Avgifter ska betalas till byrån när det begärs beslut om undantag enligt artikel 9.1.

2. De avgifter som avses i punkt 1 ska fastställas av kommissionen.

Artikel 22

Upprättande av budgeten

1. Direktören ska senast den 15 februari varje år utarbeta ett preliminärt förslag till budget, vilket ska omfatta de förutsedda driftskostnaderna och arbetsprogrammet för nästa budgetår, och överlämna detta preliminära förslag till budget till styrelsen tillsammans med en preliminär tjänsteförteckning. Varje år ska styrelsen på grundval av direktörens preliminära förslag till budget göra en beräkning av byråns inkomster och utgifter för nästa budgetår. Senast den 31 mars ska styrelsen överlämna denna beräkning samt ett förslag till tjänsteförteckning till kommissionen. Innan denna beräkning antas, ska direktörens förslag överlämnas till tillsynsnämnden, som kan avge ett yttrande om förslaget.

2. Kommissionen ska överlämna denna beräkning tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade *budgetmyndigheten*).

3. Utgående från denna beräkning ska kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de bidrag som ska belasta Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med artikel 272 i fördraget.

4. Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.

5. Styrelsen ska upprätta byråns budget. Budgeten ska bli slutgiltig först när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska byråns budget justeras i enlighet med Europeiska unionens allmänna budget.

6. Styrelsen ska utan dröjsmål meddela budgetmyndigheten sin avsikt att genomföra varje projekt som kan ha betydande konsekvenser för finansieringen av dess budget, särskilt projekt som rör fastigheter, exempelvis hyra eller köp av byggnader. Styrelsen ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om en av budgetmyndighetens båda parter avser att avge ett yttrande, ska den inom två veckor efter mottagandet av information om ett fastighetsprojekt meddela byrån sin avsikt att avge ett sådant yttrande. Om inget yttrande inkommer, får byrån fullfölja den planerade åtgärden.

Artikel 23

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Direktören ska fungera som utanordnare och genomföra byråns budget.

2. Senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår ska byråns räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten överlämna sina preliminära redovisningar samt rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret i fråga. Byråns räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till Europaparlamentet och rådet senast den 31 mars följande år. Kommissionens räkenskapsförare ska sedan konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ (budgetförordningen).

3. Senast den 31 mars efter utgången av varje budgetår ska kommissionens räkenskapsförare till revisionsrätten överlämna byråns preliminära redovisningar och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen ska också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

4. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om byråns preliminära redovisningar enligt artikel 129 i budgetförordningen ska direktören på eget ansvar upprätta byråns slutliga redovisningar och överlämna dem till styrelsen för yttrande.

5. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga redovisningar.

6. Senast den 1 juli efter utgången av budgetåret ska direktören tillsammans med styrelsens yttrande överlämna dessa slutliga redovisningar till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och domstolen.

7. De slutliga redovisningarna ska offentliggöras.

8. Senast den 15 oktober ska direktören förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Direktören ska även sända en kopia av sitt svar till styrelsen och kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

9. Direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen, lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år $n + 2$, på rekommendation av rådet, som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår n .

Artikel 24

Finansiella bestämmelser

Styrelsen ska utarbeta byråns finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får avvika från förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002, om de särskilda behoven för driften av byrån kräver det, dock endast om kommissionen samtycker i förväg.

Artikel 25

Bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ utan inskränkning gälla för byrån.

2. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽³⁾ och omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid byrån.

3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från byrån samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

KAPITEL V

Allmänna bestämmelser

Artikel 26

Privilegier och immunitet

Protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier ska tillämpas på byrån.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

Artikel 27

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren och de bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska gemenskapernas institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för byråns personal, inbegripet dess direktör.

2. Styrelsen ska, i samförstånd med kommissionen och i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta nödvändiga tillämpningsföreskrifter.

3. Byrån ska gentemot sin personal utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna och den myndighet som har rätt att ingå avtal enligt anställningsvillkoren.

4. Styrelsen får införa bestämmelser som gör det möjligt för nationella experter från medlemsstaterna att utstationeras till byrån.

Artikel 28

Byråns ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska byrån ersätta skada som orsakats av denna eller av dess personal vid tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av domstolen.

2. Personalens personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot byrån ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för byråns personal.

Artikel 29

Tillgång till handlingar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ ska tillämpas på handlingar som finns hos byrån.

2. Senast den ... (*) ska styrelsen anta bestämmelser för tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller genom att talan väcks vid domstolen, i enlighet med villkoren i artikel 195 respektive artikel 230 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

(*) Sex månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

Artikel 30

Deltagande av tredjeländer

1. Byrån ska vara öppen för deltagande av tredjeländer som har ingått avtal med gemenskapen varigenom de har antagit och tillämpar gemenskapslagstiftningen på energiområdet och i tillämpliga fall gemenskapens miljö- och konkurrenslagstiftning.

2. I dessa avtal ska det finnas regler om arten och omfattningen av samt förfarandena för dessa länders deltagande i byråns verksamhet, inklusive bestämmelser om finansiella bidrag och personal.

Artikel 31

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 32

Språkordning

1. Bestämmelserna i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽²⁾ ska tillämpas på byrån.

2. Styrelsen ska fatta beslut om byråns interna språkordning.

3. De översättningar som krävs för byråns verksamhet ska tillhandahållas av översättningscentrumet för Europeiska unionens organ.

KAPITEL VI

Slutbestämmelser

Artikel 33

Utvärdering

1. Kommissionen ska med biträde av en oberoende extern expert utvärdera byråns verksamhet. Detta innefattar de resultat som byrån har uppnått och dess arbetsmetoder, mot bakgrund av dess mål, uppdrag och uppgifter enligt denna förordning och dess årliga arbetsprogram.

⁽²⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Tillsynsnämnden ska ta del av utvärderingens resultat och utfärda rekommendationer rörande ändringar av denna förordning, byrån och arbetsmetoderna till kommissionen, som får överlämna rekommendationerna, tillsammans med sin egen ståndpunkt samt lämpliga förslag, till Europaparlamentet och rådet.

3. Kommissionen ska lägga fram den första utvärderingsrapporten för Europaparlamentet och rådet senast fyra år efter det att den första direktören har börjat sin tjänstgöring.

Kommissionen ska sedan lägga fram en utvärderingsrapport minst vart femte år.

Artikel 34

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Artiklarna 5, 6, 7, 8, 9 och 10 ska tillämpas från och med den ... (*).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

(*) 18 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

RÅDETS MOTIVERING

I INLEDNING

1. Den 19 september 2007 lade kommissionen fram ett förslag till förordning om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter med artikel 95 i fördraget som grund, i ett paket tillsammans med fyra andra förslag avseende den inre energimarknaden.
2. Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lämnade sina yttranden om hela paketet den 10 ⁽¹⁾ respektive den 22 april 2008 ⁽²⁾.
3. Europaparlamentet antog sitt yttrande ⁽³⁾ vid första behandlingen den 18 juni 2008 och godkände då 73 ändringar. Kommissionen lade inte fram något ändrat förslag.
4. Den 9 januari 2009 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i fördraget.

II FÖRSLAGETS SYFTE

5. Förslaget ingår i det tredje inre marknadspaketet för energi tillsammans med direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas, förordningen om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten, direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för el och förordningen om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel. Det bidrar till att införa det regelverk som behövs för att göra marknadsöppningarna fullt effektiva och skapa en gemensam gas- och elmarknad genom att inrätta en byrå med uppgiften att bistå tillsynsmyndigheterna att på gemenskapsnivå utöva de tillsynsuppgifter som utförs på nationell nivå och vid behov samordna deras verksamhet.

III ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

6. Allmänna kommentarer

- 6.1. Kommissionen har godkänt alla ändringar som rådet har fört in i förslaget.
- 6.2. Avseende de 73 ändringar som antogs av Europaparlamentet har rådet följt kommissionen genom att
 - godkänna följande 25 ändringar:
helt (ibland efter omformulering): 9, 12, 45, 47, 48, 49, 53, 54, 58, 59 och 66
delvis/i princip/till innebörden: 3, 4, 11 (första delen), 13, 15, 16, 40, 44, 51, 57, 61, 64, 68 och 76, och
 - avslå följande 25 ändringar: 8, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 29, 30, 34, 36, 37, 38, 46, 50, 52, 55, 56, 60, 62, 63, 67, 69, 71 och 73, på grund av innehåll, form eller konsekvens.
- 6.3. Rådet har avvikit från kommissionens ståndpunkt genom att
 - i sak godkänna 65 ändringar och
 - avslå följande 23 ändringar: 5, 6, 7, 10, 11 (andra delen), 14, 19, 24, 26, 27, 28, 31, 32, 33, 35, 39, 41, 42, 43, 70, 72, 74 och 75.

⁽¹⁾ EUT C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

7. Särskilda kommentarer

7.1. Avseende de EP-ändringar där rådet har avvikit från *kommissionens ståndpunkt*:

- a) Rådet har godkänt ändring 65 (i linje med att direktören ska agera i strikt samstämmighet med tillsynsnämndens instruktioner).
- b) Rådet har avvisat de 23 ändringar som anges ovan (punkt 6.3) av följande skäl:
 - i) Ändring 5: leder till dubbelarbete i fråga om uppgifter som redan utförs av kommissionen och överensstämmer inte med de uppgifter som anges i kommissionens förslag.
 - ii) Ändring 6: ger inget mervärde och är felaktig eftersom samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter kommer att fortsätta att äga rum utanför de ramar som byråns tillhandahåller.
 - iii) Ändring 7: gör räckvidden för byråns verksamhet oklar och strider mot den icke-bindande karaktären av vissa av dess beslut.
 - iv) Ändring 10: blandar samman de nationella tillsynsmyndigheternas oberoende, som förskrivs i el- och gasdirektiven, med ett oberoende när det gäller byråns olika organ.
 - v) Ändring 11 (andra delen): inget mervärde och överensstämmer inte med direktörens uppgifter.
 - vi) Ändring 14: överensstämmer inte med förordningens normativa bestämmelser.
 - vii) Ändring 19: blandar samman byråns beslut med dess uppgifter enligt beskrivningen i artiklarna 5–10.
 - viii) Ändring 24: Artikel 30 (Deltagande av tredjeländer) är tillräcklig för att se till att tredjeländer i lämplig omfattning deltar i byråns arbete.
 - ix) Ändring 26: Rådet noterar att kommissionen endast kan godkänna denna ändring för enskilda beslut i specifika fall på exakt angivna villkor. Vidare ser rådet inte något skäl att delegera kommissionens befogenheter i dessa frågor och noterar vidare att ändringen skulle begränsa byråns befogenheter till endast tekniska föreskrifter samtidigt som byråns yttranden även bör gälla marknadsföreskrifter.
 - x) Ändringarna 27 och 28: täcks till stor del av artiklarna 6.6, 7.3 och 8.1 tredje stycket.
 - xi) Ändring 31: Byrån kan inte garantera samarbetet mellan tillsynsmyndigheter.
 - xii) Ändringarna 32 och 33: Dessa uppgifter ligger normalt inom kommissionens ansvarsområde.
 - xiii) Ändring 39: överlappar de uppgifter som anges i direktiv 2004/67 om en tryggad gasförsörjning och direktiv 2005/89 om elförsörjning och infrastrukturinvesteringar.
 - xiv) Ändring 42: Artikel 7 i förslaget riktar sig till nationella tillsynsmyndigheter, inte till systemansvariga för överföringsnät.
 - xv) Ändringarna 35, 41 och 43: Ändringarna 35 och 41 överlappar varandra och leder, i likhet med ändring 43, till dubbelarbete i fråga om uppgifter som redan utförs av kommissionen enligt el- och gasdirektiven.
 - xvi) Ändring 70: strider (i led c) mot de nationella bidragens frivilliga karaktär och led ca är ogenomförbart i praktiken.
 - xvii) Ändring 72: Det kan tas upp i tillsynsnämndens arbetsordning hur denna bör utforma sitt yttrande.
 - xviii) Ändring 74: Det bör vara kommissionens sak att besluta huruvida och i vilken omfattning den samråder när den genomför sin utvärdering.
 - xix) Ändring 75: Den tidsperiod som anges i denna ändring är alltför kort för att medge en meningsfull utvärdering.

- 7.2. När det gäller *kommissionsförslaget* har rådet infört vissa andra ändringar (i sak och/eller form), så att det föreskrivs en från medlemsstaterna och kommissionen fristående tillsynsbyrå med väl avgränsade uppgifter som strikt avspeglar de uppgifter som åläggs byrån genom direktiven och förordningarna om el och gas. Byrån är inriktad på frågor om bindande beslutsfattande som berör fler än en medlemsstat. Dess deltagande i tekniska frågor (fastställande av nätverksföreskrifter) har stärkts, men det är fortfarande en byrå med en rådgivande funktion. Det finns i allmänhet utrymme för ett nationellt inflytande (exempelvis ett tvåstegsförfarande för att fastställa regler och villkor för tillträde till och driftsäkerheten för gränsöverskridande infrastruktur (artikel 8). I samband med alla dessa uppgifter sker samråd med marknadsaktörer och myndigheter på nationell nivå (artiklarna 8.1 och 10) och resultatet av det regionala samarbetet mellan systemansvariga för överföringssystem och mellan tillsynsmyndigheter beaktas på vederbörligt sätt (artiklarna 6.6 och 7.3).

I den gemensamma ståndpunkten föreskrivs (i artikel 13) en stark tillsynsnämnd som ska bestå av företrädare på hög nivå för de nationella tillsynsmyndigheterna och en direktör för byrån som agerar i samstämmighet med tillsynsnämnden. Det föreskrivs även en slimmad och effektiv styrelse (artikel 11) med sex ledamöter (såsom föreslagits av Europaparlamentet i ändring 44), varav fem ska utses av rådet och en av kommissionen, med en partiell rotation som på sikt säkerställer adekvat medverkan från medlemsstaternas sida. I syfte att förbättra den demokratiska redovisningsskyldigheten har bestämmelserna om öppenhet och insyn skärpts i betydande omfattning, exempelvis i fråga om styrelseledamöternas intressen (t.ex. artikel 11.7).

Genom den gemensamma ståndpunkten införs en översynsmekanism (artikel 33.2), där tillsynsnämnden spelar en betydande roll, för att anpassa byrån till de erfarenheter som görs.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 11/2009**antagen av rådet den 9 januari 2009****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003****(Text av betydelse för EES)**

(2009/C 75 E/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kom-
mitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den inre marknaden för el som steg för steg har genom-
förts sedan 1999, syftar till att skapa faktiska valmöjlig-
heter för alla konsumenter i gemenskapen, både enskilda
och företag, nya affärsmöjligheter och ökad handel över
gränserna. Detta ska leda till ökad effektivitet, konkur-
renskraftiga priser, högre kvalitet på tjänsterna och bidra
till försörjningstrygghet och hållbarhet.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av
den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre
marknaden för el ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets
förordning (EG) nr 1228/2003 av 26 juni 2003 om
villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande
elhandel ⁽⁵⁾ har i hög grad bidragit till att skapa en sådan
inre marknad för el.
- (3) Det finns dock för närvarande hinder för att sälja el i en
annan medlemsstat på lika villkor och utan diskrimi-
nering eller andra nackdelar i gemenskapen. Framför allt
finns det ännu inte något icke-diskriminerande nättill-
träde eller en i alla medlemsstater lika effektiv myndig-
hetstillsyn.

⁽¹⁾ EUT C 211, 19.8.2008, s. 23.⁽²⁾ EUT C 172, 5.7.2008, s. 55.⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 18 juni 2008 (ännu ej offentlig-
gjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 januari 2009
och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i
EUT).⁽⁴⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.⁽⁵⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 1.

- (4) I kommissionens meddelande av den 10 januari 2007
"En energipolitik för Europa" framhävdes betydelsen av
att fullborda den inre marknaden för el och skapa lika
villkor för alla elbolag i gemenskapen. Kommissionens
meddelande av den 10 januari 2007 "Utsikterna för den
inre el- och gasmarknaden" och kommissionens medde-
lande "Utredning i enlighet med artikel 17 i förordning
(EG) nr 1/2003 av de europeiska gas- och elsektorerna
(slutrapport)" visar att nuvarande regler och åtgärder inte
skapar den ram som krävs för att målet en välfungerande
inre marknad ska kunna uppnås.

- (5) Förutom att den gällande regleringen behöver genom-
föras fullt ut bör den reglering av den inre marknaden för
el som anges i förordning (EG) nr 1228/2003 anpassas i
enlighet med dessa meddelanden.

- (6) Detta kräver i synnerhet ett ökat samarbete och en ökad
samordning mellan de systemansvariga för överförings-
systemen för att utarbeta nätföreskrifter för tillhandahål-
lande och förvaltning av ett effektivt tillträde till överför-
ingsnäten över gränserna, samt en samordnad och till-
räckligt långsiktig planering och sund teknisk utveckling
av gemenskapens överföringsnät, med vederbörlig hänsyn
till miljön. De nätföreskrifterna bör följa de icke-bindande
ramriktlinjer som har utarbetats av byrån för samarbete
mellan energitillsynsmyndigheter, som inrättats genom
Europaparlamentets och rådets förordning (EG)
nr .../2009 ⁽⁶⁾, nedan kallad byrån. Byrån bör ges en roll
när det gäller att se över utkast till nätföreskrifter, bland
annat deras överensstämmelse med de icke-bindande
ramriktlinjerna, och den får rekommendera att kommis-
sionen antar dem. Byrån bör lämpligen även få utvärdera
föreslagna ändringar av nätföreskrifterna och rekomen-
dera att kommissionen antar dem. De systemansvariga
för överföringssystemen bör bedriva verksamheten i sina
nät enligt dessa nätföreskrifter.

- (7) För att elöverföringsnäten i gemenskapen ska kunna
fungera på bästa sätt och för att möjliggöra gränsöver-
skridande handel med och leveranser av el, bör det
upprättas ett europeiskt nätverk av systemansvariga för
överföringssystemen för el (nedan kallat Entso för el).
Arbetsuppgifterna för Entso för el bör genomföras i över-
ensstämmelse med gemenskapens konkurrensregler som
även fortsättningsvis ska gälla för beslut av Entso för el

⁽⁶⁾ EUT L ...

- avseende det europeiska nätverket för systemansvariga för överföringssystemen. Entso för el:s uppgifter bör vara väldefinierade och arbetssättet bör garantera effektivitet, representativitet och transparens. Nätföreskrifter som utarbetas av Entso är inte avsedda att ersätta de erforderliga nationella nätföreskrifter för inhemskt bruk. Eftersom större framsteg kan göras via regionala insatser, ska de systemansvariga för överföringssystemen inrätta regionala nivåer inom den övergripande samarbetsorganisationen och samtidigt se till att resultaten på regional nivå överensstämmer med nätföreskrifter och icke bindande planer för nätutveckling på gemenskapsnivå. Samarbetet på regional nivå förutsätter att nätverksamheten skiljs från produktions- och leveransverksamhet. Utan sådan åtskillnad finns det risk för att det regionala samarbetet mellan de systemansvariga för överföringssystemen leder till agerande som begränsar konkurrensen.
- (8) Samtliga marknadsaktörer har ett intresse av det arbete som förväntas av Entso för el. En effektiv samrådsprocess är därför viktig och befintliga strukturer som inrättats för att underlätta och effektivisera processen, exempelvis Ucte (Union for the Coordination of Transmission of Electricity), de nationella tillsynsmyndigheterna eller byrån bör spela en viktig roll.
- (9) I denna förordning bör de grundläggande principerna för tariffsystem och tilldelning av kapacitet fastställas, samtidigt som förordningen bör möjliggöra antagande av riktlinjer för ytterligare relevanta principer och metoder för att främja en snabb anpassning till förändrade förhållanden.
- (10) På en öppen, konkurrensutsatt marknad bör systemansvariga som via sina nät överför el över gränserna kompenseras för kostnader i samband med detta av dem som är systemansvariga för de överföringssystem från vilka de gränsöverskridande kraftflödena härstammar och för de system dessa flöden överförs till.
- (11) Betalningar och intäkter som uppstår genom kompensationsbetalningar mellan systemansvariga bör beaktas när de nationella närtarifferna fastställs.
- (12) Det faktiska belopp som betalas för gränsöverskridande tillträde till systemet kan variera avsevärt, beroende på vilka systemansvariga för överföringssystemen som berörs och till följd av strukturella skillnader i de tariffsystem som tillämpas i medlemsstaterna. En viss grad av harmonisering är därför nödvändig för att undvika snedvridning av handeln.
- (13) Ett ordentligt system med långsiktiga lokaliseringssignaler är nödvändigt och bör grundas på principen att nivån på avgifterna för nättillträde bör återspegla den balans mellan produktion och konsumtion i det berörda området som skapas på grundval av en differentiering av producenternas och/eller konsumenternas nättillträdesavgifter.
- (14) Det skulle vara olämpligt att tillämpa avståndsrelaterade tariffer eller förutsatt att det finns lämpliga lokaliseringssignaler särskilda tariffer som endast betalas av exportörer eller importörer utöver den allmänna avgiften för tillträde till det nationella nätet.
- (15) En fungerande konkurrens på den inre marknaden för el förutsätter icke-diskriminerande och transparenta avgifter för användningen av nät och de sammanlänkande ledningarna i överföringssystemet. Den tillgängliga kapaciteten för dessa förbindelser bör vara den största möjliga som är förenlig med säkerhetsstandarderna för säker nätdrift.
- (16) Det är viktigt att undvika att de olika säkerhets-, drifts- och planeringsstandarder som används av de systemansvariga i medlemsstaterna leder till snedvridning av konkurrensen. Dessutom bör det råda transparens för marknadsaktörerna vad gäller tillgänglig överföringskapacitet och de säkerhets-, planerings- och driftsstandarder som påverkar den tillgängliga överföringskapaciteten.
- (17) Marknadsövervakningen, som de senaste åren har utövats av de nationella tillsynsmyndigheterna och av kommissionen, har visat att hittills gällande krav på transparens och bestämmelser om tillträde till infrastruktur inte är tillräckliga.
- (18) Lika tillgång till information om systemets fysiska status är nödvändigt, så att alla marknadsaktörer har möjlighet att bedöma den övergripande situationen när det gäller tillgång och efterfrågan och att identifiera orsakerna till förändringar av grossistpriset. Detta innebär mer exakt information om elproduktion, tillgång och efterfrågan, vilket innebär prognoser, nät- och sammanlänkningskapacitet, kraftflöden och underhåll, balanshållning och reservkapacitet.
- (19) För att öka förtroendet för marknaden måste marknadsaktörerna kunna vara säkra på att företag som missbrukar sin ställning kan bli föremål för sanktioner. Behöriga myndigheter bör ges möjlighet att kunna göra en fullödig bedömning av påståenden om missbruk av marknadsställning. Myndigheterna behöver därför tillgång till uppgifter om operativa beslut som fattas av elhandelsföretag. På elmarknaden fattas många relevanta beslut av producenterna som bör hållas tillgängliga för de behöriga myndigheterna under en fastställd period. Små producenter, utan egentlig möjlighet att snedvrida marknaden, bör undantas från det kravet.
- (20) Det bör finnas regler för användningen av intäkter som härrör från hanteringen av överbelastning, såvida inte sammanlänkningens särdrag motiverar ett undantag från dessa regler.

- (21) Hanteringen av problemen med överbelastning bör ge korrekta ekonomiska signaler till de systemansvariga för överföringssystemen och till marknadsaktörerna och grundas på marknadsmekanismer.
- (22) Investeringar i viktig ny infrastruktur bör prioriteras, samtidigt som man bör se till att den inre marknaden för el fungerar korrekt. För att kunna förstärka de positiva effekterna av undantagna likströmslänkar med avseende på konkurrensen och försörjningstryggheten bör det göras en prövning av marknadens intresse i projektets planeringsfas och bestämmelser för att hantera överbelastning bör antas. När likströmslänkar är dragna över mer än en medlemsstats territorium bör byrån, som en sista åtgärd, behandla ansökan om undantag i syfte att bättre beakta dess gränsöverskridande följder och underlätta administrationen. Med tanke på den exceptionella riskprofilen för dessa undantagna stora infrastrukturprojekt bör det ges möjlighet att tillfälligt undanta företag med leverans- och produktionsintressen från samtliga bestämmelser om åtskillnad för de projekt som berörs.
- (23) För att garantera att den inre marknaden för el fungerar väl bör det införas förfaranden som ger kommissionen möjlighet att anta beslut och riktlinjer om bl.a. tariffsystem och kapacitetstilldelning, och som samtidigt säkerställer att medlemsstaternas tillsynsmyndigheter är delaktiga i denna process, i förekommande fall genom sin europeiska sammanslutning. Tillsynsmyndigheterna har, tillsammans med övriga berörda myndigheter i medlemsstaterna, en viktig uppgift när det gäller att bidra till att den inre marknaden för el fungerar väl.
- (24) De nationella tillsynsmyndigheterna bör se till att bestämmelserna i denna förordning och riktlinjerna som antas med stöd av denna förordning följs.
- (25) Medlemsstaterna och de behöriga nationella myndigheterna bör åläggas att förse kommissionen med relevant information. Kommissionen bör behandla denna information konfidentiellt. Vid behov bör kommissionen kunna begära in relevant information direkt från de berörda företagen, under förutsättning att de behöriga nationella myndigheterna underrättas.
- (26) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och se till att de tillämpas. Sanktionerna måste vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (28) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa eller anta de riktlinjer som behövs för den nivå av harmonisering som minst krävs för att målen med denna förordning ska uppnås. Eftersom dessa åtgärder har allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (29) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att upprätta en harmoniserad ram för gränsöverskridande elhandel, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (30) Med tanke på de många ändringarna av förordning (EG) nr 1228/2003 är det av tydlighets- och effektivitetsskäl önskvärt att bestämmelserna i fråga omarbetas och ställs samman till en enda ny förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Denna förordning syftar till att

- a) fastställa rättvisa regler för gränsöverskridande elhandel, och därmed stärka konkurrensen på den inre marknaden för el, med beaktande av de nationella och regionala marknadernas särdrag; bland annat inrättas en kompensationsmekanism för gränsöverskridande flöden av el, och det införs harmoniserade principer för avgifter för gränsöverskridande överföring och tilldelning av tillgänglig kapacitet för sammanlänknings mellan de nationella överföringssystemen,
- b) underlätta genomförandet av en väl fungerande och transparent grossistmarknad med hög nivå av elförsörjningstrygghet. Denna förordning innehåller mekanismer för att harmonisera reglerna för gränsöverskridande elhandel.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

1. För tillämpningen av denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾ gälla, med undantag för definitionen av "sammanlänkning" som ska ersättas med följande:

sammanlänkning: en överföringsledning som passerar eller sträcker sig över en gräns mellan medlemsstater och som kopplar samman medlemsstaternas nationella överföringssystem.

2. Dessutom gäller följande definitioner:

a) **tillsynsmyndighet:** de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 34.1 i direktiv 2009/.../EG.

b) **gränsöverskridande flöde:** ett fysiskt flöde av el i en medlemsstats överföringsnät som uppstår genom påverkan av producent och/eller konsumentverksamhet utanför den medlemsstaten på dess överföringsnät. Om två eller flera medlemsstaters överföringsnät helt eller delvis ingår i en enda kontrollenhet ska, dock endast när det gäller kompensationsmekanismerna mellan systemansvariga för överföringssystemen i artikel 13, hela kontrollenheten anses ingå i en av de berörda medlemsstaternas överföringsnät, för att undvika att flöden inom kontrollenhet anses som gränsöverskridande flöden och ger anledning till kompensationsbetalning enligt artikel 13. De berörda medlemsstaternas tillsynsmyndigheter får avgöra vilken av de berörda medlemsstaterna som kontrollenheten som helhet ska anses tillhöra.

c) **överbelastning:** en situation där en sammanlänkning mellan nationella nät för överföring på grund av kapacitetsbrist i berörda sammanlänknings- och/eller nationella överföringssystem inte kan ta emot alla de fysiska flöden som uppstår genom internationell handel, som marknadsaktörerna efterfrågar.

d) **deklarerad export:** avsändande av el från en medlemsstat på grundval av det bakomliggande kontraktsvillkoret att ett samtidigt motsvarande mottagande ("deklarerad import") kommer att ske i en annan medlemsstat eller tredjeland.

e) **deklarerad transitering:** situation då "deklarerad export" av el äger rum och den utsedda transportvägen för transaktionen går genom ett land där elen varken kommer att avsändas eller samtidigt motsvarande mottagas.

f) **deklarerad import:** mottagande av el i en medlemsstat eller ett tredje land som äger rum samtidigt som el avsänds ("deklarerad export") i en annan medlemsstat.

g) **ny sammanlänkning:** en sammanlänkning som inte är färdig den ... (*).

⁽¹⁾ EUT L ...

(*) Vänligen för in ikraftträdandedagen för den upphävda förordningen (EG) nr 1228/2003.

Artikel 3

Certifiering av systemansvariga för överföringssystemen

1. Om kommissionen har mottagit en anmälan om certifiering av en systemansvarig för överföringssystem i enlighet med artikel 10.6 i direktiv 2009/.../EG, ska den pröva denna anmälan så snart som den mottagits. Inom två månader efter mottagandet av en sådan anmälan ska kommissionen till den berörda nationella tillsynsmyndigheten yttra sig om dess förenlighet med artikel 10.2 eller artikel 11, och artikel 9 i direktiv 2009/.../EG.

När det yttrande som avses i första stycket utarbetas kan kommissionen begära att byrån ska yttra sig om den nationella tillsynsmyndighetens beslut. I det fallet ska tvåmånadersperioden som avses i första stycket förlängas med två månader.

I avsaknad av ett yttrande från kommissionen inom den period som avses i första och andra styckena ska kommissionen inte anses göra några invändningar mot tillsynsmyndighetens beslut.

2. Efter mottagandet av ett yttrande från kommissionen ska den nationella tillsynsmyndigheten inom två månader anta sitt slutliga beslut om certifiering av den systemansvarige för överföringssystemet och därvidlag ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande. Tillsynsmyndighetens beslut och kommissionens yttrande ska offentliggöras tillsammans.

3. Under förfarandet får tillsynsmyndigheterna och/eller kommissionen när som helst begära sådana uppgifter från systemansvariga för överföringssystemen och/eller företag som bedriver produktions- eller leveransverksamhet som är relevant för fullgörandet av deras skyldigheter enligt denna artikel.

4. Tillsynsmyndigheterna och kommissionen ska behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt.

5. Kommissionen får anta riktlinjer som beskriver förfarandet för tillämpningen av punkterna 1 och 2. Dessa åtgärder, som är avsedda att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.2.

6. Om kommissionen har mottagit en anmälan om certifiering av en systemansvarig för överföringssystem enligt artikel 9.10 i direktiv 2009/.../EG ska den fatta ett beslut angående certifiering. Tillsynsmyndigheten ska följa kommissionens beslut.

Artikel 4

Europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el (Entso för el)

Alla systemansvariga för överföringssystemen för el ska samarbeta på gemenskapsnivå genom Entso för el för att främja fullbordandet av den inre elmarknaden och garantera optimal förvaltning och sund teknisk utveckling av det europeiska elöverföringsnätet.

Artikel 5

Inrättande av Entso för el

1. Senast den ... (*) ska de systemansvariga för överförings-systemen för el till kommissionen och byrån lämna in ett utkast till stadgar, en förteckning över medlemmar och ett utkast till arbetsordning, inklusive regler för hur samrådet ska gå till mellan intressenterna i Entso för el som nu ska inrättas.
2. Inom två månader efter mottagandet ska byrån, efter samråd med organisationer som representerar samtliga berörda parter, lämna ett yttrande till kommissionen om utkastet till stadgar, medlemsförteckningen och utkastet till arbetsordning.
3. Kommissionen ska lämna ett yttrande om utkastet till stadgar, medlemsförteckningen och utkastet till arbetsordning inom tre månader efter mottagandet av byråns yttrande.
4. Inom tre månader efter mottagandet av kommissionens yttrande ska de systemansvariga för överföringssystemen inrätta Entso för el samt anta och offentliggöra dess stadgar och arbetsordning.

Artikel 6

Utarbetande av nätföreskrifter

1. Kommissionen ska, efter samråd med byrån, Entso för el och de andra berörda intressenterna, årligen upprätta en förteckning över de i artikel 8.6 angivna områden som ska inbegripas i utarbetandet av prioriterade nätföreskrifter.
2. Kommissionen får uppmana byrån att, inom en rimlig tidsfrist som inte överstiger sex månader, lämna in ett utkast till en icke-bindande ramriktlinje, i vilken det anges klara och objektiva principer i enlighet med artikel 8.7 för utarbetande av varje allmänt villkor för överföring som har anknytning till de områden som anges i förteckningen över prioriterade nätföreskrifter. Varje utkast till ramriktlinje ska bidra till icke-diskriminering, effektiv konkurrens och en väl fungerande marknad. Efter en motiverad ansökan från byrån får kommissionen förlänga denna period.
3. Byrån ska på ett sätt som garanterar öppenhet och transparens under en period på minst två månader samråda med Entso för el och med de andra berörda intressenterna om utkastet till den icke-bindande ramriktlinjen.
4. Om kommissionen anser att utkastet till den icke-bindande riktlinjen inte medverkar till icke-diskriminering, effektiv konkurrens och en väl fungerande marknad, får den begära att byrån reviderar utkastet till icke-bindande ramriktlinje inom en rimlig tidsfrist och lämnar in det till kommissionen på nytt.
5. Om byrån underlåter att lämna in ett utkast eller ett reviderat utkast till en icke-bindande riktlinje inom den period som

(*) Denna förordnings tillämpningsdag, dvs. 18 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

kommissionen angett i punkt 2 eller 4, ska kommissionen utarbeta den icke-bindande riktlinjen.

6. Kommissionen ska uppmana Entso för el att för byrån lägga fram de nätföreskrifter som överensstämmer med den relevanta icke-bindande ramriktlinjen inom en rimlig tidsfrist som inte överstiger tolv månader.
7. Inom tre månader efter mottagandet av en nätföreskrift, en tidsfrist under vilken byrån får hålla ett formellt samråd med berörda parter, ska byrån avge ett motiverat yttrande till Entso för el om nätföreskriften.
8. Entso för el får ändra nätföreskriften efter byråns yttrande och lämna in den på nytt till byrån.
9. När byrån har förvässat sig om att nätföreskriften överensstämmer med den icke-bindande ramriktlinjen, ska den lämna nätföreskriften till kommissionen och får rekommendera att den antas.

10. Om Entso för el inte lyckas utarbeta en nätföreskrift inom den tidsperiod som har angetts av kommissionen enligt punkt 6, får kommissionen uppmana byrån att utarbeta ett utkast till nätföreskrift på grundval av den relevanta icke-bindande ramriktlinjen. Byrån får inleda ytterligare ett samråd under utarbetandet av en nätföreskrift enligt denna punkt. Byrån ska lämna in ett utkast till nätföreskrift som utarbetats enligt denna punkt till kommissionen och får rekommendera att den antas.

11. Kommissionen får på eget initiativ, om Entso för el har underlåtit att utarbeta en nätföreskrift eller byrån har underlåtit att utarbeta ett utkast till nätföreskrift enligt punkt 10, eller efter rekommendation från byrån enligt punkt 9, anta ett eller flera nätföreskrifter på de områden som omfattas av artikel 8.6.

Om kommissionen på eget initiativ föreslår att en nätföreskrift ska antas får den under en period som inte understiger två månader samråda med byrån, Entso för el och alla berörda intressenter om ett utkast till nätföreskrift.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.2.

12. Denna artikel påverkar inte kommissionens rätt att anta och ändra riktlinjer enligt artikel 18.

Artikel 7

Ändring av nätföreskrifter

1. Personer, inbegripet Entso för el, systemansvariga för överföringssystem, systemanvändare och konsumenter, som kan ha intresse av nätföreskrift som har antagits enligt artikel 6 får föreslå utkast till ändringar av föreskriften. Byrån får också föreslå ändringar på eget initiativ.

2. Byrån ska i sin arbetsordning fastställa effektiva förfaranden för bedömning av och ingående samråd bland annat med Entso för el och systemanvändarna om utkast till ändringar. Efter detta förfarande får byrån lägga fram motiverade förslag till ändringar för kommissionen, med en förklaring av hur förslagen är förenliga med de mål för nätföreskrifterna som anges i artikel 6.2.

3. Kommissionen får med beaktande av byråns förslag anta ändringar av alla nätföreskrifter som har antagits enligt artikel 6. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.2.

4. Beaktandet av ändringar som har föreslagits i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 ska begränsas till beaktande av aspekter i samband med den föreslagna ändringen. Sådana förslag till ändringar påverkar inte andra ändringar som kommissionen kan komma att föreslå.

Artikel 8

Uppgifter för Entso för el

1. Entso för el ska utarbeta nätföreskrifter inom de områden som anges i punkt 6 på uppmaning av kommissionen i enlighet med artikel 6.6.

2. Entso för el får utarbeta nätföreskrifter inom de områden som anges i punkt 6 om dessa föreskrifter inte hänför sig till områden som omfattas av en uppmaning från kommissionen till nätverket. Dessa nätföreskrifter ska föreläggas byrån för yttrande.

3. Entso för el ska anta

- a) gemensamma verktyg för nät drift, inklusive gemensamma kriterier för klassificering av nätincidenter och forskningsplaner,
- b) en icke-bindande gemenskapsomfattande tioårig plan för utveckling av nätet (nedan kallad *nätutvecklingsplanen*), inklusive en europeisk försörjningsprognos, vartannat år,
- c) ett årsarbetsprogram,
- d) en årsrapport,
- e) årliga försörjningsprognoser för sommar och vinter.

4. I den europeiska försörjningsprognos som avses i punkt 3 b ska anges elsystemets sammantagna tillräcklighet för den befintliga och förväntade efterfrågan på el för den kommande femårsperioden och för perioden 5-15 år räknat från datum för den prognosen. Försörjningsprognosen för Europa ska bygga på nationella försörjningsprognoser utarbetade av var och en av de systemansvariga för överföringssystemen.

5. Årsarbetsprogrammet enligt punkt 3 c ska innehålla en förteckning och beskrivning av de nätföreskrifter som ska utarbetas, en samordningsplan för nät driften samt forsknings- och utvecklingsverksamhet som ska utföras det året och en preliminär tidsplan.

6. De nätföreskrifter som avses i punkterna 1 och 2 ska omfatta följande områden, med beaktande av regionala särdrag i tillämpliga fall:

- a) Reglerna för nätets driftsäkerhet och tillförlitlighet, inklusive regler för nätreservkapacitet i överföringssystem.
- b) Villkor för nätanslutning.
- c) Villkor för tredjepartstillträde.
- d) Villkor för informationsutbyte och balansavräkning.
- e) Regler för driftskompatibilitet.
- f) Rutiner och procedurer för störningssituationer.
- g) Regler för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning.
- h) Regler för elhandel avseende tillhandahållande av tjänster för tillträde till nätet på teknisk nivå och på driftsnivå samt systembalans.
- i) Regler för transparens.
- j) Balanshantering, inklusive regler för reservkraft för nätet.
- k) Regler för harmoniserade avgiftsstrukturer för överföring, inklusive lokaliseringssignaler och regler för kompensation mellan systemansvariga för överföringssystem.
- l) Energieffektivitet för elnät.

7. Nätföreskrifterna ska utarbetas endast för gränsöverskridande nätfrågor och ska inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa nationella föreskrifter i icke gränsöverskridande nätfrågor.

8. Entso för el ska övervaka och analysera tillämpningen av de nätföreskrifter och riktlinjer som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 6.11 och deras inverkan på harmonisering av regler som syftar till att underlätta marknadsintegrering. Entso för el ska avlägga rapport till byrån och redovisa resultaten av analysen i den årliga rapport som avses i punkt 3 d.

9. Entso för el ska ställa all information till förfogande som krävs för att byrån ska kunna genomföra uppgifterna enligt artikel 9.1.

10. Entso för el ska vartannat år anta och offentliggöra en nätutvecklingsplan som omfattar hela gemenskapen. Planen för utveckling av nätet ska omfatta modellbeskrivningar av det integrerade nätet, ett utvecklingsscenario, en europeisk försörjningsprognos samt en bedömning av systemets uthållighet.

Nätutvecklingsplanen ska särskilt

- a) bygga på nationella investeringsplaner, regionala investeringsplaner enligt artikel 12.1 och, i tillämpliga fall, på riktlinjerna för transeuropeiska energinät i enlighet med beslut nr 1364/2006/EG ⁽¹⁾,
- b) när det gäller gränsöverskridande sammanlänkningsplaner, även bygga på rimliga behov hos olika systemanvändare samt integrera de åtaganden på lång sikt från investerare som avses i artikel 8 och artiklarna 13 och 22 i direktiv 2009/.../EG,
- c) identifiera investeringsluckor, särskilt med avseende på gränsöverskridande kapacitet.

11. På begäran av kommissionen ska Entso för el lämna sina synpunkter till kommissionen i samband med antagande av riktlinjerna i enlighet med artikel 18.

Artikel 9

Byråns övervakningsuppgifter

1. Byrån ska övervaka att Entso genomför sina uppgifter enligt artikel 8.1, 8.2 och 8.3 och rapportera till kommissionen.

Byrån ska övervaka hur Entso för el genomför de nätföreskrifter som har utarbetats enligt artikel 8.2 och de nätföreskrifter som har utarbetats enligt artikel 6.1-6.10 men som inte har antagits av kommissionen enligt artikel 6.11. Byrån ska avge ett vederbörligen motiverat yttrande till kommissionen, om Entso för el inte har genomfört sådana nätföreskrifter.

Byrån ska övervaka och analysera genomförandet av de nätföreskrifter och riktlinjer som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 6.11 och deras inverkan på harmoniseringen av de regler som syftar till att underlätta marknadsintegrering samt på icke-diskriminering, verklig konkurrens och en väl fungerande marknad, samt rapportera till kommissionen.

2. Entso för el ska lämna utkastet till nätutvecklingsplan och utkastet till årsarbetsprogram med information om samrådsprocessen till byrån för yttrande.

Inom två månader efter mottagandet ska byrån lämna ett motiverat yttrande, tillsammans med rekommendationer till Entso för el och kommissionen, om byrån anser att utkastet till årsarbetsprogrammet eller utkastet till nätutvecklingsplan som lagts fram av Entso för el inte medverkar till icke-diskriminering, verklig konkurrens och en väl fungerande marknad eller till en tillräcklig grad av gränsöverskridande sammanlänkningsplaner med tillträde för tredjepart.

Artikel 10

Samråd

1. När Entso för el utarbetar nätföreskrifterna, utkastet till nätutvecklingsplan och årsarbetsprogrammet enligt artikel 8.1,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG av den 6 september 2006 om riktlinjer för transportenerginätet (EUT L 262, 22.9.2006, s. 1).

8.2 och 8.3, ska det i ett tidigt skede och på ett sätt som garanterar öppenhet och transparens ha omfattande samråd med alla berörda aktörer på marknaden, särskilt med de organisationer som företräder alla intressenter, i enlighet med de förfaranderegler som avses i artikel 5.1. Samrådet ska inkludera nationella tillsynsmyndigheter och andra nationella myndigheter, elhandels- och producentföretag, kunder, systemanvändare, systemansvariga för distributionssystemen, inklusive berörda branschorganisationer, tekniska organ och intressentplattformar. Samrådet ska ha till syfte att identifiera synpunkter och förslag från alla berörda parter i beslutsprocessen.

2. Samtliga dokument och protokoll från sammanträden med anknytning till de samråd som avses i punkt 1 ska offentliggöras.

3. Innan årsarbetsprogrammet och nätföreskrifterna enligt artikel 8.1, 8.2 och 8.3 antas, ska Entso för el redovisa de synpunkter som framförts under samrådsförfarandet och hur dessa synpunkter har beaktats. Om synpunkterna inte har beaktats, ska skälen till det anges.

Artikel 11

Kostnader

Kostnaderna för den verksamhet som bedrivs av Entso för el vilken anges i artiklarna 4-12 ska bäras av de systemansvariga för överföringssystemen och tas med i avgiftsberäkningen. Tillsynsmyndigheterna ska godkänna dessa kostnader endast om de är rimliga och proportionerliga.

Artikel 12

Regionalt samarbete mellan systemansvariga för överföringssystemen

1. De systemansvariga för överföringssystemen ska inleda regionalt samarbete inom ramen för Entso för el för att bidra till den verksamhet som anges i artikel 8.1, 8.2 och 8.3. De ska särskilt offentliggöra en regional investeringsplan vartannat år, och får fatta investeringsbeslut baserade på denna regionala investeringsplan.

2. De systemansvariga för överföringssystemen ska främja driftslösningar som garanterar optimal hantering av nätet och främja utvecklingen av energiutbyte, tilldelningen av gränsöverskridande kapacitet efter icke-diskriminerande marknadsbaserade metoder, med vederbörligt beaktande av fördelarna med implikita auktioner för kortfristig tilldelning och integrering av balansmekanismer och mekanismer för reservkraft.

3. Kommissionen får fastställa de regionala samarbetsstrukturernas geografiska utsträckning med beaktande av befintliga regionala samarbetsstrukturer. Varje medlemsstat får främja samarbete i mer än ett geografiskt område. Den åtgärd som avses i första meningen, vilken avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.2.

Kommissionen får för detta ändamål samråda med Entso för el och byrån.

Artikel 13

Kompensationsmekanism mellan systemansvariga för överföringssystemen

1. De systemansvariga för överföringssystemen ska få kompensation för kostnader som uppstår till följd av att de överför gränsöverskridande flöden av el via sina nät.

2. Den kompensation som avses i punkt 1 ska betalas av systemansvariga för de nationella överföringssystem från vilka de gränsöverskridande flödena härstammar och de system för vilka dessa flöden är avsedda.

3. Kompensationsbetalningar ska göras regelbundet för en viss tidigare period. Vid behov ska kompensationsbetalningarna justeras i efterhand för att spegla de faktiska kostnaderna.

Den första tidsperiod för vilken kompensationsbetalningar ska göras ska fastställas enligt de riktlinjer som avses i artikel 18.

4. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 23.2 fastställa de belopp som ska betalas i kompensation.

5. Omfattningen av gränsöverskridande flöden som överförs och omfattningen av gränsöverskridande flöden som enligt sin beteckning härstammar från och/eller är avsedda för nationella överföringssystem, ska fastställas på grundval av faktiskt uppmätta fysiska flöden av el under en given tidsperiod.

6. De kostnader som uppstår till följd av överföring av gränsöverskridande flöden ska fastställas på grundval av en långsiktig uppskattning av framtida genomsnittliga faktiska kostnader med beaktande av förluster, investeringar i ny infrastruktur och en lämplig andel av kostnaderna för befintlig infrastruktur, om infrastrukturen används för överföring av gränsöverskridande flöden, varvid särskild hänsyn ska tas till behovet att försörjningstryggheten garanteras. Vid beräkningen av de kostnader som uppkommit ska erkända metoder för kostnadsberäkning användas. De vinster i nätet som uppkommer på grund av överföring av gränsöverskridande flöden ska beaktas för att minska den erhållna kompensationen.

Artikel 14

Avgifter för tillträde till näten

1. De avgifter som tas ut av nätoperatörerna för tillträde till näten ska vara transparenta, beakta behovet av nätssäkerhet och

spegla de faktiska kostnaderna, i den mån dessa kostnader motsvaras av effektiva och strukturellt jämförbara nätoperatörers kostnader, samt tillämpas på ett icke diskriminerande sätt. Avgifterna får inte vara avståndsrelaterade.

2. Avgift för tillträde till nät kan tas ut av producenter som matar in kraft på nätet och förbrukare som tar ut kraft från nätet. Den andel av de sammanlagda nätavgifterna som bärs av producenterna ska, med förbehåll för behovet att tillhandahålla lämpliga och effektiva lokaliseringssignaler, vara mindre än den andel som bärs av förbrukarna. Vid behov ska den tariffnivå som tillämpas för producenter och/eller förbrukare tillhandahålla lokaliseringssignaler på gemenskapsnivå och beakta de nätför-luster och överbelastningar som orsakats, liksom investerings-kostnader för infrastruktur. Detta ska inte hindra medlemssta-terna från att tillhandahålla lokaliseringssignaler på sitt territo-rium eller från att tillämpa mekanismer för att garantera att avgifter för tillträde till nät som betalas av förbrukare (efter belastning) är enhetliga inom hela deras territorium.

3. När avgifterna för nättillträde fastställs, ska följande beaktas:

a) Betalningar och intäkter som uppstår på grund av kompensa-tionsmekanismen mellan de systemansvariga för överförings-systemen.

b) Både faktiska betalningar som gjorts och mottagits, och betalningar som förväntas för kommande tidsperioder, som beräknas på grundval av tidigare perioder.

4. Under förutsättning att lämpliga och effektiva platsindike-rande signaler är installerade, i enlighet med punkt 2, ska avgifter som tas ut av producenter och konsumenter för tillträde till nät tillämpas oberoende av elens destination respektive ursprungsländer på det sätt som dessa anges i det bakomlig-gande handelsavtalet. Detta får inte påverka de avgifter för dekla-rerad export och deklarerad import som uppstår av den hantering av överkapacitet som avses i artikel 16.

5. Det får inte tas ut någon särskild nätavgift för enskild deklarerad eltransit.

Artikel 15

Tillhandahållande av information

1. De systemansvariga för överföringssystemen ska upprätta mekanismer för samordning och informationsutbyte i syfte att garantera nätens säkerhet i samband med hantering av överbe-lastning.

2. De normer för säkerhet, drift och planering som tillämpas av de systemansvariga för överföringssystemen ska offentlig-göras. De offentliggjorda upplysningarna ska inbegripa en allmän plan för beräkning av den sammanlagda överföringska-paciteten och säkerhetsmarginalen för överföringen, som baseras på nätets elektriska och fysiska egenskaper. Sådana planer ska godkännas av tillsynsmyndigheterna.

3. De systemansvariga för överföringssystemen ska offentliggöra beräkningar av tillgänglig överföringskapacitet för varje dag, och ange om tillgänglig överföringskapacitet redan reserverats. Dessa beräkningar ska offentliggöras på bestämda tidpunkter före själva överföringsdagen, och ska under alla omständigheter omfatta beräkningar av kapaciteten för den kommande veckan och den kommande månaden samt en kvantitativ indikation på den förväntade tillgängliga kapaciteten och dess tillförlitlighet.

4. De systemansvariga för överföringssystemen ska offentliggöra relevanta uppgifter om aggregerade förbrukningsprognoser, faktisk elförbrukning, tillgänglig produktionskapacitet och faktisk produktion samt effektbalans, tillgänglig överföringskapacitet och nyttjande av nätet inklusive sammanlänkningsförbindelsen för att maximalt utnyttja kapaciteten hos denna förbindelse. Med fullständig hänsyn tagen till driftsäkerheten ska handel som minskar överbelastning aldrig avbörjas.

5. Berörda marknadsaktörer ska tillhandahålla relevanta uppgifter till de systemansvariga för överföringssystemen.

6. Produktionsföretag som äger eller driver produktionstillgångar, av vilken minst en produktionstillgång har en installerad kapacitet på minst 250 MW, ska under fem år hålla alla uppgifter per timme per anläggning som är nödvändiga för att det ska gå att följa upp in- och utmatning till nätet samt budgivning vid elhandel, sammanlänkningsauktioner, reservmarknader och OTC-marknader tillgängliga för den nationella tillsynsmyndigheten. Den information per anläggning och timme som ska lagras ska minst omfatta uppgifter om tillgänglig produktionskapacitet och bokade reserver, inklusive tilldelning av dessa reserver per anläggning, vid tidpunkten för budgivningen och för elproduktionen.

Artikel 16

Allmänna principer om hantering av överbelastning

1. Problem med överbelastning i nätet ska åtgärdas med icke-diskriminerande, marknadsbaserade lösningar som ger effektiva ekonomiska signaler till berörda marknadsaktörer och berörda systemansvariga. Problem med överbelastning i nätet ska företrädesvis lösas med metoder som inte bygger på transaktioner, dvs. metoder som inte innefattar ett val mellan enskilda marknadsaktörers kontrakt.

2. Förfaranden för att inskränka handeln får endast tillämpas i nödfall när den systemansvarige för överföringsnäten tvingas vidta omedelbara åtgärder och omdirigering eller motköp inte är möjliga. Alla sådana förfaranden ska tillämpas på ett icke diskriminerande sätt.

Utom vid fall av force majeure ska marknadsaktörer få kompensation för inskränkning av tilldelad kapacitet.

3. Den maximala kapaciteten hos sammanlänkningarna och/eller de överföringsnät som påverkar gränsöverskridande

flöden ska ställas till marknadsaktörernas förfogande och uppfylla säkerhetsnormerna för säker nätdrift.

4. Marknadsaktörerna ska i god tid före den relevanta operativa perioden informera de berörda systemansvariga för överföringssystemen huruvida de har för avsikt att använda tilldelad kapacitet. Tilldelad kapacitet som inte utnyttjas ska återföras till marknaden på ett öppet, transparent och icke diskriminerande sätt.

5. De systemansvariga för överföringssystemen ska, i den mån det är tekniskt möjligt, leda kapacitetsbehoven för elflöden i motsatt riktning över den överbelastade sammanlänkningsförbindelsen för att maximalt utnyttja kapaciteten hos denna förbindelse. Med fullständig hänsyn tagen till driftsäkerheten ska handel som minskar överbelastning aldrig avbörjas.

6. Alla inkomster från tilldelning av sammanlänkning ska användas för följande ändamål, nämligen

- a) garantier för att den tilldelade kapaciteten faktiskt är tillgänglig, och/eller
- b) nätinvesteringar för att bibehålla eller öka överföringskapaciteten, särskilt sådana som avser nya sammanlänkningsförbindelser.

Om intäkterna inte på ett effektivt sätt kan användas för ändamålen i första stycket a och/eller b, får de, förutsatt att de berörda medlemsstaternas tillsynsmyndigheter godkänner det, användas, upp till ett högsta belopp, som ska fastställas av dessa tillsynsmyndigheter, som en intäkt som ska beaktas av tillsynsmyndigheterna när de godkänner metoder för att beräkna nättariffer och/eller fastställer dessa.

Den resterande delen av intäkterna ska placeras på ett separat internkonto tills det blir möjligt att använda den för de ändamål som avses i första stycket a och/eller b.

Artikel 17

Nya sammanlänkningsförbindelser

1. Tillsynsmyndigheterna får, på begäran och för en begränsad tidsperiod, bevilja undantag för nya likströmslänkar från bestämmelserna i artikel 16.6 i denna förordning och artiklarna 9, 31, 36.6 och 36.8 i direktiv 2009/.../EG på följande villkor:

- a) Investeringen stärker konkurrensen på elförsörjningsområdet.
- b) Den risknivå som är förenad med investeringen är sådan att ett undantag är en förutsättning för att investeringen ska bli av.
- c) Sammanlänkningsförbindelsen måste ägas av en fysisk eller juridisk person som åtminstone till den juridiska formen är skild från de systemansvariga inom vilkas system sammanlänkningsförbindelsen kommer att byggas upp.
- d) Debitering sker av sammanlänkningsförbindelsens användare.

e) Sedan det partiella öppnandet av marknaden i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽¹⁾ har ingen del av kapital- eller driftskostnaderna för sammanlänkningen kunnat återvinnas som del av avgifterna för användningen av de överförings- eller distributionssystem som sammanbinds av sammanlänkningen.

f) Undantaget får inte att skada konkurrensen eller en effektivt fungerande inre marknad för el, eller hindra att det reglerade system till vilket sammanlänkningen är kopplad fungerar effektivt.

2. Punkt 1 ska i undantagsfall även tillämpas på växelströmslänkar, förutsatt att kostnaderna och riskerna för investeringarna i fråga är särskilt höga i jämförelse med de kostnader och risker som normalt är förknippade med en sammanlänkning, via en växelströmslänk, mellan de nationella överföringssystemen i två grannländer.

3. Punkt 1 ska även tillämpas på väsentliga kapacitetsökningar i befintliga sammanlänkningar.

4. Tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska, från fall till fall, besluta om det undantag som avses i punkterna 1, 2 och 3. Ett undantag får gälla hela eller delar av den nya sammanlänkningens kapacitet, eller den befintliga sammanlänkningen med en väsentligt ökad kapacitet.

När beslut fattas om att bevilja undantag, ska det i varje enskilt fall övervägas om villkor måste anges för undantagets varaktighet och för icke-diskriminerande tillträde till sammanlänkningen. När dessa villkor fastställs ska särskild hänsyn tas till den ökade kapacitet som ska byggas upp eller till ändringen av befintlig kapacitet, till projektets tidsplan och till nationella förhållanden.

Innan ett undantag beviljas ska tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna fatta beslut om de regler och mekanismer som ska gälla för hantering och tilldelning av kapacitet. Regler för hantering av överbelastning ska inkludera en skyldighet att erbjuda outnyttjad kapacitet på marknaden, och att användare av anläggningen ska ges rätt att handla med sina avtalade kapaciteter på andrahandsmarknaden. Vid bedömningen av de kriterier som anges i punkt 1 a, b och f, ska resultaten av kapacitetstilldelningen beaktas.

Beslut om undantag, inklusive eventuella villkor enligt andra stycket, ska motiveras och offentliggöras i vederbörlig ordning.

5. Byrån ska ensam fatta de beslut som avses i punkt 4

a) om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har kunnat nå någon överenskommelse inom sex månader från den dag då en begäran om undantag lades fram för den sista av dessa tillsynsmyndigheter, eller

b) på gemensam begäran av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Byrån ska samråda med de berörda tillsynsmyndigheterna.

6. Medlemsstaterna får, utan hinder av punkterna 4 och 5, föreskriva att tillsynsmyndigheten eller byrån, alltefter omständigheterna, ska avge sitt yttrande om förfrågan om undantag till det relevanta organet i medlemsstaten inför det formella beslut. Detta yttrande ska offentliggöras tillsammans med beslutet.

7. Tillsynsmyndigheten ska efter mottagandet utan dröjsmål översända en kopia av varje begäran om undantag till byrån och till kommissionen för information. De berörda tillsynsmyndigheterna eller byrån (nedan kallade *de anmälande organ*) ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om beslutet tillsammans med alla relevanta uppgifter som rör beslutet. Dessa uppgifter får överlämnas till kommissionen i samlad form med möjlighet för kommissionen att fatta ett välgrundat beslut. Uppgifterna ska särskilt innehålla följande:

a) Detaljerad motivering som utgör grunden för att undantaget beviljades, inklusive de ekonomiska uppgifter som motiverade behovet av ett undantag.

b) Den analys som har gjorts om hur beviljandet av undantaget påverkar konkurrensen och den inre elmarknadens sätt att fungera.

c) Skälen till tidsperioden och den del av den totala kapaciteten i den ifrågavarande sammanlänkningen för vilken undantaget har beviljats.

d) Resultatet av samrådet med de berörda tillsynsmyndigheterna.

8. Kommissionen får, inom två månader efter mottagandet av en anmälan enligt punkt 7, besluta om att begära att de anmälande organen ska ändra eller återkalla beslutet om beviljande av ett undantag. Den tvåmånadersperioden kan förlängas med ytterligare två månader om kommissionen önskar ytterligare uppgifter. Denna ytterligare period ska inledas dagen efter det fullständiga uppgifter mottagits. Den inledande tvåmånadersperioden kan också förlängas efter godkännande av både kommissionen och de anmälande organen.

Om de begärda uppgifterna inte lämnas inom den period som anges i begäran, ska anmälan anses vara återkallad om inte perioden innan den löpte ut har förlängts efter godkännande av både kommissionen och de anmälande organen, eller om de anmälande organen i ett vederbörligen motiverat meddelande, har informerat kommissionen om att de anser att anmälan innehåller fullständiga uppgifter.

De anmälande organen ska följa ett kommissionsbeslut om ändring eller återkallande av beslutet om undantag inom en månad från dess antagande och de ska informera kommissionen därom.

Kommissionen ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.

⁽¹⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

Kommissionens godkännande av ett beslut om undantag ska upphöra att gälla efter två år från antagandet, om byggandet av sammanlänkningen ännu inte har påbörjats, och efter fem år från antagandet om sammanlänkningen inte har kunnat tas i drift.

9. Kommissionen får anta riktlinjer för tillämpningen av de villkor som avses i punkt 1 och fastställa det förfarande som ska följas vid tillämpningen av punkterna 4, 7 och 8. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.2.

Artikel 18

Riktlinjer

1. I enlighet med principerna i artiklarna 13 och 14 ska vid behov riktlinjerna för kompensationsmekanismen mellan systemansvariga för överföringssystemen innehålla följande:

- a) Uppgifter avseende förfarandet för att fastställa vilka systemansvariga för överföringssystemen som är skyldiga att betala kompensation för gränsöverskridande flöden, inklusive när det gäller uppdelning mellan systemansvariga för nationella överföringssystem från vilka de gränsöverskridande flödena härstammar och de system som dessa flöden är avsedda för, i enlighet med artikel 13.2.
- b) Uppgifter avseende det betalningsförfarande som ska tillämpas, inklusive fastställande av den första tidsperioden för vilken kompensation ska betalas, i enlighet med artikel 13.3 andra stycket.
- c) Uppgifter avseende de metoder som ska användas för att bestämma de överförda gränsöverskridande flöden, för vilka ersättning ska betalas enligt artikel 13, både i form av kvantitet och typ av flöden, och beteckningen på omfattningen av sådana flöden som härstammar från och/eller slutar i enskilda medlemsstaters överföringssystem, i enlighet med artikel 13.5.
- d) Uppgifter avseende de metoder som ska användas för att fastställa vilka kostnader och fördelar som uppkommit till följd av överföring av gränsöverskridande flöden, i enlighet med artikel 13.6.
- e) Uppgifter avseende behandlingen i samband med kompensationsmekanismen mellan systemansvariga för elflöden som har sitt ursprung i eller slutar i länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
- f) Nationella systemens delaktighet, när dessa är sammanlänkade genom likströmsledningar, i enlighet med artikel 13.

2. I riktlinjerna kan det också fastställas hur de bakomliggande principerna för fastställande av avgifter för producenter och konsumenter (efter belastning) som tillämpas i de nationella tariffsystem stegvis ska harmoniseras, inklusive beaktandet av kompensationsmekanismen mellan systemansvariga för avgif-

terna i de nationella näten och tillhandahållande av lämpliga och effektiva lokaliseringssignaler i enlighet med principerna i artikel 14.

Riktlinjerna ska sörja för lämpliga och effektiva harmoniserade platsindikerande signaler på gemenskapsnivå.

En eventuell harmonisering i detta avseende ska inte hindra att medlemsstaterna tillämpar mekanismer för att garantera att avgifter för tillträde till nät som betalas av konsumenter (belastning) är jämförbara inom hela deras territorium.

3. Vid behov ska det utarbetas riktlinjer för vilken lägsta harmoniseringsgrad som behövs för att uppnå denna förordnings syfte, med närmare uppgifter om följande:

- a) Uppgifter om tillhandahållande av information i enlighet med principerna i artikel 15.
- b) Uppgifter avseende bestämmelser om elhandel.
- c) Uppgifter avseende bestämmelser om investeringsstöd för sammanlänkningskapacitet inklusive lokaliseringssignaler.
- d) De områden som anges i artikel 8.6.

4. Riktlinjer för hantering och tilldelning av tillgänglig överföringskapacitet i sammanlänkningar mellan nationella system är fastställda i bilaga I.

5. Kommissionen får anta riktlinjer för de frågor som behandlas i punkterna 1, 2 och 3. Den får ändra de riktlinjer som avses i punkt 4 i den här artikeln, i enlighet med principerna i artiklarna 15 och 16, framför allt för att de ska omfatta detaljerade riktlinjer om samtliga metoder för kapacitetstilldelning som används och för att se till att mekanismerna för hantering av överbelastning utvecklas på ett sätt som överensstämmer med målen för den inre marknaden. I samband med sådana ändringar ska man vid behov fastställa sådana allmänna regler om minimikrav på säkerhet och driftsnormer för användning och drift av nätet som avses i artikel 15.2.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.2.

När kommissionen antar eller ändrar riktlinjer, ska den säkerställa att den tillhandahåller den lägsta harmoniseringsgrad som krävs för att målen i denna förordning ska uppnås och att de inte går utöver vad som är nödvändigt för detta syfte.

När kommissionen antar eller ändrar riktlinjer, ska den ange vilka åtgärder den har vidtagit för att bestämmelserna i de tredje länder som ingår i gemenskapens elsystem ska överensstämma med riktlinjerna i fråga.

När dessa riktlinjer antas första gången, ska kommissionen säkerställa att de i ett enda utkast till åtgärd täcker åtminstone de frågor som avses i punkt 1 a och d samt punkt 2.

Artikel 19

Tillsynsmyndigheter

När tillsynsmyndigheterna genomför sina åligganden ska de säkerställa att denna förordning och de riktlinjer som antagits enligt artikel 18 uppfylls. För att fylla syftena med denna förordning ska de vid behov samarbeta med varandra, med kommissionen och med byrån i enlighet med kapitel IX i direktiv 2009/.../EG.

Artikel 20

Tillhandahållande av information och sekretess

1. Medlemsstaterna och tillsynsmyndigheterna ska, på begäran, förse kommissionen med all information som behövs för de ändamål som avses i artiklarna 13.4 och 18.

Tillsynsmyndigheterna ska, särskilt för ändamål som avses i artikel 13.4 och 13.6, regelbundet lämna information om de kostnader som faktiskt uppkommit genom nationella systemansvariga för överföringssystemen samt lämna uppgifter och all relevant information som hör samman med fysiska flöden i näten hos de systemansvariga för överföringssystemen och kostnaderna för nätet.

Kommissionen ska fastställa en rimlig tid inom vilken informationen ska lämnas, med hänsyn till hur komplex och brådskande den begärda informationen är.

2. Om den berörda medlemsstaten eller tillsynsmyndigheten inte lämnar denna information inom den givna tidsfrist som fastställs i enlighet med punkt 1 får kommissionen begära all information som behövs för de ändamål som avses i artiklarna 13.4 och 18 direkt från de berörda företagen.

När kommissionen skickar en begäran om information till ett företag, ska den samtidigt skicka en kopia av begäran till tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där företaget har sitt säte.

3. I sin begäran om information ska kommissionen ange den rättsliga grunden för begäran, den tidsfrist inom vilken informationen ska lämnas, syftet med begäran samt de sanktioner som är tillämpliga enligt artikel 22.2 om felaktig, ofullständig eller vilseledande information lämnas. Kommissionen ska fastställa en rimlig tidsfrist med hänsyn till hur sammansatt och brådskande den begärda informationen är.

4. Ägarna till företagen eller deras företrädare eller om det rör sig om juridiska personer de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller enligt deras bolagsordning, ska lämna den information som begärs. Advokater som är vederbörligen bemyndigade att agera får tillhandahålla informationen på sina klienters vägnar, i vilket fall klienten ska bära det fulla ansvaret om informationen är felaktig, ofullständig eller vilseledande.

5. Om ett företag inte tillhandahåller den begärda informationen inom den tidsfrist som kommissionen fastställt, eller tillhandahåller ofullständig information, får kommissionen genom ett beslut kräva att informationen tillhandahålls. I beslutet ska

anges vilken information som krävs och en lämplig tidsfrist fastställas inom vilken den ska tillhandahållas. I beslutet ska anges de sanktioner, som det stadgas om i artikel 22.2. I beslutet ska även anges rätten att få beslutet prövat av Europeiska gemenskapernas domstol.

Kommissionen ska samtidigt skicka en kopia av sitt beslut till tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den berörda personen har sin hemvist eller det berörda företaget sitt säte.

6. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska endast användas för de ändamål som avses i artiklarna 13.4 och 18.

Kommissionen får inte röja information som den erhållit i enlighet med denna förordning och som omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 21

Medlemsstaternas rätt att besluta om mer detaljerade åtgärder

Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rätt att behålla eller införa åtgärder som innehåller mer ingående bestämmelser än dem som anges i denna förordning och i de riktlinjer som avses i artikel 18.

Artikel 22

Sanktioner

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dessa bestämmelser följs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa regler, som motsvarar bestämmelserna i förordning (EG) nr 1228/2003, senast den 1 juli 2004 och ska utan dröjsmål meddela kommissionen eventuella ändringar som påverkar dessa bestämmelser. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de bestämmelser som inte motsvarar bestämmelserna i förordning (EG) nr 1228/2003 senast den ... (*) och ska utan dröjsmål meddela kommissionen eventuella ändringar som påverkar dessa bestämmelser.

2. Kommissionen får genom beslut lägga företag böter upp till högst 1 % av företagets totala omsättning under det föregående verksamhetsåret, om företaget uppsåtligt eller av vårdslöshet har lämnat felaktig, ofullständig eller vilseledande information som svar på en begäran som gjorts enligt artikel 20.3 eller om företaget inte lämnar information inom den tidsfrist som fastställs genom ett beslut som antagits med stöd av artikel 20.5 första stycket.

Bötesbeloppets storlek ska fastställas med hänsyn till allvaret i underlåtenheten att uppfylla kraven i första stycket.

3. Sanktioner enligt punkt 1 och beslut som fattas med stöd av punkt 2 ska inte vara straffrättsliga.

(*) Denna förordnings tillämpningsdag.

*Artikel 23***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 46 i direktiv 2009/.../EG.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

*Artikel 24***Kommissionens rapport**

Kommissionen ska övervaka genomförandet av denna förordning. Kommissionen ska i sin rapport enligt artikel 47.6 i direktiv 2009/.../EG även rapportera om de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning. I rapporten ska särskilt undersökas i vilken utsträckning man har lyckats uppnå att villkoren för tillträde till nät för gränsöverskridande utbyte av el är icke diskriminerande och återspeglar kostnaderna i syfte att bidra till kundernas valfrihet på en väl fungerande inre marknad

för el och till en långsiktig försörjningstrygghet samt, även i vilken mån effektiva lokaliseringssignaler har införts. Vid behov ska rapporten åtföljas av lämpliga förslag och/eller rekommendationer.

*Artikel 25***Upphävande**

Förordning (EG) nr /2003 ska upphöra att gälla den ... (*). Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

*Artikel 26***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... (*).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

(*) Arton månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

BILAGA I

RIKTLINJER FÖR HANTERING OCH TILLDELNING AV TILLGÄNGLIG ÖVERFÖRINGSKAPACITET MELLAN NATIONELLA SYSTEM

1. Allmänna bestämmelser

- 1.1 De systemansvariga för överföringsnäten (nedan kallade *systemansvariga*) ska sträva efter att godta alla kommersiella transaktioner, inklusive sådana som inbegriper gränsöverskridande handel.
- 1.2 Om det inte finns någon överbelastning får det inte finnas någon begränsning av tillträdet till sammanlänkningen. Där det ofta finns överbelastning behöver det inte finnas något permanent allmänt tilldelningsförfarande för tillträde till en gränsöverskridande överföringstjänst.
- 1.3 Om schemalagda kommersiella transaktioner inte är förenliga med en säker nätdrift ska de systemansvariga minska belastningen i enlighet med kraven på driftsäkerhet för elnätet samtidigt som de ska sträva efter att alla därmed sammanhängande kostnader hålls på en ekonomiskt effektiv nivå. Korrigering omdirigering eller motköp ska användas om lågkostnadsåtgärder inte kan tillämpas.
- 1.4 Om strukturell överbelastning uppträder ska de systemansvariga omedelbart tillämpa i förväg fastställda och överenskomna lämpliga regler och arrangemang för hantering av överbelastning. Metoderna för hantering av överbelastning ska säkerställa att de fysiska kraftflöden som är förbundna med all tilldelad överföringskapacitet är förenliga med nätssäkerhetsstandarderna.
- 1.5 De metoder som är fastställda för hantering av överbelastning ska ge effektiva ekonomiska signaler till marknadsaktörer och systemansvariga, främja konkurrensen och vara lämpade för regional tillämpning och tillämpning i hela gemenskapen.
- 1.6 Vid hantering av överbelastning får det inte göras någon transaktionsbaserad åtskillnad. En särskild begäran om en överföringstjänst får endast avslås om följande villkor gemensamt uppfylls:
 - a) De inkrementella fysiska kraftflöden som följer av godtagandet av denna begäran innebär att en säker drift av elsystemet inte längre kan garanteras, och
 - b) det penningvärde som bifogas denna begäran om förfaranden för hantering av överbelastning är lägre än varje annan begäran som är avsedd att godtas för samma tjänst och på samma villkor.
- 1.7 Vid fastställande av lämpliga nätområden i och mellan vilka hantering av överbelastning ska gälla, ska de systemansvariga vägledas av principerna om kostnadseffektivitet och minimering av negativ inverkan på den inre marknaden för el. De systemansvariga får i synnerhet inte begränsa överföringskapaciteten för att lösa överbelastning inom sitt eget kontrollområde, förutom av ovannämnda skäl och skäl som har med driftsäkerhet ⁽¹⁾ att göra. Om en sådan situation uppstår ska de systemansvariga beskriva och på ett transparent sätt presentera den för alla systemanvändare. En sådan situation får godtas endast tills man funnit en långsiktig lösning. De systemansvariga ska för alla systemanvändare beskriva och på ett transparent sätt presentera den metod och de projekt som ska möjliggöra en långsiktig lösning.
- 1.8 När nätet balanseras innanför kontrollområdet med hjälp av driftsåtgärder och omdirigering ska den systemansvarige ta hänsyn till effekten av dessa åtgärder på de angränsande kontrollområdena.
- 1.9 Senast den 1 januari 2008 ska mekanismer för hantering av överbelastning av sammanlänkningskapaciteten flera gånger dagligen (intradag-hantering) inrättas på ett samordnat sätt och i enlighet med säkra driftsvillkor för att maximera handelsmöjligheterna och för att tillhandahålla gränsöverskridande balans.
- 1.10 De nationella tillsynsmyndigheterna ska regelbundet utvärdera metoderna för hantering av överbelastning, och särskilt uppmärksamma att de principer och regler som inrättats i denna förordning och riktlinjer uppfylls i enlighet med de villkor som fastställs av tillsynsmyndigheterna själva i enlighet med dessa principer och regler. En sådan utvärdering ska inbegripa samråd med alla marknadsaktörer och särskilda undersökningar.

2. Metoder för hantering av överbelastning

- 2.1 För att underlätta en effektiv gränsöverskridande handel ska metoderna för hantering av överbelastning vara marknadsbaserade. I detta syfte ska kapaciteten endast tilldelas genom explicita (kapacitet) eller implicita (kapacitet och energi) auktioner. Båda metoderna kan samexistera för samma sammanlänkning. För intradaglig handel kan kontinuerlig handel användas.

⁽¹⁾ Med driftsäkerhet menas "att överföringssystemet ligger inom överenskomna säkerhetsgränser".

- 2.2 Beroende på konkurrensvillkoren kan det vara nödvändigt att mekanismerna för hantering av överbelastning tillåter tilldelning av överföringskapacitet både på lång och kort sikt.
- 2.3 Vid varje kapacitetstilldelningsförfarande ska man tilldela en förutbestämd del av den tillgängliga överföringskapaciteten plus eventuell återstående kapacitet som inte tidigare tilldelats och eventuell kapacitet som frigjorts av kapacitetsinnehavare från tidigare tilldelningar.
- 2.4 För att underlätta en effektiv konkurrens ska de systemansvariga optimera kapacitetens stabilitetsgrad, med beaktande av de berörda systemansvarigas och marknadsaktörernas skyldigheter och rättigheter. En rimlig del av kapaciteten får erbjudas marknaden med en lägre stabilitetsgrad, men de exakta villkoren för gränsöverskridande transporter ska ständigt vara tillgängliga för marknadsaktörerna.
- 2.5 Tillträdesrättigheterna för tilldelning på lång och medellång sikt ska vara rättigheter för stabil överföringskapacitet. Då rättigheterna nomineras ska omfattas av principen om att outnyttjad kapacitet går förlorad och principen om att outnyttjad kapacitet måste säljas.
- 2.6 De systemansvariga ska definiera en lämplig struktur för tilldelning av kapacitet mellan olika tidsramar. Detta kan inkludera ett alternativ för att reservera en minsta procentsats sammanlänkningskapacitet för daglig tilldelning eller intradagstilldelning. Denna tilldelningsstruktur ska granskas av respektive tillsynsmyndigheter. Då de utarbetar sina förslag ska de systemansvariga beakta
- a) marknadernas egenskaper,
 - b) driftsvillkoren, t.ex. följderna av en nettoberäkning av fast angivna scheman,
 - c) harmoniseringsnivån för de procentsatser och tidsramar som antagits för de olika mekanismer för kapacitetstilldelning som införts.
- 2.7 Kapacitetstilldelningen får inte innebära diskriminering mellan marknadsaktörer som vill använda sina rättigheter för att utnyttja bilaterala leveranskontrakt eller lämna bud på elbörser. De högsta buden under en given tidsram ska vinna, oavsett om de är implicita eller explicita.
- 2.8 I regioner där de finansiella terminselektricitetsmarknaderna är välutvecklade och har visat sig vara effektiva, kan all sammanlänkningskapacitet tilldelas genom implicita auktioner.
- 2.9 Utom för nya sammanlänkningskontrakt som omfattas av ett undantag enligt artikel 7 i förordningen, är det inte tillåtet att fastställa reservationspriser inom ramen för kapacitetstilldelningsmetoderna.
- 2.10 Alla potentiella marknadsaktörer ska i princip tillåtas att utan hinder delta i tilldelningsförfarandet. För att undvika att skapa eller förvärra problem som beror på att en eller flera marknadsaktörer eventuellt kan använda sig av sin dominerande ställning, får de berörda tillsyns- och/eller konkurrensmyndigheterna i lämpliga fall införa allmänna begränsningar eller begränsningar för ett enskilt företag på grund av dess marknadsdominans.
- 2.11 Marknadsaktörerna ska ange sin användning av kapaciteten till de systemansvariga senast vid en fastställd tidsfrist för varje tidsram. Tidsfristen ska fastställas på ett sådant sätt att de systemansvariga på nytt ska kunna tilldela oanvänd kapacitet under nästa berörda tidsram – inbegripet intradagliga sessioner.
- 2.12 Kapaciteten ska kunna handlas fritt på sekundär basis, under förutsättning att den systemansvarige informeras tillräckligt lång tid i förväg. Om en systemansvarig vägrar genomföra en sekundär handel (transaktion) måste detta på ett tydligt och transparent sätt meddelas och förklaras för alla marknadsaktörer av den systemansvarige och meddelas tillsynsmyndigheten.
- 2.13 De finansiella konsekvenserna av att de skyldigheter som är förbundna med kapacitetstilldelning inte uppfylls ska bäras av dem som är ansvariga för denna underlåtelse. Om marknadsaktörerna inte använder den kapacitet som de har åtagit sig att använda eller, när det gäller kapacitet som utauktionerats explicit, inte handlar på sekundär basis eller ger tillbaka kapaciteten i tid, ska de förlora rättigheterna till denna kapacitet och betala en avgift som avspeglar kostnaderna. Alla avgifter som avspeglar kostnaderna för outnyttjad kapacitet ska vara motiverade och proportionerliga. På motsvarande sätt ska en systemansvarig som inte uppfyller sina skyldigheter vara skyldig att kompensera marknadsaktörerna för dennes förlust av kapacitetsrättigheter. Inga följdskador ska beaktas i detta hänseende. De viktiga begreppen och metoderna för att fastställa ansvar vid bristande uppfyllnad av åtagandena ska fastställas i förväg med hänsyn till de finansiella följderna och ska granskas av den eller de berörda nationella tillsynsmyndigheterna.

3. Samordning

- 3.1 Kapacitetstilldelningen vid en sammanlänkning ska samordnas och genomföras genom att de berörda systemansvariga använder gemensamma tilldelningsförfaranden. Om de kommersiella utbytena mellan två länders systemansvariga avsevärt förväntas påverka villkoren för de fysiska kraftflödena för en systemansvarig i ett tredje land, ska metoderna för hantering av överbelastningar samordnas genom ett gemensamt förfarande för hantering av överbelastningar mellan alla berörda systemansvariga. De nationella tillsynsmyndigheterna och de systemansvariga ska säkerställa att det inte sker någon ensidig utformning av förfaranden för hantering av överbelastningar som avsevärt påverkar de fysiska kraftflödena i något av de andra näten.

- 3.2 Senast den 1 januari 2007 ska en gemensam samordnad metod för hantering av överbelastning och ett gemensamt samordnat förfarande för kapacitetstilldelning till marknaden tillämpas minst varje år, månad och för påföljande dag mellan länderna i följande regioner:

- a) Norra Europa (dvs. Danmark, Sverige, Finland, Tyskland och Polen).
- b) Nordvästra Europa (dvs. Benelux, Tyskland och Frankrike).
- c) Italien (dvs. Italien, Frankrike, Tyskland, Österrike, Slovenien och Grekland).
- d) Centrala Östeuropa (dvs. Tyskland, Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Österrike och Slovenien).
- e) Sydvästra Europa (dvs. Spanien, Portugal och Frankrike).
- f) Storbritannien, Irland och Frankrike.
- g) De Baltiska staterna (dvs. Estland, Lettland och Litauen).

Vid en sammanlänkning som berör länder som tillhör fler än en region kan den metod som tillämpas för hantering av överbelastning vara annorlunda för att säkerställa att den är kompatibel med de metoder som tillämpas i de andra regioner som dessa länder tillhör. I detta fall ska de berörda systemansvariga föreslå vilken metod som ska granskas av de behöriga tillsynsmyndigheterna.

- 3.3 De regioner som avses i punkt 2.8 får tilldela all sammanlänkningskapacitet genom tilldelning för påföljande dag.
- 3.4 I alla dessa sju regioner ska det fastställas kompatibla förfaranden för hantering av överbelastningar i syfte att skapa en fullständigt integrerad europeisk marknad för el. Marknadsaktörerna ska inte konfronteras med inkompatibla regionala system.
- 3.5 I syfte att främja en rättvis och effektiv konkurrens och gränsöverskridande handel ska samordningen mellan de systemansvariga inom de regioner som anges i punkt 3.2 ovan inkludera alla steg från kapacitetsberäkning och optimering av tilldelningen till en säker drift av nätet, med tydlig ansvarsfördelning. I denna samordning ska särskilt följande ingå:
- a) Användning av en gemensam överföringsmodell som på ett effektivt sätt hanterar de av varandra beroende fysiska "loop-flows" och som tar hänsyn till avvikelserna mellan de fysiska och kommersiella flödena.
 - b) Tilldelning och nominering av kapacitet för att på ett effektivt sätt hantera de av varandra beroende fysiska "loop-flows".
 - c) Identiska skyldigheter för kapacitetsinnehavare att tillhandahålla information om deras avsedda användning av kapaciteten, dvs. nominering av kapacitet (för explicita auktioner).
 - d) Identiska tidsramar och stängningstider.
 - e) Identisk struktur för tilldelning av kapacitet mellan olika tidsramar (t.ex. en dag, tre timmar, en vecka etc.) och i fråga om sålda kapacitetsenheter (mängd kraft i MW, MWh, etc.).
 - f) Konsekvent kontraktsram för marknadsaktörerna.
 - g) Kontroll av att flödena är förenliga med säkerhetskraven för nätet vad gäller driftsplanering och realtidsdrift.
 - h) Redovisning och fastställande av åtgärder för hantering av överbelastningar.

- 3.6 Samordningen ska även omfatta informationsutbyte mellan de systemansvariga. Karaktär, tidpunkter och frekvens för informationsutbytet ska vara förenliga med verksamheten i punkt 3.5 och med elmarknadernas funktionssätt. Detta informationsutbyte ska särskilt göra det möjligt för de systemansvariga att ställa en så bra prognos som möjligt om läget i det globala elnätet för att de ska kunna utvärdera flödena i sina nät och de tillgängliga sammanlänkningskapaciteterna. Varje systemansvarig som samlar in information på andra systemansvarigas vägnar ska tillhandahålla de deltagande systemansvariga resultaten av denna insamling.

4. Tidsplan för marknadstransaktioner

- 4.1 Tilldelningen av den tillgängliga överföringskapaciteten ska ske i god tid i förväg. Före varje tilldelning ska de berörda systemansvariga gemensamt offentliggöra den kapacitet som ska tilldelas med beaktande där så är lämpligt av den kapacitet som frigjorts från eventuella stabila överföringsrättigheter och, om så är relevant, därmed förbundna nettoberäknade nomineringar tillsammans med de tidsperioder under vilka kapaciteten kommer att minskas eller inte vara tillgänglig (t.ex. på grund av underhåll).
- 4.2 Med full hänsyn till nätsäkerheten ska nominering av överföringsrättigheter ske tillräckligt lång tid i förväg, före sessionerna för påföljande dag för alla relevanta organiserade marknader och före offentliggörandet av den kapacitet som ska tilldelas enligt mekanismen för tilldelning påföljande dag eller intradagstilldelning. Nomineringarna av överföringsrättigheter i motsatt riktning ska vara nettoberäknade för att få en så effektiv användning av sammanlänkningskapaciteten som möjligt.

- 4.3 På varandra följande intradagtilldelningar av tillgänglig överföringskapacitet för dag D ska äga rum under dagarna D-1 och D, efter utfärdandet av angivna produktionsscheman eller faktiska produktionsscheman för påföljande dag.
- 4.4 Då de systemansvariga förbereder elnätsdriften för påföljande dag ska de utbyta information med systemansvariga för angränsande nät. Denna ska inkludera information om deras planerade elnätstopologi, tillgängligheten och den beräknade tillverkningsenheten av produktionsenheter och belastningsflöden. Syftet är att optimera användningen av hela nätet genom driftsåtgärder som är förenliga med reglerna för säker elnätsdrift.

5. Transparens

- 5.1 De systemansvariga ska offentliggöra alla relevanta uppgifter som avser tillgängligheten och användningen av nätet och tillträdet till det, inbegripet en rapport om var och varför överbelastningarna finns, de metoder som används för att hantera överbelastningarna och planerna för den framtida hanteringen av dem.
- 5.2 De systemansvariga ska offentliggöra dels en allmän beskrivning av den metod för hantering av överbelastningar som tillämpas under olika förhållanden för att maximera den kapacitet som är tillgänglig för marknaden dels en allmän beskrivning av hur den totala överföringskapaciteten beräknas för de olika tidsramarna med nätets elektriska och fysiska karaktäristika som underlag. Beskrivningen ska bli föremål för granskning av tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.
- 5.3 De förfaranden som används för hantering av överbelastningar och kapacitetstilldelning, tillsammans med tiderna och förfarandena för ansökan om kapacitet, en beskrivning av de produkter som erbjuds och skyldigheterna och rättigheterna för både de systemansvariga och den part som ska erhålla kapaciteten (inbegripet skyldigheter vid bristande uppfyllnad av åtagandena), ska beskrivas i detalj och på ett transparent sätt göras tillgängliga av de systemansvariga för alla potentiella nätanvändare.
- 5.4 Säkerhetsstandarder för drift och planering ska ingå i den information som de systemansvariga ska offentliggöra i ett öppet och offentligt dokument. Detta dokument ska också skickas till de nationella tillsynsmyndigheterna för granskning.
- 5.5 De systemansvariga ska offentliggöra alla relevanta uppgifter om gränsöverskridande handel på grundval av den bästa möjliga prognosen. För att uppfylla denna skyldighet ska de berörda marknadsaktörerna tillhandahålla de systemansvariga relevanta uppgifter. Det sätt som sådan information offentliggörs på måste granskas av tillsynsmyndigheterna. De systemansvariga ska åtminstone offentliggöra följande:
- a) En gång per år: information om den långsiktiga utvecklingen av överföringsinfrastrukturen och dess inverkan på den gränsöverskridande överföringskapaciteten.
 - b) En gång per månad: månads- och årsprognoser över den överföringskapacitet som är tillgänglig för marknaden, med beaktande av all relevant information som är tillgänglig för de systemansvariga vid beräkningen av prognoserna (t.ex. den inverkan som sommar- och vintersäsongerna har på ledningarnas kapacitet, underhåll av elnätet, tillgängligheten av produktionsenheter, etc.).
 - c) En gång per vecka: veckoprognoser över den överföringskapacitet som är tillgänglig för marknaden, med beaktande av all relevant information som är tillgänglig för de systemansvariga vid beräkningen av prognosen, t.ex. väderprognosen, planerade underhållsarbeten på elnätet, tillgängligheten av produktionsenheter, etc.
 - d) Dagligen: den överföringskapacitet som är tillgänglig för marknaden för påföljande dag och intradag för varje tidsenhet på marknaden, med beaktande av alla nettoberäknade nomineringar, produktionsscheman för påföljande dag, efterfrågeprognoser och planerade underhållsarbeten på elnätet.
 - e) Total kapacitet som redan har tilldelats, per tidsenhet på marknaden, och alla relevanta villkor enligt vilka denna kapacitet får användas (t.ex. det pris som uppnåtts på auktionen, skyldigheter i fråga om hur kapaciteten ska användas etc.), för att identifiera eventuell återstående kapacitet.
 - f) Tilldelad kapacitet så snart som möjligt efter varje tilldelning, samt en indikation på de priser som betalats.
 - g) Total kapacitet som används, per tidsenhet på marknaden, omedelbart efter nomineringen.
 - h) Så nära realtid som möjligt: sammanlagda realiserade kommersiella och fysiska flöden, per tidsenhet på marknaden, inklusive en beskrivning av effekterna av eventuella korrigeringsåtgärder vidtagna av de systemansvariga (t.ex. begränsning) för att lösa nät- eller systemproblem.
 - i) Förhandsinformation om planerade avbrott och information i efterhand för den föregående dagen om planerade och oplanerade avbrott för produktionsenheter som är större än 100 MW.
- 5.6 All relevant information ska vara tillgänglig på marknaden i god tid före förhandlingen av alla transaktioner (t.ex. tidpunkten för förhandling av årliga leveranskontrakt för industrikunder eller tidpunkten när buden måste lämnas på de organiserade marknaderna).
- 5.7 Den systemansvarige ska offentliggöra relevant information om prognoserna för efterfrågan och produktion enligt de tidsramar som anges i punkterna 5.5 och 5.6. Den systemansvarige ska också offentliggöra relevant information som är nödvändig för den gränsöverskridande balansmarknaden.
- 5.8 När prognoserna offentliggörs ska efterhandsvärdena för prognosen också offentliggöras under den tidsperiod efter vilken prognosen gäller eller senast följande dag (D+1).

- 5.9 All information som offentliggörs av de systemansvariga ska vara tillgänglig gratis och på ett lättillgängligt sätt. Alla uppgifter ska också vara tillgängliga genom ett lämpligt och standardiserat informationsutbyte som ska definieras i nära samarbete med marknadsdeltagarna. Uppgifterna ska inbegripa information om tidigare tidsperioder (minst två år), så att nya marknadsaktörer även får tillgång till sådana uppgifter.
- 5.10 De systemansvariga ska ha ett regelbundet utbyte av tillräckligt exakta uppgifter om nätet och belastningsflöden för att göra det möjligt för varje systemansvarig att beräkna belastningsflödena i sitt berörda område. Samma uppsättning uppgifter ska på begäran göras tillgängliga för tillsynsmyndigheterna och kommissionen. Tillsynsmyndigheterna och kommissionen ska säkerställa att denna uppsättning uppgifter behandlas konfidentiellt, både av dem själva och av alla konsulter som utför analysarbete för dem på grundval av dessa uppgifter.
- 6. Användning av kapacitetsintäkter vid överbelastning**
- 6.1 Förfaranden för hantering av överbelastning för en i förväg angiven tidsram får generera intäkter endast vid överbelastning som uppstår under den tidsramen, utom då det handlar om nya sammanlänkningsförfaranden som befriats från ett undantag i enlighet med artikel 7 i denna förordning. Förfarandet för fördelningen av dessa intäkter ska granskas av tillsynsmyndigheterna och det får vare sig snedvrida tilldelningsförfarandet till förmån för en part som begär kapacitet eller energi eller utgöra hinder för minskad överbelastning.
- 6.2 De nationella tillsynsmyndigheterna ska på ett transparent sätt redovisa hur de använder intäkterna från tilldelningen av överföringskapacitet.
- 6.3 Intäkterna från överbelastning ska delas mellan de berörda systemansvariga i enlighet med kriterier som de berörda systemansvariga kommer överens om och som granskas av respektive tilldelningsmyndighet.
- 6.4 De systemansvariga ska i förväg tydligt fastställa hur de ska använda eventuella intäkter från överbelastning som de kan komma att erhålla och rapportera om den faktiska användningen av dessa intäkter. Tillsynsmyndigheterna ska säkerställa att denna användning är förenlig med denna förordning och dessa riktlinjer och att de samlade intäkterna från överbelastning som följer av tilldelningen av överföringskapaciteten används för ett eller flera av de tre ändamål som beskrivs i artikel 16.6 i denna förordning.
- 6.5 Senast den 31 juli varje år ska tillsynsmyndigheterna offentliggöra en rapport i vilken beloppet av de intäkter som samlats in under tolv månadersperioden fram till och med den 30 juni samma år fastställs. I denna rapport ska det även finnas med en beskrivning av hur dessa intäkter används samt en bekräftelse av att denna användning är förenlig med denna förordning och dessa riktlinjer, och att de samlade intäkterna från överbelastning används för ett eller flera av de tre föreskrivna ändamålen.
- 6.6 Intäkter från överbelastning för investeringar i syfte att bibehålla eller öka överföringskapaciteten ska helst användas för specifika fördefinierade projekt som bidrar till att lindra den föreliggande överbelastningen och som även kan genomföras inom en rimlig tid, särskilt vad gäller bemyndigandeförfarandet.
-

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1228/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
–	Artikel 3
–	Artikel 4
–	Artikel 5
–	Artikel 6
–	Artikel 7
–	Artikel 8
–	Artikel 9
–	Artikel 10
–	Artikel 11
–	Artikel 12
Artikel 3	Artikel 13
Artikel 4	Artikel 14
Artikel 5	Artikel 15
Artikel 6	Artikel 16
Artikel 7	Artikel 17
Artikel 8	Artikel 18
Artikel 9	Artikel 19
Artikel 10	Artikel 20
Artikel 11	Artikel 21
Artikel 12	Artikel 22
Artikel 13	Artikel 23
Artikel 14	Artikel 24
–	Artikel 25
Artikel 15	Artikel 26
Bilaga	Bilaga I

RÅDETS MOTIVERING

I INLEDNING

1. Den 19 september 2007 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1228/2003 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel. Förslaget grundar sig på artikel 95 i fördraget och ingår i ett paket med fyra andra förslag om den inre energimarknaden.
2. Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav sina yttranden om hela paketet den 10 ⁽¹⁾ respektive 22 april 2008 ⁽²⁾.
3. Europaparlamentet antog sitt yttrande ⁽³⁾ vid första behandlingen den 18 juni 2008 och godkände 32 ändringar. Kommissionen har inte lagt fram något ändrat förslag.
4. Den 9 januari 2009 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i fördraget i form av en omarbetad förordning.

II FÖRSLAGETS SYFTE

5. Förslaget ingår i det tredje paketet om den inre energimarknaden, som förutom detta förslag består av direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för el, förordningen om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten, direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och förordningen om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter. Det syftar till att bidra till att målet en väl fungerande inre marknad för el ska kunna uppnås, genom att det framför allt införs
 - bestämmelser som syftar till ett ökat samarbete och en ökad samordning mellan de systemansvariga för överföringssystemen, bland annat genom att ett europeiskt nätverk av systemansvariga för överföringssystemen för el (Entso för el) inrättas,
 - förbättrade krav på transparens.

III ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

6. Allmänna kommentarer

- 6.1 Rådet har ansett det vara effektivare, öppnare och mer överensstämmande med förordning (EG) nr 1228/2003 samt mer läsarvänligt att omarbeta bestämmelserna i förordningen. I detta arbete har rådet dock som allmän princip fullt ut följt kommissionens ändringsförslag i den meningen att rådet inte har tagit upp någon bestämmelse som inte ingår i kommissionens förslag, om ändringar inte har varit nödvändiga på grund av de ändringar som rådet gjort i förslaget, ändrade hänvisningar på grund av omnumrering av artiklarna osv. Rådet har i möjligaste mån följt kommissionens tillvägagångssätt när det gäller identisk behandling av el- och gassektorena.

Kommissionen har godtagit alla ändringar som rådet gjort i dess förslag.

- 6.2 När det gäller de 32 *ändringar som Europaparlamentet antagit, inklusive en muntlig ändring*, har rådet följt kommissionen genom att
 - godta följande sju ändringar:
 - fullt ut: 12,
 - delvis/i princip: 11, 15, 18, 24, 29 och 32,
 - och
 - avvisa följande sex ändringar: 5, 13, 19, 26, 27 och 30 på grund av sakinhåll, konsekvens eller form.

⁽¹⁾ EUT C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

6.3 Rådet har avvikit från kommissionens ståndpunkt genom att

- godta en ändring: 23 (delvis),
och
- avvisa följande arton ändringar: 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 14, 17, 20, 21, 22, 25, 28, 31 och den muntliga ändringen.

7. Särskilda kommentarer

7.1 I fråga om de av *Europaparlamentets ändringar* där rådet har avvikit från *kommissionens ståndpunkt* kan följande anges:

- a) Rådet har delvis godtagit ändring 23, eftersom det anser att det på vissa villkor och inom vissa gränser bör vara möjligt att beakta kapacitetsavgifter när nättarifferna beräknas.
- b) Rådet har avvisat de arton ovannämnda ändringarna (punkt 6.3) av följande skäl:
 - i) Ändringarna är inte nödvändiga eller tillför inte något mervärde, främst på grund av att frågorna delvis/i tillräcklig utsträckning behandlas i andra delar av texten eller att den formulering som kommissionen har föreslagit är tillräcklig: ändringarna 1, 2, 3 och 4. Ändringarna 7 och 8 är överflödiga. Innehållet i den muntliga ändringen behandlas redan i artikel 8.8 och 8.9.
 - ii) Genom ändringen införs text som inte är relevant för tillsynsmyndigheternas uppgift, bland annat på grund av att dessa myndigheters uppgifter och befogenheter fastställs i eldirektivet: ändringarna 9, 10 (rådet har dessutom flyttat artikeln om kundmarknader till eldirektivet), 20 och 31.
 - iii) Ändring 6 eftersom det inte är kommissionens uppgift att utarbeta vägkartor för överföringsnät.
 - iv) Genom ändringarna 14 och 21 införs text som inte överensstämmer med den roll som rådet ger byrån. Dessutom är det av rättsliga skäl inte lämpligt att byrån antar eller godkänner nätföreskrifter eller fattar beslut med allmän räckvidd.
 - v) Ändring 17 eftersom samråden (artikel 10) bör genomföras av Entso. De samråd som byrån ska genomföra omfattas av artikel 6.
 - vi) Ändring 22 är inte lämplig eftersom överreglering bör undvikas.
 - vii) Ändring 25 eftersom parallellismen med det undantagsförfarande som fastställs för gas (artikel 35 i gasdirektivet) bör upprätthållas.
 - viii) Ändring 28 går utöver tillämpningsområdet för förordningen och föreskriver uppgifter för medlemsstaterna vilka bör utföras av de systemansvariga för överföringssystem.

7.2 När det gäller *kommissionens förslag* har rådet infört en del andra ändringar (i sak och/eller form), av vilka de viktigaste anges nedan:

a) *Certifiering av systemansvariga för överföringssystemen:*

Rådet har ansett det vara lämpligt att flytta den del av certifieringsförfarandet där kommissionens roll i förfarandet fastställs från eldirektivet till en ny artikel 3 i denna förordning.

b) *Utarbetande av nätföreskrifter*

Rådet har ansett det vara lämpligt att mer detaljerat fastställa förfarandet för utarbetande av nätföreskrifter (artikel 6) och ett annat - kortare - förfarande för ändring av nätföreskrifter (artikel 7). Dessa artiklar har ersatt artikel 2e i kommissionens förslag. Rådet har fastställt en tydlig roll för byrån, som ska utarbeta icke-bindande ramriktlinjer som ska ligga till grund för nätföreskrifter som ska fastställas av Entso, revidera utkastet till nätföreskrifter och bedöma förslag till ändringar av nätföreskrifterna. Om det är nödvändigt får kommissionen anta dessa föreskrifter genom kommittéförfarandet för att göra dem bindande (se också skäl 6).

c) *Byråns övervakningsuppgifter*

Rådet har infört två stycken där byråns övervakningsuppgifter med avseende på hur Entso för el genomför nätföreskrifterna fastställs (artikel 9.1 andra och tredje styckena).

d) *Undantag för nya sammanlänknings*

När det gäller beviljande av undantag för nya sammanlänknings mellan medlemsstaterna (artikel 17) har rådet ansett det vara lämpligt att byrån involveras endast i de fall när de berörda nationella tillsynsmyndigheterna inte kan nå någon överensstämmelse eller när de lämnar en gemensam begäran till byrån (punkt 5). Dessutom bör medlemsstaterna ha möjlighet att, om de så önskar, föreskriva att det *formella* beslutet om undantag ska fattas av något annat berört organ i medlemsstaten, på grundval av tillsynsmyndighetens yttrande (punkt 6).

e) *Kundmarknader:*

Rådet har ansett det vara lämpligt att omarbete artikeln om kundmarknader, bland annat genom att stryka hänvisningen till gränsöverskridande handel, och att flytta den från förordningen (artikel 7a i kommissionens förslag) till eldirektivet (ny artikel 40).

f) *Övriga frågor:*

- Rådet har ansett det vara lämpligt att använda termen "*nätutvecklingsplan*" i stället för "*investeringsplan*" och att klargöra att dessa planer är *icke-bindande* (artikel 8.3 b).
 - I överensstämmelse med omarbetsningsformatet har rådet infört en ny artikel för att *upphäva* den nuvarande rättsakten (artikel 25).
-

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 12/2009**antagen av rådet den 9 januari 2009****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005****(Text av betydelse för EES)**

(2009/C 75 E/03)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kom-
mitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den inre marknaden för naturgas som steg för steg har genomförts sedan 1999, syftar till att skapa faktiska valmöjligheter för alla kunder i gemenskapen, både enskilda medborgare och företag, nya affärsmöjligheter och ökad handel över gränserna. Detta ska leda till ökad effektivitet, konkurrenskraftiga priser och högre kvalitet på tjänsterna samt bidra till försörjningstrygghet och hållbarhet.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1775/2005 av 28 september 2005 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten ⁽⁵⁾ har i hög grad bidragit till att skapa en sådan inre marknad för naturgas.
- (3) Erfarenheterna från tillämpningen och övervakningen av den första versionen av riktlinjerna för god praxis, som forumet för europeiska tillsynsmyndigheter på gasområdet (Madridforumet) antog 2002, visar att de regler som fastställs i dessa riktlinjer måste vara rättsligt bindande för att verkligen tillämpas i alla medlemsstater och för att i praktiken ge en minimigaranti för lika villkor för marknadstillträde.

(4) Madridforumet antog en andra version av de gemensamma reglerna med titeln "De andra riktlinjerna för god praxis" vid sitt möte den 24–25 september 2003. På grundval av dessa riktlinjer är syftet med denna förordning att fastställa grundläggande principer och bestämmelser för tillträde till nätet och tjänster för tredjepartstillträde, hantering av överbelastning, transparens, balans och handel med kapacitetsrättigheter.

(5) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽⁶⁾ medges ett kombinerat systemansvar för överföring och distribution. Enligt reglerna i denna förordning krävs därför ingen ändring av uppbyggnaden av de nationella överförings- och distributionssystem som överensstämmer med tillämpliga bestämmelser i direktiv 2009/.../EG.

(6) Högtrycksrörledningar som kopplar lokala distributörer till gasnätet och som inte huvudsakligen används i samband med lokal distribution ingår i förordningens tillämpningsområde.

(7) Det måste anges enligt vilka kriterier avgifterna för nät-tillträde fastställs, så att det säkerställs att de fullt ut följer principerna om icke-diskriminering, uppfyller behoven för en väl fungerande inre marknad, tar full hänsyn till systemets funktionsduglighet och återspeglar de faktiska kostnaderna, i den utsträckning dessa kostnader motsvaras av sådana som effektiva och strukturellt jämförbara nätoperatörer har och är transparenta, samtidigt som en rimlig avkastning på investeringar tillgodoses, vid behov med hänsyn till tariffjämförelser av tillsynsmyndigheterna.

(8) Vid beräkning av tariffer för tillträde till nät är det viktigt att ta hänsyn till såväl faktiska kostnader, i den utsträckning dessa kostnader motsvaras av sådana som effektiva och strukturellt jämförbara nätoperatörer har och är transparenta, som till behovet av rimlig avkastning på investeringar och incitament till att uppföra ny infrastruktur. I detta avseende, särskilt om verklig konkurrens råder mellan olika delar av systemet, kommer myndigheternas jämförelser mellan tarifferna att vara relevanta.

(9) Marknadsbaserade arrangemang, såsom auktioner, för att fastställa tarifferna måste vara förenliga med bestämmelserna i direktiv 2009/.../EG.

⁽¹⁾ EUT C 211, 19.8.2008, s. 23.⁽²⁾ EUT C 172, 5.7.2008, s. 55.⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 9 juli 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 januari 2009 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu ej offentliggjord i EUT).⁽⁴⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.⁽⁵⁾ EUT L 289, 3.11.2005, s. 1.⁽⁶⁾ EUT L ...

- (10) Det krävs en minsta gemensam uppsättning tjänster för tredjepartstillträde för att hela gemenskapen i praktiken ska få en gemensam lägsta tillträdesnivå, så att det säkerställs att tjänsterna för tredjepartstillträde är tillräckligt förenliga och fördelarna med en väl fungerande inre naturgasmarknad verkligen kan utnyttjas.
- (11) Det finns för närvarande hinder mot att sälja gas på lika villkor utan diskriminering eller andra nackdelar i gemenskapen. Framför allt finns det ännu inte något icke-diskriminerande nättillträde eller någon myndighetstillsyn som är lika effektiv i alla medlemsstater.
- (12) I kommissionens meddelande av den 10 juni 2007 "En energipolitik för Europa" framhävs betydelsen av att fullborda den inre marknaden för naturgas och skapa lika villkor för alla naturgasbolag i gemenskapen. Kommissionens meddelanden av den 10 januari 2007 "Utsikterna för den inre el- och gasmarknaden" och "Utredning i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1/2003 av de europeiska gas- och elsektorerna (slutrapport)" visade att nuvarande regler och åtgärder inte skapar den ram som krävs för att målen för en välfungerande inre marknad ska kunna uppnås.
- (13) Utöver ett omsorgsfullt genomförande av det nuvarande regelverket är det lämpligt att anpassa den reglering av den inre marknaden för naturgas som anges i förordning (EG) nr 1775/2005 i enlighet med dessa meddelanden.
- (14) Det krävs i synnerhet ett ökat samarbete och en ökad samordning mellan de systemansvariga för överföringssystemen för att få till stånd nätföreskrifter, så att ett effektivt tillträde till överföringsnäten över gränserna kan garanteras, och en samordnad och tillräckligt långsiktig planering samt sund teknisk utveckling för gemenskapens överföringsnät säkerställs, med vederbörlig hänsyn till miljön. Nätföreskrifterna bör följa de icke-bindande ramriktlinjer som har utarbetats av byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 ⁽¹⁾, nedan kallad *byrån*. Byrån bör ges en roll när det gäller att se över utkast till nätföreskrifter, bland annat deras överensstämmelse med de icke-bindande ramriktlinjerna, och den får rekommendera att kommissionen antar dem. Byrån bör lämpligen även få utvärdera föreslagna ändringar av nätföreskrifterna och rekommendera att kommissionen antar dem. De systemansvariga för överföringssystemen bör bedriva verksamheten i sina nät enligt dessa nätföreskrifter.
- (15) För att gasöverföringsnäten i gemenskapen ska kunna fungera på bästa sätt bör det upprättas ett europeiskt nätverk av systemansvariga för överföringssystemen för gas, nedan kallat *Entso för gas*. Arbetsuppgifterna bör genomföras i överensstämmelse med gemenskapens konkurrensregler, som även fortsättningsvis ska gälla för beslut av Entso för gas. Organisationens uppgifter ska vara väldefinierade och arbetssättet ska garantera effektivitet, representativitet och transparens. Nätföreskrifter som utarbetas av Entso för gas är inte avsedda att ersätta de nödvändiga nätföreskrifterna för inhemskt bruk. Eftersom större framsteg kan göras via regionala insatser, ska de systemansvariga för överföringssystemen inrätta regionala nivåer inom den övergripande samarbetsorganisationen och samtidigt se till att resultaten på regional nivå överensstämmer med de allmänna villkoren för överföring och icke bindande tioårsplaner för nätutveckling på gemenskapsnivå. Samarbetet på regional nivå förutsätter att nätverksamheten effektivt skiljs från produktions- och leveransverksamhet. Utan sådan åtskillnad finns det risk för att det regionala samarbetet mellan de systemansvariga för överföringssystemen leder till agerande som begränsar konkurrensen.
- (16) Samtliga marknadsaktörer har ett intresse av arbetet i Entso för gas. En effektiv samrådsprocess är därför viktig och befintliga strukturer som inrättats för att underlätta och effektivisera processen, exempelvis EASEE-Gas (European Association for the Streamlining of Energy Exchange), de nationella tillsynsmyndigheter eller byrån, bör spela en viktig roll.
- (17) För att konkurrensen på grossistmarknaderna för flytande gas ska kunna ökas, är det ytterst viktigt att handel med naturgas kan bedrivas oavsett dess plats i systemet. Det enda sättet att göra detta är att ge nätanvändarna frihet att självständigt boka inmatnings- och uttagskapacitet och därmed transportera naturgas genom områden i stället för på avtalsenliga vägar. De flesta intressegrupperna meddelade redan vid det sjätte forumet i Madrid den 30-31 oktober 2002 att de föredrar inmatnings- och uttagssystem. Tarifferna bör inte vara beroende av transportrutten; den tariff som fastställs för en eller flera inmatningspunkter bör därför inte ha samband med den tariff som fastställs för en eller flera uttagspunkter och omvänt.
- (18) Hänvisningar till harmoniserade transportavtal i samband med icke-diskriminerande tillträde till ett nät som innehas av systemansvariga för överföringssystem innebär inte att villkor i en särskild systemansvarigs transportavtal i en medlemsstat måste vara desamma som hos en annan systemansvarig i denna medlemsstat eller i en annan medlemsstat, om det inte har fastställts minimikrav som måste uppfyllas i alla transportavtal.

⁽¹⁾ EUT L ...

- (19) Den avtalsbetingade överbelastningen i naturgasnätet är betydande. Principerna för hantering av överbelastning och kapacitetstilldelning för nya eller nyligen förhandlade avtal baseras därför på frigörande av outnyttjad kapacitet, genom att nätanvändarna får möjlighet att återförsälja eller hyra ut avtalsenlig kapacitet i andra hand. Dessa principer vilar också på de systemansvarigas skyldighet att erbjuda marknaden outnyttjad kapacitet, med åtminstone en dags framförhållning och möjlighet till fränkoppling. Med tanke på den stora andelen befintliga avtal och behovet av att skapa verkligt lika villkor mellan användare av ny och befintlig kapacitet, bör dessa principer tillämpas för all avtalskapacitet, även befintliga avtal.
- (20) Visserligen är fysisk överbelastning av näten för närvarande inget stort problem i gemenskapen, men det kan komma att ändras i framtiden. Därför är det viktigt att fastställa grundläggande principer för hur kapaciteten ska tilldelas vid sådan överbelastning.
- (21) Marknadsövervakningen, som de senaste åren har utövats av de nationella tillsynsmyndigheterna och av kommissionen, har visat att kraven på transparens och bestämmelser om tillträde till infrastruktur inte är tillräckliga.
- (22) Lika tillgång till information om systemets fysiska status är nödvändigt, så att alla marknadsaktörer har möjlighet att bedöma den övergripande tillgångs- och efterfrågesituationen och identifiera orsakerna till förändringar av grossistpriset. Detta inbegriper mer exakt information om tillgång och efterfrågan, nätkapacitet, flöden och underhåll, balans, tillgänglighet samt lageranvändning. Eftersom dessa uppgifter är av avgörande betydelse för att marknaden ska kunna fungera väl, måste restriktionerna för offentliggörande med hänvisning till sekretess göras mindre stränga.
- (23) Kravet på sekretess för kommersiellt känslig information är särskilt viktigt när det gäller uppgifter av kommersiellt strategisk karaktär för företaget, när det finns en enda användare av en lagringsanläggning, eller när det gäller uppgifter om uttagpunkter inom ett system eller under-system som inte är kopplade till något annat överförings- eller distributionssystem utan till en enda industriell konsument, om ett offentliggörande av sådana uppgifter avslöjar sekretessbelagd information om denna kunds produktionsprocess.
- (24) För att öka förtroendet för marknaden måste marknadsaktörerna kunna vara säkra på att företag som missbrukar sin ställning kan bli föremål för sanktioner. Behöriga myndigheter bör ges möjlighet att kunna göra en fullödig bedömning av påståenden om missbruk av marknadsställning. Myndigheterna behöver därför tillgång till uppgifter om operativa beslut som fattas av gashandelsföretag. På gasmarknaden meddelas alla dessa beslut de systemansvariga i form av kapacitetsreservationer, nomineringar och genomförda flöden. De systemansvariga bör hålla information om sådana beslut tillgängliga för de behöriga myndigheterna under en fastställd period.
- (25) Tillgången på lagringsanläggningar för naturgas och flytande naturgas (LNG) är otillräcklig och de relevanta reglerna måste därför förbättras. En granskning utförd av Europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för el och gas (EREGE) visade att riktlinjerna för god praxis för operatörer av lagringssystem rörande tillträde för tredje part, vilka samtliga intressegrupper hade enats om vid forumet i Madrid, inte tillämpas i tillräcklig utsträckning och måste därför göras bindande.
- (26) De balanssystem för gas som systemansvariga för överföringssystem tillämpar måste vara icke-diskriminerande och transparenta, eftersom de är viktiga mekanismer, inte minst för nya marknadsaktörer, som kan ha större problem med att balansera sin samlade försäljningsportfölj än etablerade företag på marknaden i fråga. Det är därför nödvändigt att införa regler som ser till att systemansvariga för överföringssystem tillämpar sådana mekanismer på ett sätt som är förenligt med icke-diskriminerande, transparenta och effektiva villkor för tillträde till nätet.
- (27) Handeln med primära kapacitetsrättigheter är ett viktigt led i utvecklingen av en konkurrenspräglad marknad och skapandet av likviditet. Denna förordning bör därför innehålla grundläggande bestämmelser om sådan handel.
- (28) De nationella tillsynsmyndigheterna bör se till att de bestämmelser som omfattas av denna förordning och de riktlinjer som antas enligt förordningen följs.
- (29) Riktlinjerna i bilagan till denna förordning innehåller särskilda, detaljerade genomföranderegler, vilka bygger på de ovannämnda andra riktlinjerna för god praxis. Om lämpligt kommer dessa regler att vidareutvecklas med tiden, med beaktande av skillnaderna mellan nationella gassystem.
- (30) När kommissionen föreslår ändringar av de riktlinjer som bifogas denna förordning, bör den först samråda med alla de relevanta parter som berörs av riktlinjerna, företrädare av sina yrkesorganisationer, samt med medlemsstaterna i Madridforumet.
- (31) Medlemsstaterna och de behöriga nationella myndigheterna bör åläggas att förse kommissionen med relevanta uppgifter. Kommissionen bör behandla sådana uppgifter konfidentiellt.
- (32) Denna förordning och de riktlinjer som antas i enlighet med den får inte påverka tillämpningen av gemenskapens konkurrensregler.

- (33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (34) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa eller anta de riktlinjer som krävs för att den grad av harmonisering ska kunna uppnås som är nödvändig för att syftet med denna förordning ska kunna uppnås. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bl.a. genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (35) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att införa rättvisa regler för villkoren för tillträde till naturgasöverföringssystem, lagringsanläggningar och lagringsanläggningar för flytande naturgas (LNG), inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (36) Med tanke på omfattningen av ändringarna av förordning (EG) nr 1775/2005 är det av tydlighets- och effektivitetsskäl önskvärt att bestämmelserna i fråga omarbetas och ställs samman till en enda ny förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna förordning är

- att införa icke-diskriminerande regler när det gäller villkoren för tillträde till överföringssystem för gas, med hänsyn till de nationella och regionala marknadernas särdrag, för att säkerställa att den inre gasmarknaden fungerar väl,
- att införa icke-diskriminerande regler när det gäller villkoren för tillträde till anläggningar för flytande naturgas och lagringsanläggningar, med hänsyn till de nationella och regionala marknadernas särdrag, och
- att underlätta uppkomsten av en väl fungerande och transparent grossistmarknad med en hög grad av försörjningstrygghet för gas. Denna förordning innehåller mekanismer för harmonisering av reglerna för gränsöverskridande handel med gas.

Målen i första stycket inbegriper fastställande av harmoniserade principer för tariffer eller för de metoder som används för att

beräkna dem, för tillträde till nät, men inte till lagringsanläggningar, inrättande av tjänster för tredjepartstillträde och harmoniserade principer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning, beslut om krav på transparens, balansregler och avgifter för obalans samt underlättande av handeln med kapacitet.

Denna förordning ska, med undantag av artikel 19.4, endast gälla för lagringsanläggningar som omfattas av artikel 32.3 eller 32.4 i direktiv 2009/.../EG.

Medlemsstaterna får inrätta ett organ i enlighet med direktiv 2009/.../EG, vilket ska genomföra en eller flera av de uppgifter som brukar handhas av den systemansvarige för överföringssystem och för vilket kraven i denna förordning ska gälla. Detta organ ska vara föremål för certifiering enligt artikel 3 i denna förordning och utses i enlighet med artikel 10 i direktiv 2009/.../EG.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning avses med

- överföring:** transport, tillhandahållande till kunder, men inte leverans, av naturgas genom ett nät som i huvudsak består av högtrycksrörledningar, undantaget tidigare led i rörledningsnätet och undantaget den del av högtrycksrörledningarna som huvudsakligen används för lokal distribution av naturgas,
- transportavtal:** avtal som den systemansvarige för överföringssystemet har slutit med en nätanvändare i syfte att göra överföringen,
- kapacitet:** det maximala flöde, uttryckt i kubikmeter per tidsenhet eller som energienhet per tidsenhet, vilket nätanvändaren har rätt till enligt bestämmelserna i transportavtalet,
- outnyttjad kapacitet:** de fasta kapaciteter som en nätanvändare erhållit enligt ett transportavtal, men som denne användare inte har nominerat vid den tidpunkt då den i avtalet fastställda fristen löper ut,
- hantering av överbelastning:** hantering av den systemansvariges kapacitetsportfölj, så att dels den tekniska kapaciteten utnyttjas på bästa möjliga sätt och i högsta möjliga grad, dels eventuella överbelastningar och flaskhalsar upptäcks i tid,
- andrahandsmarknad:** marknad där kapaciteten handlas men som inte är den primära marknaden,
- nominering:** nätanvändarens förhandsmeddelande till den systemansvarige för överföringssystemet om det faktiska gasflöde som nätanvändaren vill mata in i eller ta ut ur systemet,
- renomnering:** senare meddelande om korrigerad nominering,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

9. *funktionsduglighet*: läge där naturgasens tryck och kvalitet i ett överföringsnät och även i nödvändig överföringsutrustning befinner sig inom de övre och nedre gränser som den systemansvarige för överföringssystemet har fastställt, så att naturgasöverföringen är tekniskt säkerställd,
10. *balansperiod*: den period inom vilken varje nätanvändare måste utjämna uttaget av en viss mängd naturgas, uttryckt i energienheter, genom att mata in samma mängd naturgas i överföringsnätet i enlighet med transportavtalet eller de allmänna villkoren för överföring,
11. *nätanvändare*: kund eller potentiell kund till en systemansvarig för överföringssystem samt systemansvariga för överföringssystem, i den mån som det är nödvändigt för dem för att kunna bedriva sin överföringsverksamhet,
12. *avbrytbara tjänster*: tjänster som den systemansvarige för överföringssystemet tillhandahåller avseende avbrytbar kapacitet,
13. *avbrytbar kapacitet*: gasöverföringskapacitet som kan avbrytas av den systemansvarige för överföringssystemet i enlighet med villkoren i transportavtalet,
14. *långfristiga tjänster*: tjänster som den systemansvarige för överföringssystemet tillhandahåller med en löptid på minst ett år,
15. *kortfristiga tjänster*: tjänster som den systemansvarige för överföringssystemet tillhandahåller med en löptid på mindre än ett år,
16. *fast kapacitet*: gasöverföringskapacitet som avtalsenligt garanteras som icke-avbrytbar av den systemansvarige för överföringssystemet,
17. *fasta tjänster*: tjänster som tillhandahålls av den systemansvarige för överföringssystemet avseende fast kapacitet,
18. *teknisk kapacitet*: största möjliga fasta kapacitet som den systemansvarige för överföringssystemet kan tillhandahålla nätanvändarna, med beaktande av systemets funktionsduglighet och överföringsnätets tekniska drift,
19. *avtalad kapacitet*: kapacitet som den systemansvarige för överföringssystemet har tilldelat en nätanvändare genom ett transportavtal,
20. *tillgänglig kapacitet*: den del av den tekniska kapaciteten som ännu inte tilldelats och fortfarande finns tillgänglig i systemet,
21. *avtalsbetingad överbelastning*: situation där efterfrågan på fast kapacitet överstiger den tekniska kapaciteten,
22. *primär marknad*: marknad för kapacitet där den systemansvarige för överföringssystemet handlar direkt,
23. *fysisk överbelastning*: läge där efterfrågan på faktisk överföring överstiger den tekniska kapaciteten,
24. *anläggningskapacitet för flytande gas*: kapacitet vid en LNG-terminal för kondensering av naturgas eller import, avlastning och återställande av naturgas från LNG,
25. *utrymme*: den volym naturgas som en användare av en lagringsanläggning har rätt att använda för naturgaslagring,
26. *produktionskapacitet*: den takt i vilken en användare av en lagringsanläggning har rätt att ta ut naturgas från lagringsanläggningen,
27. *inmatningskapacitet*: den takt i vilken en användare av en lagringsanläggning har rätt att mata in naturgas till lagringsanläggningen,
28. *lagringskapacitet*: kombinationen utrymme, inmatningskapacitet och produktionskapacitet.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av definitionerna i punkt 1 i denna artikel ska de definitioner i artikel 2 i direktiv 2009/.../EG som är relevanta för tillämpningen av denna förordning tillämpas, med undantag av definitionen av överföring i artikel 2.3 i det direktivet.

Definitionerna i punkt 1 leden 3-23 avseende överföring ska gälla analogt för lagrings- och LNG-anläggningar.

Artikel 3

Certifiering av systemansvariga för överföringssystemen

1. Om kommissionen har mottagit en anmälan om certifiering av en systemansvarig i enlighet med artikel 10.6 i direktiv ..., ska den pröva denna anmälan så snart som den mottagits. Inom två månader efter mottagandet av en sådan anmälan ska kommissionen till den berörda nationella tillsynsmyndigheten yttra sig om dess förenlighet med artikel 10.2 eller artikel 11, och artikel 9 i direktiv

När det yttrande som avses i första stycket utarbetas kan kommissionen begära att byrån ska yttra sig om den nationella tillsynsmyndighetens beslut. I detta fall ska den tvåmånadersperiod som nämns i första stycket förlängas med två månader.

I avsaknad av ett yttrande från kommissionen inom den tvåmånadersperiod som nämns i första och andra styckena ska kommissionen inte anses göra några invändningar mot tillsynsmyndighetens beslut.

2. Efter mottagandet av ett yttrande från kommissionen ska den nationella tillsynsmyndigheten inom en månad anta sitt slutliga beslut om certifiering av den systemansvarige för överföringssystemet och därvidlag ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande. Tillsynsmyndighetens beslut och kommissionens yttrande ska offentliggöras tillsammans.

3. Under förfarandet får tillsynsmyndigheterna och/eller kommissionen när som helst begära sådana uppgifter från systemansvariga för överföringssystemen och/eller företag som bedriver produktions- eller leveransverksamhet som är relevant för fullgörandet av deras skyldigheter enligt denna artikel.

4. Tillsynsmyndigheterna och kommissionen ska behandla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiellt.

5. Kommissionen får anta riktlinjer som beskriver förfarandet för tillämpningen av punkterna 1 och 2. Dessa åtgärder, som är avsedda att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 28.2.

6. Om kommissionen har mottagit en anmälan om certifiering av en systemansvarig för överföringssystem i enlighet med artikel 9.10 i direktiv 2009/.../EG, ska den fatta ett beslut angående certifiering. Tillsynsmyndigheten ska följa kommissionens beslut.

Artikel 4

Europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för gas

Alla systemansvariga för överföringssystemen för gas ska samarbeta på gemenskapsnivå genom Entso för gas för att främja fullbordandet av den inre gasmarknaden och garantera optimal förvaltning och sund teknisk utveckling av naturgasöverföringsnätet.

Artikel 5

Inrättande av Entso för gas

1. Senast den ... (*) ska de systemansvariga för överföringssystemen för gas till kommissionen och byrån lämna in ett utkast till stadgar, en förteckning över medlemmar och ett utkast till arbetsordning, inklusive regler för hur samrådet mellan intressenterna i Entso för gas som nu ska inrättas ska gå till.

2. Inom två månader efter mottagandet ska byrån, efter samråd med organisationer som representerar samtliga berörda parter, lämna ett yttrande till kommissionen om utkastet till stadgar, medlemsförteckningen och utkastet till arbetsordning.

3. Kommissionen ska lämna ett yttrande om utkastet till stadgar, medlemsförteckningen och utkastet till arbetsordning inom tre månader efter mottagandet av byråns yttrande.

4. Inom tre månader efter mottagandet av kommissionens yttrande ska de systemansvariga inrätta Entso för gas samt anta och offentliggöra dess stadgar och arbetsordning.

Artikel 6

Utarbetande av nätföreskrifter

1. Kommissionen ska, efter samråd med byrån, Entso för gas och de andra berörda intressenterna, årligen upprätta en förteckning över de i artikel 8.6 angivna områden som ska inbegripas i utarbetandet av prioriterade nätföreskrifter.

2. Kommissionen får uppmana byrån att, inom en rimlig tidsfrist som inte överstiger sex månader, lämna in ett utkast till en icke-bindande ramriktlinje, i vilken det anges klara och objektiva principer i enlighet med artikel 8.7 för utarbetande av varje nätföreskrift som har anknytning till de områden som anges i förteckningen över prioriterade nätföreskrifter. Varje utkast till

icke-bindande ramriktlinje ska bidra till icke-diskriminering, verklig konkurrens och en väl fungerande marknad. Efter en motiverad ansökan från byrån får kommissionen förlänga denna period.

3. Byrån ska på ett sätt som garanterar öppenhet och transparens under en period på minst två månader samråda med Entso för gas och med de andra berörda intressenterna om utkastet till den icke-bindande ramriktlinjen.

4. Om kommissionen anser att utkastet till den icke-bindande ramriktlinjen inte medverkar till icke-diskriminering, verklig konkurrens och en väl fungerande marknad, får den begära att byrån reviderar utkastet till icke-bindande ramriktlinje inom en rimlig tidsfrist och lämnar in det till kommissionen på nytt.

5. Om byrån underlåter att lämna in ett utkast eller ett reviderat utkast till en icke-bindande ramriktlinje inom den period som kommissionen angett enligt punkterna 2 och 4, ska kommissionen utarbeta den icke-bindande ramriktlinjen.

6. Kommissionen ska uppmana Entso för gas att för byrån lägga fram nätföreskrifter som överensstämmer med den relevanta icke-bindande ramriktlinjen inom en rimlig period som inte överstiger tolv månader.

7. Inom tre månader efter mottagandet av en nätföreskrift, en period under vilken byrån får hålla ett formellt samråd med berörda parter, ska byrån avge ett motiverat yttrande till Entso för gas om nätföreskriften.

8. Entso för gas får ändra nätföreskriften efter byråns yttrande och lämna in den på nytt till byrån.

9. När byrån har förvässat sig om att nätföreskriften överensstämmer med den relevanta icke-bindande ramriktlinjen, ska den lämna nätföreskriften till kommissionen och får rekommendera att den antas.

10. Om Entso för gas har underlåtit att utarbeta en nätföreskrift inom den tidsperiod som har angetts av kommissionen enligt punkt 6, får kommissionen uppmana byrån att utarbeta ett utkast till nätföreskrift på grundval av den relevanta icke-bindande ramriktlinjen. Byrån får inleda ytterligare ett samråd under utarbetandet av en nätföreskrift enligt denna punkt. Byrån ska lämna in ett utkast till nätföreskrift som utarbetats enligt denna punkt till kommissionen och får rekommendera att den antas.

11. Kommissionen får på eget initiativ, om Entso för gas har underlåtit att utarbeta en nätföreskrift eller byrån har underlåtit att utarbeta ett utkast till nätföreskrift enligt punkt 10, eller efter rekommendation från byrån enligt punkt 9, anta ett eller flera nätföreskrifter på de områden som omfattas av artikel 8.6.

Om kommissionen på eget initiativ föreslår att en nätföreskrift ska antas, får den under en period som inte understiger två månader samråda med byrån, Entso för gas och alla andra berörda intressenter om ett utkast till nätföreskrift.

(*) 18 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 28.2.

12. Denna artikel ska inte påverka kommissionens rätt att anta och ändra riktlinjer enligt artikel 23.

Artikel 7

Ändring av nätföreskrifter

1. Personer som kan ha intresse av en nätföreskrift som har antagits i enlighet med artikel 6, inklusive Entso för gas, systemansvariga för överföringsnät, nätanvändare och konsumenter, får föreslå byrån utkast till ändringar av denna nätföreskrift. Byrån får också föreslå ändringar på eget initiativ.

2. Byrån ska i sin arbetsordning fastställa effektiva förfaranden för bedömning av och ingående samråd om utkast till ändringar, inbegripet med Entso för gas och nätanvändare. Efter detta förfarande får byrån lägga fram motiverade förslag till ändringar för kommissionen, med en förklaring av hur förslaget i fråga stämmer överens med de mål för nätföreskrifterna som anges i artikel 6.2.

3. Kommissionen får, med beaktande av byråns yttrande, anta ändringar av varje nätföreskrift som har antagits enligt artikel 6. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 28.2.

4. Överväganden rörande föreslagna ändringar enligt förfarandet i artikel 28.2 ska begränsas till övervägande av aspekter i samband med den föreslagna ändringen. Sådana förslag till ändringar påverkar inte andra ändringar som kommissionen kan komma att föreslå.

Artikel 8

Uppgifter för Entso för gas

1. Entso för gas ska utarbeta nätföreskrifter på de områden som avses i punkt 6 på uppmaning av kommissionen i enlighet med artikel 6.6.

2. Entso för gas får utarbeta nätföreskrifter inom de områden som avses i punkt 6, om dessa föreskrifter inte hänför sig till områden som omfattas av en uppmaning från kommissionen till nätverket. Dessa nätföreskrifter ska föreläggas byrån för yttrande.

3. Entso för gas ska anta

- a) gemensamma verktyg för nätets drift och forskningsplaner,
- b) en icke-bindande tioårig plan för utveckling av nätet varannat år, nedan kallad *nätutvecklingsplan*, inklusive en europeisk försörjningsprognos,
- c) ett årsarbetsprogram,

d) en årsrapport,

e) årliga försörjningsprognoser för sommar och vinter.

4. Den europeiska försörjningsprognos som avses i punkt 3 b ska omfatta gassystemets tillräcklighet totalt för den befintliga och förväntade efterfrågan på gas för den kommande femårsperioden och för perioden 5–10 år räknat från datum för den prognosen. Den europeiska försörjningsprognosen ska bygga på nationella försörjningsprognoser utarbetade av var och en av de systemansvariga för överföringssystemen.

5. Årsarbetsprogrammet enligt punkt 3 c ska innehålla en förteckning och beskrivning av de nätföreskrifter som ska utarbetas, en samordningsplan för nätverket samt forsknings- och utvecklingsverksamhet som ska utföras det året och en preliminär tidsplan.

6. De nätföreskrifter som avses i punkterna 1 och 2 ska omfatta följande områden, med beaktande av regionala särdrag i tillämpliga fall:

- a) Reglerna för nätets säkerhet och tillförlitlighet.
- b) Regler för nätanslutning.
- c) Regler för tredjepartstillträde.
- d) Regler för informationsutbyte och balansavräkning.
- e) Regler för driftskompatibilitet.
- f) Rutiner och procedurer för störningssituationer.
- g) Regler för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning.
- h) Regler för gashandel avseende tillhandahållande av tjänster för tillträde till nätet på teknisk nivå och på driftsnivå samt systembalans.
- i) Regler för transparens.
- j) Balansregler, inklusive nätrelaterade regler om nomineringsförfarandet, regler för obalansavgifter och regler för operationell balans mellan systemansvarigas överföringssystem.
- k) Regler för harmoniserade avgiftsstrukturer för överföring.
- l) Energieffektivitet för gasnät.

7. Nätföreskrifterna ska endast utarbetas för gränsöverskridande nätfrågor och ska inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa nationella föreskrifter i icke gränsöverskridande nätfrågor.

8. Entso för gas ska övervaka och analysera tillämpningen av de nätföreskrifter och riktlinjer som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 6.11 och deras inverkan på harmoniseringen av tillämpliga regler med syftet att underlätta marknadsintegrering. Entso för gas ska avlägga rapport till byrån och redovisa resultaten av analysen i den årliga rapport som avses i punkt 3 d.

9. Entso för gas ska ställa all den information till förfogande som krävs för att byrån ska kunna genomföra uppgifterna enligt artikel 9.1.

10. Entso för gas ska vartannat år anta och offentliggöra en nätutvecklingsplan enligt punkt 3 b av nätet vilken omfattar hela gemenskapen. Planen för utveckling av nätet ska omfatta modellbeskrivningar av det integrerade nätet, ett utvecklingsscenario, en försörjningsprognos samt en bedömning av systemets uthållighet.

Planen för utveckling av nätet ska särskilt

- a) bygga på nationella investeringsplaner, regionala investeringsplaner enligt artikel 12.1 och i tillämpliga fall på riktlinjerna för transeuropeiska energinät i enlighet med beslut nr 1364/2006/EG ⁽¹⁾,
- b) när det gäller gränsöverskridande sammanlänkningsplaner, även bygga på rimliga behov hos olika nätanvändare samt integrera de åtaganden på lång sikt från investerare som avses i artiklarna 14 och 22 i direktiv 2009/.../EG,
- c) identifiera investeringsluckor, särskilt med avseende på gränsöverskridande kapacitet.

11. På begäran av kommissionen ska Entso för gas lämna sina synpunkter till kommissionen i samband med antagande av riktlinjerna i enlighet med artikel 23.

Artikel 9

Byråns övervakningsuppgifter

1. Byrån ska övervaka att Entso för gas genomför sina uppgifter enligt artikel 8.1, 8.2 och 8.3 och rapportera till kommissionen.

Byrån ska övervaka hur Entso för gas genomför de nätföreskrifter som har utarbetats enligt artikel 8.2 och de nätföreskrifter som har fastställts enligt artikel 6.1–6.10 men som inte har antagits av kommissionen enligt artikel 6.11. Byrån ska avge ett vederbörligen motiverat yttrande till kommissionen, om Entso för gas inte har genomfört sådana nätföreskrifter.

Byrån ska övervaka och analysera genomförandet av de nätföreskrifter och riktlinjer som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 6.11 och deras inverkan på harmoniseringen av de regler som syftar till att underlätta marknadsintegrering samt på icke-diskriminering, verklig konkurrens och en väl fungerande marknad, samt rapportera till kommissionen.

2. Entso för gas ska lämna utkastet till nätutvecklingsplan och utkastet till årsarbetsprogram med information om samrådsprocessen till byrån för yttrande.

Inom två månader efter mottagandet ska byrån lämna ett motiverat yttrande, tillsammans med rekommendationer till Entso för gas och kommissionen, om byrån anser att utkastet till årsarbetsprogrammet eller utkastet till nätutvecklingsplan som lagts fram av Entso för gas inte medverkar till icke-diskriminering, verklig konkurrens och en väl fungerande marknad eller till en tillräcklig grad av gränsöverskridande sammanlänkningsplaner med tillträde för tredje part.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG av den 6 september 2006 om riktlinjer för transportenerginätet (EUT L 262, 22.9.2006, s. 1).

Artikel 10

Samråd

1. När Entso för gas utarbetar nätföreskrifterna, utkastet till nätutvecklingsplan och årsarbetsprogrammet enligt artikel 8.1, 8.2 och 8.3, ska det i ett tidigt skede och på ett sätt som garanterar öppenhet och transparens ha omfattande samråd med alla berörda aktörer på marknaden, särskilt med de organisationer som företräder alla intressenter, i enlighet med de förfaranderegler som avses i artikel 5.1. Samrådet ska inkludera nationella tillsynsmyndigheter och andra nationella myndigheter, gashandels- och producentföretag, kunder, systemanvändare, systemansvariga för distributionssystemen, inklusive berörda branschorganisationer, tekniska organ och intressentplattformar. Samrådet ska ha till syfte att identifiera synpunkter och förslag från alla berörda parter i beslutsprocessen.

2. Samtliga dokument och protokoll från sammanträden med anknytning till de samråd som avses i punkt 1 ska offentliggöras.

3. Innan årsarbetsprogrammet och nätföreskrifterna enligt artiklarna 8.1, 8.2 och 8.3 antas, ska Entso för gas redovisa de synpunkter som framförts under samrådsförfarandet och hur dessa synpunkter har beaktats. Om synpunkterna inte har beaktats, ska skälen till det anges.

Artikel 11

Kostnader

Kostnaderna för den verksamhet som bedrivs av Entso för gas vilken anges i artiklarna 4–12 ska bäras av de systemansvariga för överföringssystemen och tas med i avgiftsberäkningen. Tillsynsmyndigheterna ska endast godkänna dessa kostnader endast om de är rimliga och proportionerliga.

Artikel 12

Regionalt samarbete mellan systemansvariga för överföringssystemen

1. De systemansvariga för överföringssystemen ska inleda regionalt samarbete inom ramen för Entso för gas för att bidra till den verksamhet som avses i artikel 8.1, 8.2 och 8.3. De ska särskilt offentliggöra en regional investeringsplan vartannat år, och får fatta investeringsbeslut baserade på denna regionala investeringsplan.

2. De systemansvariga för överföringssystemen ska främja driftslösningar som garanterar optimal hantering av nätet och främja utvecklingen av energiutbyte, tilldelningen av gränsöverskridande kapacitet genom icke-diskriminerande marknadsbaserade metoder, med vederbörligt beaktande av fördelarna med implicita auktioner för kortfristig tilldelning och integrering av balansmekanismer.

3. Kommissionen får fastställa de regionala samarbetsstrukturernas geografiska utsträckning med beaktande av befintliga regionala samarbetsstrukturer. Varje medlemsstat får främja samarbete i mer än ett geografiskt område. Den åtgärd som avses i första meningen, vilken avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 28.2.

Kommissionen får för detta ändamål samråda med Entso för gas och byrå.

Artikel 13

Tariffer för tillträde till nät

1. De tariffer, eller de metoder som används för att beräkna dem, vilka tillämpas av systemansvariga för överföringssystem och har godkänts av tillsynsmyndigheterna enligt artikel 40.6 i direktiv 2009/.../EG samt de tariffer som offentliggjorts enligt artikel 31.1 i det direktivet ska vara transparenta, ta hänsyn till systemets funktionsduglighet och förbättring och återspegla de faktiska kostnaderna, i den utsträckning kostnaderna motsvaras av de kostnader som effektiva och strukturellt jämförbara nätoperatörer har och är transparenta, samtidigt som en rimlig avkastning på investeringar tillgodoses och vid behov tariffjämförelser av tillsynsmyndigheterna beaktas. Tarifferna eller de metoder som används för att beräkna dem ska tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

Medlemsstaterna får besluta att tarifferna också får fastställas genom marknadsbaserade principer, såsom auktioner, förutsatt att sådana principer och de intäkter som uppstår från dessa har godkänts av tillsynsmyndigheten.

Tarifferna eller de metoder som används för att beräkna dem ska underlätta effektiv gashandel och konkurrens och samtidigt hindra korssubventionering mellan nätanvändare samt ge incitament till investeringar och upprätthållande eller skapande av driftskompatibilitet för överföringsnät.

Tariffer för nätanvändare ska fastställas separat vid varje ingång till och utgång från överföringssystemet. Mekanismer för kostnadsfördelning och metoder för fastställande av priser när det gäller inmatnings- och uttagspunkter ska godkännas av de nationella tillsynsmyndigheterna. Efter en övergångsperiod, dvs. till och med den ... (*), ska medlemsstaterna se till att nätavgifter inte beräknas på grundval av avtal.

2. Tariffer för tillträde till nät får varken begränsa marknadens likviditet eller påverka den gränsöverskridande handeln mellan olika överföringssystem. Om olika tariffstrukturer eller balansregler skulle hindra handel mellan olika överföringssystem, ska de systemansvariga, trots vad som anges i artikel 40.6 i direktiv 2009/.../EG, i nära samarbete med

berörda nationella myndigheter aktivt arbeta för enhetliga tariffstrukturer och avgiftsprinciper, även när det gäller balans.

Artikel 14

Tjänster för tredjepartstillträde avseende systemansvariga för överföringssystem

1. Systemansvariga för överföringssystem ska

a) se till att på ett icke-diskriminerande sätt erbjuda samtliga nätanvändare sina tjänster; framför allt ska detta, när en systemansvarig för överföringssystemet erbjuder samma tjänster till olika kunder, ske på samma kontraktsvillkor, antingen på grundval av harmoniserade transportavtal eller gemensamma allmänna villkor för överföring som godkänts av behörig myndighet i enlighet med förfarandet i artikel 40 i direktiv 2009/.../EG,

b) tillhandahålla både fasta och avbrytbara tjänster för tredjepartstillträde; priset på fränkopplingsbar kapacitet ska återspegla sannolikheten för avbrott,

c) erbjuda samtliga nätanvändare både lång- och kortfristiga tjänster.

2. Transportavtal som ingås med annat än normalt startdatum eller för kortare löptid än ett årligt standardtransportavtal får inte leda till godtyckligt högre eller lägre tariffer som inte återspeglar tjänstens marknadsvärde, i överensstämmelse med principerna i artikel 13.1.

3. Vid behov kan tjänster för tredjepartstillträde beviljas mot lämpliga garantier från nätanvändare om att de är kreditvärda. Sådana garantier får inte utgöra otillbörliga hinder för marknadsinträde och ska vara icke-diskriminerande, transparenta och proportionella.

Artikel 15

Tjänster för tredjepartstillträde avseende anläggningar för lagring och LNG

1. Varje systemansvarig för överföringssystem avseende LNG och lagring ska

a) erbjuda tjänster på icke-diskriminerande grund till alla nätanvändare; särskilt om en systemansvarig för LNG- eller lagringssystem erbjuder samma tjänst till olika kunder ska detta ske på likvärdiga avtalsvillkor,

b) erbjuda tjänster som är förenliga med användning av sammanlänkade gastransportsystem och underlätta tillträdet genom samarbete med de systemansvariga, och

c) offentliggöra relevant information, särskilt uppgifter om tjänsternas användning och tillgänglighet inom en tidsram som är förenlig med rimliga handelsbehov hos användare av lagrings- och LNG-anläggningar.

(*) Två år från dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

2. Varje systemansvarig för lagring ska
 - a) tillhandahålla både fasta och avbrytbara tjänster för tredjepartstillträde; priset på fränkopplingsbar kapacitet ska åter spegla sannolikheten för avbrott,
 - b) erbjuda användare av lagringsanläggningar både lång- och kortsiktiga tjänster,
 - c) erbjuda användare av lagringsanläggningar både kombinerade tjänster och separata tjänster när det gäller lagringsutrymme, inmatningsförmåga och leveransförmåga.
3. LNG- och lagringsanläggningsavtal ska inte leda till godtyckligt högre tariffer, om de tecknas
 - a) utanför ett naturgasår med ett inledningsdatum som inte följer standard, eller
 - b) med kortare varaktighet än standard för LNG- och lagringsanläggningsavtal på årlig basis.
4. Vid behov kan tjänster för tredjepartstillträde beviljas mot lämpliga garantier från nätanvändare om att de är kreditvärda. Sådana garantier får inte utgöra otillbörliga hinder för marknadsinträde och ska vara icke-diskriminerande, transparenta och proportionella.
5. Avtalsenliga gränser för den nödvändiga minimistorleken på LNG-anläggningens kapacitet och lagringskapaciteten ska motiveras på grundval av tekniska restriktioner och ge små användare av lagringsanläggningar möjlighet att få tillträde till lagringstjänster.

Artikel 16

Principer för mekanismerna för kapacitetstilldelning och förfarandena för hantering av överbelastning för systemansvariga för överföringssystem

1. Den maximala kapaciteten vid alla relevanta punkter som avses i artikel 18.3 ska ställas till marknadsaktörernas förfogande, med beaktande av systemets funktionsduglighet och effektiv nätdrift.
2. Den systemansvariga för överföringssystem ska tillämpa och offentliggöra icke-diskriminerande och transparenta mekanismer för kapacitetstilldelning, vilka ska
 - a) skicka lämpliga ekonomiska signaler för en effektiv och maximal användning av den tekniska kapaciteten och underlätta investeringar i ny infrastruktur,
 - b) vara förenliga med marknadsmekanismerna, även på spotmarknader och centrala marknadsplatser, och samtidigt vara flexibla och kunna anpassas till ändrade marknadsvillkor,
 - c) vara förenliga med medlemsstaternas system för tillträde till systemen.
3. Den systemansvariga för överföringssystem ska genomföra och offentliggöra icke-diskriminerande och transparenta förfaranden för förvaltning av överbelastningar på grundval av följande principer:
 - a) Vid avtalsbetingad överbelastning ska den systemansvarige erbjuda outnyttjad kapacitet på den primära marknaden, åtminstone med en dags framförhållning och på avbrytbara villkor.

- b) Nätanvändare ska ha rätt att återförsälja eller återuthyra sin outnyttjade kapacitet på andrahandsmarknaden. En medlemsstat får begära att nätanvändarna anmäler detta till den systemansvarige för överföringssystemet eller att de informerar denne.

4. Vid fysisk överbelastning ska icke-diskriminerande, transparenta mekanismer för kapacitetstilldelning tillämpas av den systemansvarige för överföringssystemet eller om lämpligt av tillsynsmyndigheterna.

5. Den systemansvariga för överföringssystemen ska med jämna mellanrum utvärdera marknaden efterfrågan på nyinvesteringar. Vid planeringen av nyinvesteringar ska de systemansvariga bedöma marknadsefterfrågan.

Artikel 17

Principer för mekanismerna för kapacitetstilldelning och förfarandena för hantering av överbelastning när det gäller lagringsanläggningar och LNG-anläggningar

1. Den maximala kapaciteten i lagrings- och LNG-anläggningar ska ställas till marknadsaktörernas förfogande, med beaktande av systemintegritet och systemdrift.
2. Varje systemansvarig för LNG- och lagringssystem ska tillämpa och offentliggöra icke-diskriminerande och transparenta mekanismer för kapacitetstilldelning, vilka ska
 - a) skicka lämpliga ekonomiska signaler för effektiv och maximal användning av kapaciteten samt underlätta investeringar i ny infrastruktur,
 - b) vara förenliga med marknadsmekanismerna, även på spotmarknader och centrala marknadsplatser, och samtidigt vara flexibla och kunna anpassas till ändrade marknadsvillkor,
 - c) vara kompatibla med det anslutna nätets tillträde till systemen.
3. Avtalen om LNG- och lagringsanläggningar ska omfatta åtgärder för att förhindra kapacitetsupptagning genom beaktande av följande principer, som ska gälla vid avtalsbetingad överbelastning:
 - a) Den systemansvarige ska erbjuda outnyttjad kapacitet i LNG- och lagringsanläggningar på den primära marknaden; detta ska ske med åtminstone en dags framförhållning och på avbrytbara villkor när det gäller lagringsanläggningar.
 - b) Användare av LNG- och lagringsanläggningar får återförsälja avtalsenlig kapacitet på andrahandsmarknaden.

Artikel 18

Krav på transparens när det gäller systemansvariga för överföringssystem

1. Den systemansvariga för överföringssystem ska offentliggöra närmare upplysningar om de tjänster som den erbjuder och de villkor som är tillämpliga, tillsammans med de tekniska uppgifter som krävs för att nätanvändarna ska kunna få effektivt nätillträde.

2. För att garantera transparenta, objektiva och icke-diskriminerande tariffer och möjliggöra effektiv användning av gasnätet, ska den systemansvariga eller de berörda nationella myndigheterna offentliggöra rimlig och tillräcklig information om grund, metod och struktur för tariffer.

3. För de tillhandahållna tjänsterna ska varje systemansvarig för överföringssystem regelbundet, löpande och på ett användarvänligt standardiserat sätt offentliggöra numeriska uppgifter om teknisk, avtalad och tillgänglig kapacitet för alla relevanta punkter, inklusive inmatnings- och uttagspunkter.

4. De behöriga myndigheterna ska efter samråd med nätanvändare godkänna de relevanta punkter i överföringssystemet om vilka uppgifterna ska offentliggöras.

5. Den systemansvariga för överföringssystem ska alltid lämna de uppgifter som krävs enligt denna förordning i meningsfull, kvantifierbar, tydlig och lättillgänglig form och på icke-diskriminerande grund.

6. Den systemansvariga för överföringssystem ska offentliggöra förhands- och efterhandsinformation om tillgång och efterfrågan, grundad på nomineringar, prognoser och genomförda flöden till och från systemet. Detaljerna i den information som offentliggörs ska avspegla den information som är tillgänglig för den systemansvarige.

Den systemansvariga ska offentliggöra de åtgärder som vidtas, kostnader som uppstår och inkomster som skapas för att balansera systemet.

De berörda marknadsaktörerna ska överlämna de uppgifter som anges i denna artikel till den systemansvariga.

Artikel 19

Krav på transparens när det gäller lagringsanläggningar och LNG-anläggningar

1. Varje systemansvarig för LNG- och lagringsanläggningar ska offentliggöra närmare upplysningar om den tjänst som de erbjuder och vilka villkor som är tillämpliga, tillsammans med de tekniska uppgifter som krävs för att användare av LNG- och lagringsanläggningar ska kunna få effektivt tillträde till LNG- och lagringsanläggningar.

2. För de tillhandahållna tjänsterna ska varje systemansvarig för LNG- och lagringsanläggningar regelbundet, löpande och på ett användarvänligt standardiserat sätt offentliggöra numeriska uppgifter om avtalad och tillgänglig kapacitet i LNG- och lagringsanläggningar.

3. Varje systemansvarig för LNG- och lagringsanläggningar ska alltid lämna de uppgifter som krävs enligt denna förordning i meningsfull, kvantifierbar, tydlig och lättillgänglig form och på icke-diskriminerande grund.

4. Varje systemansvarig för LNG- och lagringsanläggningar ska offentliggöra mängden gas i varje LNG- och lagringsanläggning eller grupp av lagringsanläggningar, om detta motsvarar det sätt på vilket systemanvändarna får tillträde, in- och utflöden

samt tillgänglig kapacitet i anläggningen, även för de anläggningar som inte har tredjepartstillträde. Informationen ska även förmedlas till den systemansvarige för överföringssystem, som ska offentliggöra de sammanlagda mängder per system eller undersystem vilka har fastställts genom de relevanta punkterna. Informationen ska uppdateras åtminstone varje dag.

I sådana fall där användaren av ett lagringssystem är den enda användaren av en lagringsanläggning får användaren av lagringssystemet lämna in en motiverad ansökan till den nationella tillsynsmyndigheten om konfidentiell behandling av de uppgifter som anges i första stycket. Om den nationella tillsynsmyndigheten drar slutsatsen att en sådan ansökan är berättigad, särskilt med beaktande av behovet av att balansera vikten av legitimt skydd av affärshemligheter vilkas avslöjande skulle inverka negativt på lagringsanvändarens övergripande affärsstrategi och målet att skapa en konkurrenskraftig inre gasmarknad, kan myndigheten tillåta den för lagringsanläggningen systemansvarige att under högst ett år inte offentliggöra de uppgifter som anges i första stycket. Detta stycke ska tillämpas utan att påverka tillämpningen av skyldigheterna avseende meddelande till och offentliggörande av den systemansvarige för ett överföringssystem, utom när de aggregerade uppgifterna är identiska med de uppgifter i lagringssystemet för vilka den nationella tillsynsmyndigheten har godkänt att de inte offentliggörs.

Artikel 20

Systemansvarigas register

Systemansvariga för överföringssystem, LNG- och lagringsanläggningar ska bevara all den information som anges i artiklarna 18 och 19 och i del 3 i bilaga I under fem år, så att de nationella myndigheterna, bl.a. den nationella tillsynsmyndigheten, den nationella konkurrensmyndigheten och kommissionen kan få tillgång till den.

Artikel 21

Balansregler och avgifter för obalans

1. Balansreglerna ska vara rättvisa, icke-diskriminerande och transparenta och bygga på objektiva kriterier. Balansreglerna ska återspegla verkliga systembehov med hänsyn till de resurser som den systemansvarige för överföringssystemet förfogar över. Balansreglerna ska vara marknadsbaserade.

2. För att nätanvändarna ska kunna vidta korrigerande åtgärder i tid, ska systemansvariga för överföringssystem tillhandahålla tillräcklig, läglig och tillförlitlig webbaserad information om nätanvändarnas balansstatus.

Den information som tillhandahålls ska avspegla den nivå av information som är tillgänglig för systemansvariga för överföringssystem och den betalningsperiod för vilken obalanskostnaderna beräknas.

Ingen avgift ska tas ut för tillhandahållandet av sådan information.

3. Avgifterna för obalans ska så långt möjligt vara kostnadsbaserade och samtidigt ge nätanvändarna incitament till att balansera sina gasinmatningar och gasuttag. De ska hindra kors-subventionering mellan nätanvändarna men får inte hindra nya marknadsaktörer från att etablera sig på marknaden.

Beräkningsmetoden för avgifterna för obalans samt sluttarifferna ska på lämpligt sätt offentliggöras av de behöriga myndigheterna eller den systemansvarige för överföringssystemet.

4. Medlemsstaterna ska se till att systemansvariga för överföringssystem strävar efter att harmonisera balanssystemen och förenkla balansavgifternas strukturer och nivåer för att underlätta gashandeln.

Artikel 22

Handel med kapacitetsrättigheter

Varje systemansvarig för överföringssystem, LNG- och lagringsanläggningar ska vidta rimliga åtgärder för att möjliggöra och underlätta fri handel med kapacitetsrättigheter. Varje sådan systemansvarig ska ta fram harmoniserade avtal och förfaranden för transport, LNG-anläggningar och lagring för den primära marknaden för att underlätta den sekundära handeln med kapacitet samt erkänna sådan överlåtelse av primära kapacitetsrättigheter som har meddelats av systemanvändarna.

De harmoniserade avtalen och förfarandena för transport, LNG-anläggningar och lagring ska meddelas tillsynsmyndigheterna.

Artikel 23

Riktlinjer

1. Vid behov ska det utarbetas riktlinjer för vilken grad av harmonisering som minst behövs för att uppnå förordningens syfte, med närmare uppgifter om följande:

- a) Tjänster för tredjepartstillträde med en beskrivning av tjänsternas art, löptid och andra förutsättningar i enlighet med artiklarna 14 och 15.
- b) Principerna för mekanismerna för kapacitetstilldelning och tillämpning av förfarandena för hantering av avtalsbetingad överbelastning, i enlighet med artiklarna 16 och 17.
- c) Tillhandahållande av information och fastställande av den tekniska information som nätanvändarna måste ha för att få effektivt tillträde till systemet och av alla punkter som är relevanta för uppfyllandet av kraven på transparens, inklusive de uppgifter som ska offentliggöras vid alla relevanta punkter och tidsplanen för offentliggörandet, i enlighet med artiklarna 18 och 19.
- d) Tariffmetoden när det gäller gränsöverskridande naturgas-handel i enlighet med artikel 13.

e) De områden som behandlas i artikel 8.6.

2. Riktlinjer för de frågor som behandlas i punkt 1 a, b och c finns i bilaga I när det gäller de systemansvariga för överföringssystemen.

Kommissionen får anta riktlinjer för de områden som behandlas i punkt 1 i denna artikel och ändra de riktlinjer som avses i punkt 1 a, b och c. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 28.2.

3. Tillämpning och ändring av de riktlinjer som antas enligt denna förordning ska återspegla olikheterna mellan de nationella gassystemen och ska därför inte kräva enhetliga detaljerade villkor för tredje parts tillträde på gemenskapsnivå. I riktlinjerna får dock de minimikrav fastställas som måste uppfyllas för att uppnå sådana icke-diskriminerande och transparenta villkor för tillträde till nätet som behövs för en inre marknad för naturgas, vilka sedan får tillämpas mot bakgrund av olikheterna mellan de nationella gassystemen.

Artikel 24

Tillsynsmyndigheter

När de genomför sina åligganden enligt denna förordning, ska tillsynsmyndigheterna säkerställa att denna förordning och de riktlinjer som har antagits i enlighet med artikel 23 följs.

Vid behov ska de samarbeta med varandra, med kommissionen och med byrån i enlighet med kapitel VIII i direktiv 2009/.../EG.

Artikel 25

Tillhandahållande av information

Medlemsstaterna och tillsynsmyndigheterna ska på begäran förse kommissionen med all den information som är nödvändig för att uppfylla de syften som anges i artikel 23.

Kommissionen ska fastställa en rimlig tid inom vilken informationen ska lämnas, med hänsyn till hur komplex och brådskande den begärda informationen är.

Artikel 26

Medlemsstaternas rätt att besluta om mer detaljerade åtgärder

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla eller införa åtgärder med mer detaljerade bestämmelser än de som anges i denna förordning och i de riktlinjer som avses i artikel 23.

Artikel 27

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att bestämmelserna genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i förordning (EG) nr 1775/2005 senast den 1 juli 2006 och ska utan dröjsmål meddela kommissionen eventuella ändringar som påverkar dessa bestämmelser. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de bestämmelser som inte motsvarar bestämmelserna i förordning (EG) nr 1775/2005 senast den ... (*) och ska utan dröjsmål meddela kommissionen eventuella ändringar som påverkar dessa bestämmelser.

2. Sanktionerna enligt punkt 1 ska inte vara straffrättsliga.

Artikel 28

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 50 i direktiv 2009/.../EG.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 29

Kommissionens rapport

Kommissionen ska se över genomförandet av denna förordning. I sin rapport enligt artikel 51.6 i direktiv 2009/.../EG ska kommissionen också rapportera om de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning. I rapporten ska det i synnerhet undersökas i vilken utsträckning man genom förordningen lyckats se till att villkoren för tillträde till gasnät är icke-diskriminerande och återspeglar kostnaderna samt bidrar till kundernas valfrihet på en väl fungerande inre marknad och till långsiktig försörjningstrygghet. Vid behov ska rapporten åtföljas av lämpliga förslag och/eller rekommendationer.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

Artikel 30

Undantag

Denna förordning ska inte vara tillämplig på följande:

- Naturgasöverföringssystem som är belägna i medlemsstaterna under giltighetstiden för de undantag som beviljats i enlighet med artikel 48 i direktiv 2009/.../EG. Medlemsstater som har beviljats undantag i enlighet med artikel 48 i direktiv 2009/.../EG får hos kommissionen ansöka om ett temporärt undantag från att tillämpa denna förordning för en period på upp till två år från och med det datum då undantaget i detta led upphör att gälla.
- Större ny infrastruktur, dvs. sammanlänknings-, LNG- och lagringsanläggningar och väsentliga kapacitetsökningar i befintliga infrastrukturer och förändringar av sådana infrastrukturer som möjliggör utveckling av nya källor för gasförsörjning i enlighet med artikel 35.1 och 35.2 i direktiv 2009/.../EG, vilka undantas från bestämmelserna i artiklarna 9, 14, 31, 32, 33 eller 40.6, 40.7 och 40.8 i det direktivet så länge som de undantas från de bestämmelser som det hänvisas till i denna punkt, med undantag av artikel 19.4 i den här förordningen.
- Naturgasöverföringssystem som har beviljats undantag i enlighet med artikel 47 i direktiv 2009/.../EG.

Artikel 31

Upphävande

Förordning (EG) nr 1775/2005 ska upphöra att gälla från och med ... (**). Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 32

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... (**).

På rådets vägnar

...

Ordförande

(*) Denna förordnings tillämpningsdag.

(**) 18 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

BILAGA I

RIKTLINJER FÖR

1. TJÄNSTER FÖR TREDJEPARTSTILLTRÄDE AVSEENDE SYSTEMANSVARIGA FÖR ÖVERFÖRINGSSYSTEM

1. Systemansvariga för överföringssystem (nedan kallade *systemansvariga*) ska erbjuda fasta och avbrytbara tjänster som varar minst en dag.
2. Harmoniserade transportavtal och allmänna villkor för överföring ska utformas så att de underlättar handel med och återanvändning av avtalad kapacitet utan att hindra överlåtelse av kapacitet.
3. De systemansvariga ska utarbeta allmänna villkor för överföring och harmoniserade avtal efter vederbörligt samråd med nätanvändarna.
4. De systemansvariga ska tillämpa standardiserade förfaranden för nominering och renominering. De ska ta fram informationssystem och instrument för elektronisk kommunikation för att kunna tillhandahålla lämpliga uppgifter till nätanvändarna och förenkla transaktioner såsom nominering, avtal om kapacitet och överlåtelse av kapacitetsrättigheter mellan nätanvändare.
5. De systemansvariga ska harmonisera formaliserade förfaranden för bokning och svarstider i enlighet med bästa branschpraxis för att göra svarstiderna så korta som möjligt. De ska tillhandahålla direktuppkopplade, bildskärmsbaserade system för kapacitetsbokning och bekräftelser samt förfaranden för nominering och renominering senast den 1 juli 2006, efter samråd med de berörda nätanvändarna.
6. De systemansvariga får inte ta ut särskilda avgifter av nätanvändarna för förfrågningar och transaktioner som hänger ihop med transportavtalen och som handläggs enligt standardregler och standardförfaranden.
7. För förfrågningar som ger upphov till extraordinära eller orimliga kostnader, t.ex. på grund av att det krävs genomförbarhetsstudier, får det tas ut särskilda avgifter, förutsatt att kostnaderna kan styrkas.
8. De systemansvariga ska samarbeta med andra systemansvariga och samordna underhållet av sina respektive nät, så att nätanvändare och systemansvariga i andra områden drabbas av så få avbrott i överföringen som möjligt och för att se till att försörjningstryggheten gagnar alla lika mycket, även i fråga om transitflöden.
9. De systemansvariga ska minst en gång om året vid en i förväg fastställd tidpunkt offentliggöra alla planerade underhållsperioder som kan komma att påverka nätanvändarnas rättigheter enligt transportavtalen och i rimlig tid offentliggöra den driftsrelaterade information som är kopplad till detta. Så snart som uppgifterna är tillgängliga för de systemansvariga, ska de också utan dröjsmål och diskriminering offentliggöra eventuella ändringar i de planerade underhållsperioderna och meddela oplanerat underhåll. Under underhållsperioderna ska de systemansvariga regelbundet offentliggöra aktuell information om underhållet, förväntad varaktighet och förväntade effekter.
10. De systemansvariga ska varje dag föra protokoll om aktuellt underhåll och eventuella flödesstörningar. De ska på begäran ställa protokollen till den behöriga myndighetens förfogande. På begäran ska uppgifterna också lämnas till dem som påverkas av störningarna.

2. PRINCIPER FÖR MEKANISMER FÖR KAPACITETSTILLDELNING OCH FÖRFARANDENA FÖR HANTERING AV ÖVERBELASTNING AVSEENDE SYSTEMANSVARIGA FÖR ÖVERFÖRINGSSYSTEM SAMT TILLÄMPNINGEN AV DESSA VID AVTALSBETINGAD ÖVERBELASTNING**2.1 PRINCIPER FÖR MEKANISMER FÖR KAPACITETSTILLDELNING OCH FÖRFARANDENA FÖR HANTERING AV ÖVERBELASTNING AVSEENDE SYSTEMANSVARIGA FÖR ÖVERFÖRINGSSYSTEM**

1. Mekanismerna för kapacitetstilldelning och förfarandena för hantering av överbelastning ska underlätta utvecklingen av konkurrensen och likvidhandel med kapacitet. Mekanismerna ska vara marknadsanpassade, även på spotmarknader och centrala marknadspplatser. De ska vara flexibla och kunna anpassas till nya marknadsvillkor.
2. Mekanismerna och förfarandena ska ta hänsyn till det berörda systemets integritet och till försörjningstryggheten.
3. Mekanismerna och förfarandena får varken stå i vägen för nya marknadsaktörer eller skapa orimliga hinder för marknadsinträde. De får inte hindra marknadsaktörerna, inbegripet nya marknadsaktörer och företag med liten marknadsandel, från att konkurrera effektivt med varandra.

4. Dessa mekanismer och förfaranden ska skicka lämpliga ekonomiska signaler för effektiv och maximal användning av den tekniska kapaciteten samt underlätta investeringar i ny infrastruktur.
5. Nätanvändarna ska underrättas om vilken typ av omständigheter som kan påverka tillgängligheten när det gäller avtalad kapacitet. Information om avbrott bör återspegla nivån på den information som är tillgänglig för den systemansvarige.
6. Om det uppstår svårigheter med att uppfylla avtalsenliga leveransskyldigheter som är relaterade till systemets funktionsduglighet, bör de systemansvariga utan dröjsmål underrätta nätanvändarna och försöka finna en icke-diskriminerande lösning.

De systemansvariga ska rådfråga nätanvändarna om förfaranden innan de genomförs och komma överens om dem med tillsynsmyndigheten.

2.2 FÖRFARANDEN FÖR HANTERING AV ÖVERBELASTNING VID AVTALSBETINGAD ÖVERBELASTNING

1. Om avtalad kapacitet inte utnyttjas, ska de systemansvariga göra denna kapacitet tillgänglig på den primära marknaden på avbrytbara villkor och genom avtal med olika löptider, om den relevanta nätanvändaren inte erbjuder denna kapacitet på andrahandsmarknaden till ett rimligt pris.
2. Intäkter från överlåtelsen av den frigjorda avbrytbara kapaciteten ska delas enligt de regler som fastställts eller godkänts av den relevanta tillsynsmyndigheten. Reglerna ska vara förenliga med effektiv och ändamålsenlig användning av systemet.
3. De relevanta tillsynsmyndigheterna kan med hänsyn till rådande omständigheter fastställa ett rimligt pris för överlåtelsen av avbrytbar kapacitet.
4. Om det är lämpligt ska de systemansvariga göra rimliga ansträngningar för att på marknaden åtminstone erbjuda delar av den outnyttjade kapaciteten som fast kapacitet.

3. FASTSTÄLLANDE AV DE TEKNISKA UPPGIFTER SOM NÄTANVÄNDARE MÅSTE HA FÖR ATT KUNNA FÅ EFFEKTIVT TILLTRÄDE TILL SYSTEMET, FASTSTÄLLANDE AV ALLA PUNKTER SOM ÄR RELEVANTA FÖR UPPFYLLET AV KRAVEN PÅ TRANSPARENS OCH DE UPPGIFTER SOM SKA OFFENTLIGGÖRAS VID ALLA RELEVANTA PUNKTER OCH TIDSPLANEN FÖR OFFENTLIGGÖRANDET

3.1 FASTSTÄLLANDE AV DE TEKNISKA UPPGIFTER SOM NÄTANVÄNDARE MÅSTE HA FÖR ATT KUNNA FÅ EFFEKTIVT TILLTRÄDE TILL SYSTEMET

De systemansvariga ska offentliggöra åtminstone följande uppgifter om sina system och tjänster:

- a) En uttömmande beskrivning av alla tjänster som erbjuds och de avgifter som tas ut för dem.
- b) Redogörelse för olika slag av transportavtal för dessa tjänster och, i förekommande fall, de allmänna villkoren för överföring och/eller standardvillkoren för alla nätanvändares rättigheter och skyldigheter, inklusive harmoniserade transportavtal och andra relevanta dokument.
- c) De harmoniserade förfarandena för användning av överföringssystemet, inklusive definition av nyckelbegrepp.
- d) Villkor för kapacitetstilldelning, hantering av överbelastning samt förfaranden för att motverka hamstring och underlätta återanvändning.
- e) De regler för kapacitetshandel på andrahandsmarknaden som gäller gentemot den systemansvarige.
- f) I förekommande fall, de flexibilitets- och toleransnivåer som utan särskild avgift inkluderas i transportavtalen och andra tjänster samt den flexibilitet som erbjuds utöver detta med tillhörande avgifter.
- g) En ingående beskrivning av den systemansvariges gassystem med uppgift om alla relevanta punkter som sammanlänkar systemet med andra systemansvarigas system och/eller med gasinfrastruktur för exempelvis LNG (Liquified Natural Gas) och infrastruktur för stödtjänster enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv
- h) Information om gaskvalitet och tryckkrav.
- i) Reglerna för anslutning till det system som drivs av den systemansvarige.
- j) Information i god tid om föreslagna och/eller faktiska ändringar i fråga om tjänster eller villkor, inklusive de uppgifter som avses i leden a-i.

3.2 FASTSTÄLLANDE AV ALLA PUNKTER SOM ÄR RELEVANTA FÖR UPPFYLLANDET AV KRAVEN PÅ TRANSPARENS

De relevanta punkterna ska åtminstone omfatta följande punkter:

- a) Alla inmatningspunkter i den systemansvariges nät.
- b) De viktigaste uttagspunkterna och uttagszonerna med en samlad uttagskapacitet på minst 50 % av den totala uttagskapaciteten i den systemansvariges nät, inklusive alla uttagspunkter eller uttagszoner som omfattar mer än 2 % av nätverkets totala uttagskapacitet.
- c) Alla punkter som sammanlänkar den systemansvariges nät med andra överföringsnät.
- d) Alla punkter som sammanlänkar den systemansvariges nät med terminaler för LNG.
- e) Alla viktiga punkter i den systemansvariges nät, inklusive de punkter som sammanlänkar nätet med marknadsplatser för gashandel. Alla punkter där man av erfarenhet kan räkna med fysisk överbelastning är att anse som viktiga.
- f) Alla punkter som sammanlänkar den systemansvariges nät med sådan infrastruktur som krävs för tillhandahållandet av stödtjänster enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv

3.3 UPPGIFTER SOM SKA OFFENTLIGGÖRAS VID ALLA RELEVANTA PUNKTER OCH TIDSPLANEN FÖR OFFENTLIGGÖRANDET

1. De systemansvariga ska på ett användarvänligt, standardiserat sätt och regelbundet/löpande, via Internet – vid alla relevanta punkter offentliggöra följande uppgifter om kapacitetsläget ned till dagliga perioder:
 - a) Högsta möjliga tekniska kapacitet för flöden i båda riktningar.
 - b) Total avtalad och avbrytbar kapacitet.
 - c) Tillgänglig kapacitet.
 2. De systemansvariga ska för alla relevanta punkter offentliggöra tillgängliga kapaciteter för åtminstone 18 månader framåt och uppdatera dessa uppgifter minst en gång i månaden eller ännu oftare, om nya uppgifter blir tillgängliga.
 3. De systemansvariga ska dagligen offentliggöra uppdaterade uppgifter om tillgången till kortfristiga tjänster (för påföljande dag och påföljande vecka) på grundval av bland annat nominering, gällande avtalsenliga åtaganden och regelbundna långtidsprognoser avseende tillgängliga årskapaciteter för upp till tio år framåt för alla relevanta punkter.
 4. De systemansvariga ska löpande offentliggöra de historiska maximala och minimala värdena för varje månads kapacitetsanvändning samt de årliga genomsnittsflödena i varje relevant punkt för de senaste tre åren.
 5. De systemansvariga ska varje dag föra protokoll över de faktiska kumulerade flödena för minst tre månader.
 6. De systemansvariga ska på ett effektivt sätt registrera alla kapacitetsavtal och all annan relevant information i samband med beräkning och tillhandahållande av tillgängliga kapaciteter till vilka de relevanta nationella myndigheterna ska ha tillgång för att kunna utföra sina åligganden.
 7. De systemansvariga ska tillhandahålla användarvänliga instrument för beräkning av tariffer för tillgängliga tjänster och för verifiering av tillgänglig kapacitet via Internet.
 8. De systemansvariga som inte kan offentliggöra uppgifter enligt punkterna 1, 3 och 7 ska samråda med sina relevanta nationella myndigheter och ta fram en handlingsplan för genomförande så snart som möjligt, dock senast den 31 december 2006.
-

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1775/2005	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
–	Artikel 3
–	Artikel 4
–	Artikel 5
–	Artikel 6
–	Artikel 7
–	Artikel 8
–	Artikel 9
–	Artikel 10
–	Artikel 11
–	Artikel 12
Artikel 3	Artikel 13
Artikel 4	Artikel 14
–	Artikel 15
Artikel 5	Artikel 16
–	Artikel 17
Artikel 6	Artikel 18
–	Artikel 19
–	Artikel 20
Artikel 7	Artikel 21
Artikel 8	Artikel 22
Artikel 9	Artikel 23
Artikel 10	Artikel 24
Artikel 11	Artikel 25
Artikel 12	Artikel 26
Artikel 13	Artikel 27
Artikel 14	Artikel 28
Artikel 15	Artikel 29
Artikel 16	Artikel 30
–	Artikel 31
Artikel 17	Artikel 32
Bilaga	Bilaga I

RÅDETS MOTIVERING

I INLEDNING

1. Den 19 september 2007 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1775/2005 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten på grundval av artikel 95 i fördraget, tillsammans med ett paket med fyra andra förslag när det gäller den inre energimarknaden.
2. Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén avgav sina yttranden den 10 april ⁽¹⁾ respektive den 22 april 2008 ⁽²⁾.
3. Europaparlamentet antog sitt yttrande ⁽³⁾ vid första behandlingen den 9 juli 2008 och godkände då 47 ändringar. Kommissionen lade inte fram något ändrat förslag.
4. Den 9 januari 2009 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i fördraget, i form av en omarbetad förordning.

II FÖRSLAGETS MÅL

5. Förslaget ingår i det tredje inre marknadspaketet för energi tillsammans med direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas, förordningen om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel, direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för el och förordningen om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter. Det syftar till att uppnå målet med en väl fungerande inre gasmarknad genom att införa i synnerhet
 - bestämmelser som syftar till ett ökat samarbete och en ökad samordning mellan de systemansvariga för överföringssystemen, bland annat genom inrättande av Europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen (Entso) för gas,
 - förbättrade krav på insyn,
 - bestämmelser som syftar till att förbättra tillgången till lagringsanläggningar för naturgas och flytande naturgas (LNG),

III ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

6. Allmänna anmärkningar

- 6.1 Rådet har ansett det effektivare, öppnare och mer överensstämmande med förordning (EG) nr 1775/2005 samt mer läsvänligt att omarbeta bestämmelserna i förordningen. Rådet har emellertid, i utförandet av detta, som en allmän princip till fullo respekterat kommissionens ändringsförslag i den bemärkelsen att det inte har öppnat någon annan bestämmelse som inte ingår i kommissionens förslag, såvida inte ändringar var nödvändiga till följd av de ändringar som av rådet infördes i förslaget, ändrade hänvisningar på grund av omnumrering av artiklarna osv. I den utsträckning som det är möjligt har rådet följt kommissionens tillvägagångssätt avseende identisk behandling av el- och gassektorerna.

Kommissionen har godtagit alla ändringar som rådet infört i dess förslag.

- 6.2 När det gäller de 47 ändringar som antagits av Europaparlamentet har rådet följt kommissionen genom att
 - delvis/i princip godta följande sju ändringar: 12, 14, 16, 19, 50, 51 och 44
 - och
 - avslå följande sex ändringar: 4, 7, 13, 15, 23 och 28, på grund av innehåll och/eller form.

⁽¹⁾ EUT C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ EUT C ...

6.3 Rådet har avvikit från kommissionens ståndpunkt genom att

- godta tre ändringar: 40 (i princip), 42 (andemeningen), och 45 (delvis)

och
- avslå följande 31 ändringar: 1–3, 5, 6, 8–11, 17, 18, 49, 22, 24–27, 29–31, 47, 33–39, 41, 43 och 46.

7. Särskilda kommentarer

7.1 Avseende Europaparlamentets ändringar där rådet har avvikit från kommissionens förslag:

a) Rådet har godtagit

- ändring 40 i princip eftersom det anser att en hänvisning till en "grupp av lagringsanläggningar" är nödvändig, men också att ett villkor behöver läggas till,
- ändring 42 i dess andemening eftersom det anser att på vissa villkor med vissa begränsningar kan konfidentiell behandling av uppgifter som rör lagring vara nödvändig,
- ändring 45 delvis genom att stryka ett begränsat antal frågor för vilka kommissionen hade föreslagit möjligheten att anta riktlinjer genom kommittéförfarande.

b) Rådet har avslagit de 31 ändringar som förtecknas ovan (punkt 6.3) på följande grunder:

- i) Ändringarna gäller bestämmelser som inte ingår i kommissionen förslag. Dessa ändringar har avslagits av principiella skäl (se ovan under 6.1): ändr. 24, 25 och 31.
- ii) Ändringarna är inte nödvändiga eller saknar mervärde, i huvudsak eftersom frågorna delvis/tillräckligt omfattas av andra delar av texten: (ändr. 2; ändr. 3 omfattas tillräckligt av skäl 14; ändr. 5, 6, 11, 17; ändr. 49 omfattas av artikel 8 (8+9); ändr. 27 omfattas tillräckligt av artikel 13.1 ändr. 30, ändr. 33 omfattas tillräckligt av artikel 1 c; ändr. 34 omfattas delvis av artikel 16.5; ändr. 36, 37 och 38 (första delen); ändr. 43 principen omfattas av artikel 1.
- iii) Ändringarna är inte tydliga: ändr. 1 och 29.
- iv) Genom ändringen införs text som inte är lämplig, bl.a. därför att tillsynsmyndigheternas uppgifter och befogenheter andas i gasdirektivet: ändr. 9, 10 (dessutom har rådet överfört artikeln om detaljhandelsmarknader till gasdirektivet), 38 (andra delen), 39, 46.
- v) Ändringarna är inte lämpliga: ändr. 26 eftersom artikel 13 handlar om tariffer, inte om regler för tillträde, ändr. 47 i synnerhet eftersom led b i artikel 16.3 har strukits.
- vi) I ändring 18 införs text som inte motsvarar den roll som rådet ger byrån. Det är av juridiska skäl inte lämpligt att byrån antar eller godkänner nätföreskrifter eller fattar beslut med allmän räckvidd.
- vii) Ändr. 22 eftersom samråden (artikel 10) bör genomföras av Entso. samråd som byrån måste göra omfattas av artikel 6.
- viii) Ändr. 35 är inte lämplig eftersom den skulle kunna leda till överreglering, och den text som införs genom ändr. 41 är inte nödvändig för förordningens funktion.

7.2 När det gäller *kommissionens förslag* har rådet infört vissa andra ändringar (i sak och/eller form), de viktigaste anges nedan.

a) *Certifiering av systemansvariga*

Rådet har ansett det vara lämpligt att överföra den del av certifieringsförfarandet som anger kommissionens roll i detta förfarande från gasdirektivet till en ny artikel 3 i denna förordning.

b) *Fastställande och ändring av nätföreskrifter*

Rådet har ansett det vara lämpligt att mer i detalj ange förfarandet för *fastställandet* av nätföreskrifter (artikel 6) och ett annat – kortare förfarande för *ändring* av nätföreskrifter (artikel 7). Dessa artiklar har ersatt artikel 2e i kommissionens förslag. Rådet har givit en tydlig roll till byrån som bör utveckla *icke bindande ramriktlinjer* som en grund för de nätföreskrifter som ska fastställas av Entso, se över utkast till nätföreskrifter och bedöma föreslagna ändringar i nätföreskrifterna. Om nödvändigt, får kommissionen anta dessa föreskrifter genom kommittéförfarandet för att göra dem bindande (se också skäl 14).

c) *Byråns övervakningsuppgifter*

Rådet har infört två punkter där byråns övervakningsroll anges avseende tillämpningen av nätföreskrifterna av Entso (artikel 9.1 punkterna 2 + 3).

d) *Insyn/krav på sekretess*

Rådet ansåg det vara viktigt att sekretess kan säkerställas för kommersiellt känslig information avseende lagring, med förbehåll för tillsynsmyndigheternas godkännande (skäl 23 och artikel 19.4 andra stycket).

e) *Slutkundsmarknader*

Rådet har ansett det vara lämpligt att omformulera artikeln om detaljhandelsmarknader och stryka bl.a. hänvisningen till gränsöverskridande och överföra den från förordningen (artikel 8a i kommissionens förslag) till gasdirektivet (ny artikel 44).

f) *Övriga punkter*

- Rådet har återinfört sista punkten i artikel 1 som kommer från den nuvarande förordningen och som är i linje med andan i kommissionens förslag.
 - Rådet har ansett det vara lämpligt att använda begreppet "*plan för utveckling av nätet*" istället för "*investeringsplan*" och att klargöra att dessa planer är av icke bindande art (artikel 8.3 a).
 - I linje med omarbetningsformatet har rådet infört en ny artikel för att *upphäva* den nuvarande rättsakten (artikel 31).
-

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 13/2009

antagen av rådet den 16 februari 2009

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1172/95

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 75 E/04)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) De statistiska uppgifterna om medlemsstaternas handelsflöden med icke-medlemsstater är av största vikt för gemenskapens ekonomiska politik och handelspolitik och för att analysera marknadsutvecklingen för enskilda varor. Öppenheten i det statistiska systemet bör förbättras för att bemöta de ändrade administrativa förhållandena och för att tillfredsställa nya användarkrav. Rådets förordning (EG) nr 1172/95 av den 22 maj 1995 om statistik avseende gemenskapens och dess medlemsstaters varuhandel med icke-medlemsstater ⁽³⁾ bör därför ersättas av en ny förordning som uppfyller kraven i artikel 285.2 i fördraget.
- (2) Statistiken över utrikeshandeln grundas på uppgifter som hämtas ur tulldeklarationerna, såsom föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽⁴⁾ (nedan kallad *tullkodex*). Den ökade europeiska integrationen med påföljande förändringar i tullklareringen, inklusive enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, samt den centraliserade tullklarering som kommer att bli följden av den pågående moderniseringen av tullkodexen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (moderniserad tullkodex) ⁽⁵⁾, (nedan kallad *den moderniserade tullkodexen*) motiverar ett antal ändringar. De gör det i synnerhet nödvändigt att justera sammanställningen av utrikeshandelsstatistiken, att förtydliga begreppen importerande och exporterande medlemsstat samt att mer exakt ange datakällan till de uppgifter som används för att sammanställa gemenskapsstatistiken.

- (3) Förenklade tullformaliteter och tullkontroller enligt den moderniserade tullkodexen kan leda till att det inte finns några tillgängliga tulldeklarationer. För att kunna göra en fullständig sammanställning av utrikeshandelsstatistiken, bör åtgärder antas för att säkerställa att de ekonomiska aktörer som drar nytta av förenklingen lämnar statistiska uppgifter.
- (4) Genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln ⁽⁶⁾ kommer ett elektroniskt tullsysteem för utbyte av uppgifter i tulldeklarationer att inrättas. För att kunna registrera de fysiska handelsflödena mellan medlemsstater och icke-medlemsstater och för att säkerställa att uppgifterna om import och export finns tillgängliga i alla medlemsstater, bör det finnas noggrant angivna överenskommelser mellan tullen och statistikmyndigheterna. Detta innebär bestämmer om utbytet av uppgifter mellan medlemsstaternas myndigheter. Detta system för utbyte av uppgifter bör i möjligaste mån att dra nytta av tullmyndigheternas infrastruktur.
- (5) För att gemenskapens export och import ska kunna fördelas till en viss medlemsstat, behövs uppgifter om vilken medlemsstat som är destination, när det gäller import, och från vilken medlemsstat den faktiska avsändningen sker, när det gäller export. På medellång sikt bör dessa medlemsstater bli importerande och exporterande medlemsstater i utrikeshandelsstatistiken.
- (6) I denna förordning bör varor i utrikeshandelsstatistiken klassificeras enligt den kombinerade nomenklatur som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽⁷⁾, (nedan kallad *kombinerade nomenklaturen*).
- (7) För att tillgodose Europeiska centralbankens och kommissionens behov av uppgifter om eurons andel av den internationella varuhandeln, bör valutans på export- och importfakturorna rapporteras genom aggregerade uppgifter.
- (8) När det gäller handelsförhandlingar och den inre marknadens sätt att fungera, bör kommissionen få detaljerade uppgifter om förmånsbehandling av de varor som importeras till gemenskapen.

⁽¹⁾ EUT C 70, 15.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 februari 2009.

⁽³⁾ EGT L 118, 25.5.1995, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 23, 26.1.2008, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

- (9) Utrikeshandelsstatistiken innehåller uppgifter som används vid sammanställningen av betalningsbalans och nationalräkenskaper. De egenskaper som gör det möjligt att anpassa statistiken för betalningsbalansändamål bör ingå i de uppgifter som är obligatoriska och utgör standarduppgifter.
- (10) Medlemsstaternas statistik över tullager och frizoner omfattas inte av harmoniserade bestämmelser. Att sammanställa sådan statistik för nationella ändamål är emellertid fortfarande frivilligt.
- (11) Medlemsstaterna bör förse Eurostat med årliga aggregerade uppgifter om handel fördelade enligt affärsverksamhetens särdrag, vilket bland annat underlättar analysen av hur europeiska företag fungerar i en globaliserad värld. Kopplingen mellan affärsstatistiken och handelsstatistiken kan göras genom att man slår ihop de uppgifter om importör och exportör som finns i tulldeklarationen och de uppgifter som begärs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 177/2008 av den 20 februari 2008 om inrättande av en gemensam ram för företagsregister för statistiska ändamål ⁽¹⁾.
- (12) Rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽²⁾ utgör en referensram för bestämmelserna i den här förordningen. De mycket detaljerade uppgifterna om varuhandeln kräver emellertid särskilda regler om insynsskydd för statistiska uppgifter, om statistiken ska bli relevant.
- (13) Överföring av insynsskyddade statistiska uppgifter regleras av bestämmelserna i förordning (EG) nr 322/97 och rådets förordning (Euratom, EEG) nr 1588/90 av den 11 juni 1990 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor ⁽³⁾. Åtgärder som vidtas enligt dessa förordningar säkerställer det fysiska och logiska skyddet av insynsskyddade uppgifter och förhindrar att uppgifter röjs olagligen eller används i andra syften än för statistik när gemenskapsstatistik framställs och sprids.
- (14) Vid framställning och spridning av gemenskapsstatistik i enlighet med denna förordning bör medlemsstaternas och gemenskapens statistikmyndigheter beakta principerna i den uppförandekod för europeisk statistik som antogs av kommittén för det statistiska programmet den 24 februari 2005 och bifogades kommissionens rekommendation av den 25 maj 2005 om medlemsstaternas och gemenskapens statistikmyndigheters oberoende, integritet och ansvar.
- (15) Särskilda bestämmelser bör utarbetas för att gälla till dess att ändringarna i tullagstiftningen resulterar i ytterligare uppgifter i tulldeklarationen och till dess att elektroniskt utbyte av tulluppgifter krävs enligt gemenskapslagstiftningen.
- (16) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta en gemensam ram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik över varuhandeln med icke-medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av förordningens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (18) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa den förteckning över tullförfaranden och godkänd tullbehandling eller användning som avgör om det är export eller import i utrikeshandelsstatistiken, att anta andra eller särskilda regler för varor eller varurörelser som av metodskäl kräver särskilda bestämmelser, att anpassa förteckningen över varor och varurörelser som ska undantas från statistiken över utrikeshandel, att ange vilka datakällor som utöver tulldeklarationer ska komma i fråga vid registrering av import och export av särskilda varor eller varurörelser, att specificera de statistiska uppgifterna, inklusive de koder som ska användas, att fastställa vilka krav som ska uppfyllas av uppgifter om särskilda varor eller varurörelser, att fastställa vilka krav som ska uppfyllas vid sammanställning av statistik, att specificera urvalens kännetecken, att fastställa rapportperioder och aggregeringsnivå för partnerländer, varor och valutor samt att anpassa tidsfristen för överföring av statistik, villkor för innehåll, omfattning och revidering rörande redan överförd statistik och att fastställa tidsfristen för överföring av statistik över handel utifrån affärsverksamhetens särdrag och fakturavaluta. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas en gemensam ram för systematisk framställning av gemenskapsstatistik över varuhandeln med icke-medlemsstater (nedan kallad *statistik över utrikeshandeln*).

⁽¹⁾ EUT L 61, 5.3.2008, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 151, 15.6.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *varor*: all lös egendom, inklusive el,
- b) *gemenskapens statistiska område*: gemenskapens tullområde såsom det definieras i tullkodexen med tillägg av ön Helgoland på Förbundsrepubliken Tysklands territorium,
- c) *nationella statistikmyndigheter*: nationella statistikkontor och andra organ som i varje medlemsstat ansvarar för framställning av statistik över utrikeshandeln,
- d) *tullmyndigheter*: tullmyndigheter enligt definitionen i tullkodexen,
- e) *tulldeklaration*: tulldeklaration enligt definitionen i tullkodexen,
- f) *tullmyndigheternas beslut*: varje officiell handling från tullmyndigheter som rör godtagna tulldeklarationer och som får rättslig verkan för en eller flera personer.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Statistiken över utrikeshandeln ska registrera import och export av varor.

En export ska registreras av medlemsstaterna i de fall varor lämnar gemenskapens statistiska område enligt något av följande tullförfaranden eller godkänd tullbehandling eller tullmässig tillämpning i enlighet med tullkodexen:

- a) Export.
- b) Passiv förädling.
- c) Återexport till följd av antingen aktiv förädling eller bearbetning under tullkontroll.

En import ska registreras av medlemsstaterna i de fall varor förs in i gemenskapens statistiska område enligt något av följande tullförfaranden som anges i tullkodexen:

- a) Övergång till fri omsättning.
- b) Aktiv förädling.
- c) Bearbetning under tullkontroll.

2. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning beträffande anpassningen av förteckningen över tullförfaranden eller godkänd tullbehandling eller tullmässig tillämpning enligt punkt 1 i syfte att beakta förändringar i tullkodexen eller bestämmelser som härrör från internationella konventioner, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

3. Av metodskäl kräver vissa varor eller varurörelser särskilda bestämmelser. Detta gäller industrianläggningar, fartyg och flyg-

plan, havsprodukter, varor som levereras till fartyg och flygplan, delleveranser, militär materiel, varor till och från offshoreanläggningar, rymdfarkoster, el och gas samt avfallsprodukter (nedan kallade *särskilda varor eller varurörelser*).

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bland annat genom att komplettera den, beträffande särskilda varor och varurörelser och olika eller särskilda regler som ska gälla för dem, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

4. Av metodskäl ska vissa varor eller varurörelser undantas från utrikeshandelsstatistiken. Detta gäller monetärt guld och betalningsmedel som är lagliga betalningsmedel, varor vilkas avsedda användning är av diplomatisk eller liknande art, varurörelser mellan den importerande och den exporterande medlemsstaten och de delar av deras försvarsmakter som är stationerade utomlands samt vissa varor som förvärvas och disponeras av utländsk försvarsmakt, vissa varor som inte är föremål för en kommersiell transaktion, varurörelser som avser satellitbärarketer före uppsändning, varor för och efter reparation, varor för eller efter tillfällig användning, varor som används som bärare av särskilt avpassad information och nedladdad information och varor som deklarerats muntligen till tullmyndigheterna vilka antingen är av kommersiell art, förutsatt att deras värde inte överstiger det statistiska tröskelvärdet på 1 000 EUR eller 1 000 kilogram nettomassa, eller inte är av kommersiell art.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bland annat genom att komplettera den, beträffande huruvida vissa varor och varurörelser ska undantas från utrikeshandelsstatistiken, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

Artikel 4

Datakällor

1. Den datakälla för registrering av import och export som avses i artikel 3.1 ska vara tulldeklarationen, inklusive möjliga tillägg eller ändringar av statistiska data till följd av tullens beslut om tulldeklarationen.

2. Om en ytterligare förenkling av tullformaliteter och tullkontroller enligt artikel 116 i den moderniserade tullkodexen leder till att tullmyndigheterna inte har tillgång till uppgifter om export och import av varor, ska den ekonomiska operatör som beviljades förenklingen lämna de statistiska uppgifter som anges i artikel 5 i denna förordning.

3. Medlemsstaterna får fortsätta att använda andra datakällor för sammanställning av sin nationella statistik till tidpunkten för införandet av den mekanism för ömsesidigt utbyte av data på elektronisk väg som avses i artikel 7.2.

4. För särskilda varor eller varurörelser i enlighet med artikel 3.3 kan andra datakällor än tulldeklarationen användas.

5. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bland annat genom att komplettera den, beträffande insamling av uppgifter i enlighet med punkterna 2 och 4 i denna artikel, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3. Dessa åtgärder ska ta största hänsyn till nödvändigheten av att inrätta ett effektivt system som minimerar den administrativa bördan för de ekonomiska operatörerna och myndigheterna.

Artikel 5

Statistiska data

1. Medlemsstaterna ska hämta följande uppgifter ur det register över import och export som avses i artikel 3.1:

- a) Handelsflöde (import, export).
- b) Månatlig referensperiod.
- c) Varornas statistiska värde vid den importerande eller exporterande medlemsstatens nationsgräns.
- d) Kvantitet uttryckt i nettovikt och i en extra mängdenhet om det anges i tulldeklarationen.
- e) Handelsidkare, dvs. importören/mottagaren vid import eller exportören/avsändaren vid export.
- f) Importerande eller exporterande medlemsstat, dvs. den medlemsstat där tulldeklarationen lämnats in, och, om det anges i tulldeklarationen,
 - i) vid import, den medlemsstat som är destinationsland,
 - ii) vid export, den medlemsstat från vilken den faktiska avsändningen sker.
- g) Partnerländer, dvs.
 - i) vid import ursprungsland och avsändningsland,
 - ii) vid export senast kända destinationsland.
- h) Varor enligt kombinerade nomenklaturen, dvs.
 - i) vid import, varukoden enligt undernumret i Taric,
 - ii) vid export, varukoden enligt undernumret i kombinerade nomenklaturen.
- i) Den kod för tullförfaranden som ska användas för att fastställa det statistiska förfarandet.
- j) Transaktionstyp, om den anges i tulldeklarationen.
- k) Förmånsbehandling vid import, om den har beviljats av tullmyndigheterna.
- l) Fakturavaluta, om den anges i tulldeklarationen.
- m) Transportsätt, med uppgifter om
 - i) transportsätt vid gränsen,
 - ii) internt transportsätt,
 - iii) container.

2. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, genom att komplettera den, beträffande ytter-

ligare specifikationer av de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel, inklusive de koder som ska användas, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

3. Om inte annat anges och utan att det påverkar tillämpningen av tullagstiftningen, ska uppgifterna finnas i tulldeklarationen.

4. För särskilda varor eller varurörelser enligt artikel 3.3 och de uppgifter som ska lämnas i enlighet med artikel 4.2 får begränsade uppgifter begäras.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, genom att komplettera den, beträffande dessa begränsade uppgifter, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

Artikel 6

Sammanställning av statistik över utrikeshandeln

1. Medlemsstaterna ska för varje månatlig referensperiod sammanställa statistik över import och export av varor, uttryckt i värde och kvantitet, enligt

- a) varukod,
- b) importerande/exporterande medlemsstat,
- c) partnerländer,
- d) statistiskt förfarande,
- e) transaktionstyp,
- f) förmånsbehandling vid import,
- g) transportsätt.

Tillämpningsbestämmelser för sammanställning av statistiken får fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2.

2. Medlemsstaterna ska sammanställa årlig handelsstatistik utifrån affärsverksamhetens särdrag, dvs. företagets näringsgren enligt avdelning eller tvåsiffrig nivå i den gemensamma statistiska näringsgrensindelningen i Europeiska gemenskapen (Nace) samt storleksklass med avseende på antal anställda.

Statistiken ska sammanställas genom att man sammanlänkar de uppgifter om affärsverksamhetens särdrag som har registrerats enligt förordning (EG) nr 177/2008 med de uppgifter om import och export som registrerats enligt artikel 5.1 i den här förordningen. De nationella tullmyndigheterna ska därför lämna de berörda näringsidkarnas identitetsnummer till de nationella statistikmyndigheterna.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, beträffande länkningen av data och den statistik som ska sammanställas, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

3. Vartannat år ska medlemsstaterna sammanställa handelsstatistik utifrån fakturavaluta.

Medlemsstaterna ska sammanställa statistiken genom ett representativt urval av registrerade uppgifter om import och export ur de tulldeklarationer som innehåller data om fakturavaluta. Om fakturavalutan inte har uppgetts i tulldeklarationen, ska man genomföra en enkät för att få in de uppgifter som behövs.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bland annat genom att komplettera den, beträffande urvalens kännetecken, rapporteringsperiod och aggregeringsnivå för partnerländer, varor och valutor, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

4. Medlemsstaternas sammanställning av ytterligare statistik för nationella ändamål får bestämmas när uppgifterna finns tillgängliga i tulldeklarationen.

5. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att sammanställa och överföra statistik över utrikeshandeln till kommissionen (Eurostat), om det rör sig om statistiska data som i enlighet med tullkodexen eller nationella anvisningar ännu inte har registrerats eller enkelt kan härledas ur andra uppgifter i den tulldeklaration som lämnats in till deras tullmyndigheter. Medlemsstaterna får därför själva välja om följande uppgifter ska överföras:

- a) Vid import, den medlemsstat som är destination.
- b) Vid export, den medlemsstat från vilken den faktiska avsändningen sker.
- c) Transaktionstyp.

Artikel 7

Datautbyte

1. De nationella statistikmyndigheterna ska utan dröjsmål och senast månaden efter det att tulldeklarationerna togs emot eller blev föremål för tullbeslut från tullmyndigheterna erhålla uppgifter om import och export grundade på de tulldeklarationer som har lämnats in till dessa myndigheter.

Uppgifterna ska innehålla minst de statistiska data som förtecknas i artikel 5 och som, i enlighet med tullkodexen eller nationella anvisningar, återfinns i tulldeklarationen.

2. Med verkan från och med tidpunkten för inrättandet av mekanismen för ömsesidigt utbyte av data på elektronisk väg ska tullmyndigheterna se till att uppgifter om import och export överlämnas till den nationella statistikmyndigheten i den medlemsstat som har registrerats som,

- a) vid import, den medlemsstat som är destination,
- b) vid export, den medlemsstat från vilken den faktiska avsändningen sker.

Mekanismen för ömsesidigt utbyte av data på elektronisk väg ska tillämpas senast när avdelning 1 kapitel 2 avsnitt 1 i den moderniserade tullkodexen ska tillämpas.

3. Tillämpningsföreskrifter för överföringen som anges i punkt 2 i denna artikel får fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2.

Artikel 8

Överföring av utrikeshandelsstatistik till kommissionen (Eurostat)

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) överföra den statistik som avses i artikel 6.1 senast 40 dagar efter det att varje månatlig referensperiod har löpt ut.

Medlemsstaterna ska se till att statistiken innehåller uppgifter om all import och export under referensperioden i fråga och att det görs justeringar i de fall uppgifter inte finns att tillgå.

Medlemsstaterna ska överföra uppdaterad statistik, om den redan överförda statistiken revideras.

De resultat som överförs till kommissionen (Eurostat) ska även innehålla sådana statistiska uppgifter som är insynsskyddade.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bland annat genom att komplettera den, beträffande anpassning av tidsfristen överföra statistik, innehållet, omfattning och revideringar av statistik som redan överförts, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

2. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, genom att komplettera den, beträffande tidsfrist för överföring av handelsstatistik utifrån affärsverksamhetens särdrag enligt artikel 6.2 och handelsstatistik utifrån fakturavaluta enligt artikel 6.3, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.3.

3. Medlemsstaterna ska överföra statistiken på elektronisk väg i enlighet med en utbytesstandard. De praktiska formerna för överförandet av resultaten får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2.

Artikel 9

Kvalitetsbedömning

1. Vid tillämpning av denna förordning ska kvalitetsbedömningen av den statistik som överförs omfatta

- a) *relevans*: i hur hög grad statistiken uppfyller användarnas nuvarande och potentiella behov,
- b) *tillförlitlighet*: i hur hög grad uppskattningarna överensstämmer med de okända sanna värdena,
- c) *aktualitet*: tiden mellan uppgifternas tillgänglighet och den företeelse eller situation som de beskriver,
- d) *punktlighet*: tiden mellan den dag som uppgifterna görs tillgängliga och den planerade dag då de skulle ha levererats,

- e) *tillgänglighet och tydlighet*: under vilka villkor och former användare kan få tillgång till, använda och tolka uppgifter,
- f) *jämförbarhet*: mätning av effekten av skillnader i de statistiska begrepp och mätverktyg eller mätmetoder som använts, när man jämför statistiken från olika geografiska områden eller sektorsområden eller från olika tidsperioder,
- g) *samstämmighet*: i hur hög grad uppgifternas tillförlitlighet kan kombineras på olika sätt och för olika ändamål,
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) överlämna en rapport om kvaliteten hos de uppgifter som överförs varje år.
3. Vid tillämpning av kvalitetsaspekterna i punkt 1 i denna artikel på statistik som omfattas av denna förordning, ska bestämmelser och struktur för kvalitetsrapporterna fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2.
- Kommissionen (Eurostat) ska bedöma de överförda uppgifternas kvalitet.

Artikel 10

Spridning av statistik över utrikeshandeln

1. Den statistik över utrikeshandeln som har sammanställts enligt artikel 6.1 och överförs av medlemsstaterna ska på gemenskapsnivå spridas av kommissionen (Eurostat) uppdelad efter minst undernumret i kombinerade nomenklaturen.

Endast om en importör eller exportör begär det, ska de nationella myndigheterna i en viss medlemsstat besluta om utrikeshandelsstatistik från den medlemsstaten som kan göra det möjligt att identifiera importören eller exportören ska spridas eller ändras på ett sådant sätt att dess spridning inte strider mot statistiksekretessen.

2. Utan att spridning av data på nationell nivå påverkas, ska kommissionen (Eurostat) inte sprida detaljerad statistik fördelad

på undernummer enligt Taric och preferenser, om skyddet av allmänintresset vad gäller gemenskapens närings- och jordbrukspolitik därigenom skulle hotas.

Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för statistik över varuhandeln med icke-medlemsstater.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
- Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 12

Upphävande

Förordning (EG) nr 1172/95 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2010.

Den ska fortsätta att tillämpas för data som rör referensperioderna före den 1 januari 2010.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I INLEDNING

Kommissionen lade fram ovan nämnda förslag för rådet den 30 oktober 2007 ⁽¹⁾.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid första behandlingen den 23 september 2008 med 35 förslag till ändring ⁽²⁾ av förslaget.

Rådet antog den 16 februari 2009 i enlighet med medbeslutandeförfarandet (artikel 251 i EG-fördraget) sin gemensamma ståndpunkt om utkastet till förordning, med beaktande av parlamentets första behandling.

II SYFTE

Syftet med detta förslag är att se över det nuvarande systemet för statistik över varuhandeln med tredje-länder (Extrastat (utrikeshandelsstatistik)) för att

- göra lagstiftningen klarare, enklare och mer öppen,
- anpassa systemet för statistik över handeln utanför gemenskapen till de förändringar av tulldeklarationsförfarandena som ska göras genom införandet av enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet samt genom den centraliserade klareringen enligt den moderniserade tullkodexen för gemenskapen,
- minska "Rotterdameffekten", vilken leder till att
 - (a) de medlemsstater som har en hög tullklareringsnivå eller export men enbart fungerar som transit-länder är överrepresenterade i den utrikeshandelsstatistiken till nackdel för de medlemsstater som är de faktiska destinationerna eller avsändarna av varorna, och
 - (b) samma varor rapporteras dubbelt i Extrastat som icke-gemenskapsvaror och därefter i Intrastat som gemenskapsvaror från en annan medlemsstat, med en jämförbar situation vid export,
- öka den externa handelsstatistikens relevans, noggrannhet, aktualitet och jämförbarhet och upprätta ett system för kvalitetsbedömning,
- stödja länkning mellan handelsstatistik och affärsstatistik,
- uppfylla användarnas behov genom att sammanställa ytterligare handelsstatistik med användning av information i tulldeklarationerna,
- kontrollera privilegierad åtkomst till känslig utrikeshandelsstatistik i överensstämmelse med uppförandekoden för europeisk statistik.

Förslaget omfattar också de ändringar som fastställs i förordningen i syfte att förbättra säkerheten och skyddet för de varor som korsar gemenskapens gränser, vilka rådet och parlamentet antog den 13 april 2005 ⁽³⁾.

III ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänt

Rådet tog i sin gemensamma ståndpunkt med det stora flertalet av parlamentets ändringar och antog en text som är mycket lik Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen. Rådet ansluter sig till fullo till förslagens syfte, vilket är att förenkla lagstiftningen, anpassa systemet för statistik över handeln utanför gemenskapen till de förändringar som ska införas i tullagstiftningen och tullförfarandena och minska "Rotterdameffekten". Efter en grundlig genomgång av förslaget under de slovenska och franska ordförandeskapen gjorde rådet, mot bakgrund av de praktiska konsekvenserna för nationella myndigheter, kommissionen och handeln av tillämpningen av den moderniserade tullkodexen, ett antal ändringar, framför allt av teknisk art, av vilka en översikt finns i avsnitt 3.

⁽¹⁾ EUT L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽²⁾ Åtta ändringar (nr 1-4, 16, 17 och 19) gällde inte alla språkversioner och blev därför inte föremål för omröstning.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, EUT L 117, 4.5.2005, s. 13.

2. EP:s ändringsförslag

2.1 Ändringsförslag medtagna av rådet

Europaparlamentet antog 27 ändringar ⁽¹⁾ av förslaget, av vilka 24 helt eller delvis har tagits med i rådets gemensamma ståndpunkt. Dessa är ändringsförslag 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 (delvis), 13, 14 (delvis), 15 (delvis), 20, 21 (delvis), 22, 23, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32 (delvis), 33, 34 och 35.

2.2 Ändringsförslag ej medtagna eller delvis medtagna av rådet

Ändringsförslag 12

Detta ändringsförslag har delvis tagits med, om än med en mer exakt formulering, som rådet anser lämpligare, av beskrivningen av undantaget rörande muntliga deklarationer av varor.

Ändringsförslag 14

Detta ändringsförslag har delvis tagits med. Vad gäller bestämmelsen om genomförandeåtgärder (ny punkt 5 i rådets text), anser rådet att genomförandebefogenheterna bör gälla insamlingen av uppgifter i de nya punkterna och punkt 4: specificeringen av andra datakällor än tulldeklarationen samt de statistiska uppgifter som lämnas av den ekonomiska aktör som har beviljats den ytterligare förenklingen av tullformalitetserna och tullkontrollen. Dessutom framhåller rådet behovet av att inrätta ett effektivt system som minimerar den administrativa bördan.

Ändringsförslag 15

Rådet kan delvis ta med detta ändringsförslag. Andra datakällor kan fortsatt användas av medlemsstaterna för sammanställning av nationell statistik till tidpunkten för införandet av mekanismen för ömsesidigt utbyte av data. Hänvisningen till artikel 7.3 har ändrats till artikel 7.2.

Ändringsförslag 18

Rådet anser att en mer exakt formulering vore lämpligare (se avsnitt 3).

Ändringsförslag 21

Rådet anser att begränsade dataset även kan begäras för uppgifter som lämnas enligt artikel 4.2 (i den gemensamma ståndpunkten).

Ändringsförslag 26

Rådet anser att uppgifter om import och export från och med tidpunkten för införandet av mekanismen för ömsesidigt utbyte av data på elektronisk väg ska överlämnas till den nationella statistikmyndigheten i den medlemsstat som anges som destinationsmedlemsstat vid import och den faktiska exportmedlemsstaten vid export.

Ändringsförslag 27

Rådet har inte tagit med detta ändringsförslag men har infört en alternativ lösning enligt artikel 4.2 (i den gemensamma ståndpunkten - se avsnitt 3).

Ändringsförslag 32

Rådet har delvis tagit med detta ändringsförslag, med en mindre omformulering ("undernummer enligt Taric och preferenser").

3. Nya ändringar införda av rådet

Detta avsnitt är en översikt över de nya ändringar som rådet har infört i sin gemensamma ståndpunkt, utöver de ändringsförslag från EP som har tagits med. Översikten bortser avsiktligt från nya ändringar av rent teknisk art eller redaktionella ändringar.

⁽¹⁾ Jfr fotnot 2.

Det bör också noteras att de ändringar som rådet har infört har lett till en omstrukturering av förslaget och en påföljande omnumrering av skälen och punkterna i vissa artiklar.

3.1 Skäl 3

Detta skäl förklarar att införandet av den moderniserade tullkodexen och dess förenklingar för aktörerna i form av förenklade tullformaliteter och tullkontroller kan leda till att det inte finns några tillgängliga tulldeklarationer; om sådana deklarationer är källa till utrikeshandelsstatistiken, måste det i förordningen fastställas åtgärder som säkerställer att de aktörer som beviljas förenklingen lämnar uppgifterna.

3.2 Skäl 4

I detta skäl hänvisas det till beslutet om "e-tull", genom vilket ett elektroniskt tullsystem för utbyte av uppgifter i tulldeklarationer inrättas. Avsikten är att systemet för utbyte av uppgifter i möjligaste mån ska dra nytta av tullmyndigheternas infrastruktur.

3.3 Artikel 4.2

I denna nya punkt fastställs principen att aktörer som beviljas förenklingar vilka kan leda till att tulldeklarationerna och de statistiska uppgifterna i dessa inte är tillgängliga ska tillhandahålla dessa statistiska uppgifter.

3.4 Artikel 4.5

Rådet har lagt till en mening med syftet att säkerställa att den administrativa bördan för handeln och myndigheterna genom insamlingen av uppgifter minimeras.

3.5 Artikel 5.4

Rådet har lagt till en hänvisning till de uppgifter som ska lämnas enligt artikel 4.2.

3.6 Artikel 7.2

Rådet har i sin gemensamma ståndpunkt inte tagit med EP:s ändringsförslag nr 26 (se förklaring under avsnitt 2), eftersom det anser att tullmyndigheterna ska överlämna uppgifter till den nationella statistikmyndigheten i medlemsstaten (den medlemsstat som är destination eller från vilken den faktiska exporten sker) från och med tidpunkten för inrättandet av mekanismen för utbyte av data på elektronisk väg. Dessutom anser rådet att ovan nämnda mekanism bör genomföras senast när motsvarande avsnitt i den moderniserade tullkodexen börjar tillämpas.

IV SLUTANMÄRKNING

Rådet anser att dess gemensamma ståndpunkt, som är resultatet av en grundlig behandling av förslaget under två ordförandeskap och till fullo stöds av kommissionen, helt och hållet överensstämmer med förslagets syfte.

Dessutom har det stora flertalet av parlamentets ändringsförslag tagits med i den gemensamma ståndpunkten.

De nya ändringar som rådet har infört återspeglar behovet av att anpassa texten till den praktiska och tekniska verkligheten och på ett bättre sätt balansera de nationella myndigheternas krav och de tullförenklingar som beviljas handeln mot varandra.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 14/2009

antagen av rådet den 16 februari 2009

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om inrättande av gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer (Gert)

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 75 E/05)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikations-tjänster (ramdirektivet) ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektivet) ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektivet) ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikations-tjänster (direktivet om samhällsomfattande tjänster) ⁽⁷⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽⁸⁾ (gemensamt kallade *ramdirektivet och särdirektiven*) syftar till att skapa en inre marknad för elektronisk kommunikation inom gemenskapen med en hög nivå på investeringar, innovation och konsumentskydd genom ökad konkurrens.
- (2) Behovet av ett EU-regelverk som tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater är av avgörande betydelse för att man ska lyckas med att utveckla en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och kommunikations-tjänster. I EU-regelverket fastställs mål och ramar för de

nationella regleringsmyndigheternas åtgärder, samtidigt som de får handlingsutrymme för att inom bestämda områden väga in nationella särdrag vid tillämpningen av bestämmelserna.

- (3) Med hänsyn till att det är nödvändigt att säkerställa utvecklingen av en konsekvent regleringspraxis och en konsekvent tillämpning av det gemensamma regelverket har kommissionen bildat europeiska gruppen av regleringsmyndigheter (ERG) genom kommissionens beslut 2002/627/EG av den 29 juli 2002 om att bilda Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för nät och tjänster inom området elektronisk kommunikation ⁽⁹⁾ för att rådgå och bistå kommissionen vid utvecklingen av den inre marknaden och mer allmänt utgöra en kontaktpunkt mellan nationella regleringsmyndigheter och kommissionen.
- (4) ERG har lämnat ett positivt bidrag genom att ge stöd till utvecklingen mot en konsekvent regleringspraxis genom att underlätta samarbetet de nationella regleringsmyndigheterna emellan samt mellan de nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen. Detta sätt att skapa en större konsekvens mellan de nationella regleringsmyndigheterna genom utbyte av information och kunskap om praktiska erfarenheter har visat sig vara framgångsrikt under den korta tiden som förflutit sedan Gert bildades. Det kommer att behövas fortsatt och intensifierat samarbete och samordning mellan de nationella regleringsmyndigheterna för att den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ytterligare ska kunna stärkas.
- (5) Detta kräver en förstärkning av ERG och att den erkänns inom ramen för EU-regelverket som gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer (nedan kallad *Gert*). Gert bör varken vara ett gemenskapsorgan eller ha status som juridisk person. Gert bör ersätta ERG, tillhandahålla sakkunskap och skapa förtroende genom sitt oberoende, kvaliteten på de råd den ger och den information den sprider, sina förfaranden och arbetsmetoder och sin noggrannhet vid utförandet av sina uppgifter.
- ⁽⁹⁾ EGT L 200, 30.7.2002, s. 38.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 februari 2009 och Europaparlamentets ståndpunkt av den ...⁽⁴⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.⁽⁷⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.⁽⁸⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (6) Gert bör genom sin förenade sakkunskap bistå de nationella regleringsmyndigheterna utan att ersätta deras nuvarande funktioner eller utför dubbelarbete samt bistå kommissionen när den utför sina uppgifter.
- (7) Gert bör fortsätta ERG:s arbete och föra samarbetet vidare mellan nationella regleringsmyndigheter och mellan nationella regleringsmyndigheter och kommissionen för att säkerställa att det gemensamma regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater och därigenom bidra till utvecklingen av den inre marknaden.
- (8) Gert bör också fungera som ett organ som bistår Europaparlamentet, rådet och kommissionen med analyser, diskussioner och rådgivning inom området elektronisk kommunikation. Gert bör därför på begäran eller på eget initiativ ge råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (9) Gerts arbete bör inriktas på förhandsreglering av marknaderna för elektronisk kommunikation, särskilt när det gäller förfarande för marknadsanalys. Gert bör sträva efter att utöva sina uppgifter i samarbete med, och utan att påverka uppgifterna för, befintliga grupper och kommittéer, exempelvis kommunikationskommittén, som inrättats i enlighet med direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), radiospektrumkommittén, som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslut) ⁽¹⁾, gruppen för radiospektrumpolitik ⁽²⁾, som inrättats i enlighet med kommissionens beslut 2002/622/EG av den 26 juli 2002 om upprättande av en grupp för radiospektrumpolitik, samt den kontaktkommitté som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television ⁽³⁾.
- (10) Eftersom målen med den föreslagna åtgärden, nämligen att ytterligare utveckla en konsekvent regleringspraxis genom intensifierat samarbete och samordning mellan nationella regleringsmyndigheter och mellan nationella regleringsmyndigheter och kommissionen, som ett resultat av bland annat informationsutbyte, i syfte att ytterligare stärka den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av förordningens europeiska räckvidd, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

KAPITEL I

Syfte, tillämpningsområde och uppgifter

Artikel 1

Syfte, tillämpningsområde och mål

1. Härmed inrättas en rådgivande grupp bestående av de nationella regleringsmyndigheterna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, benämnd gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer (Gert).
2. Gert ska verka inom ramen för direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) och direktiven 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG, 2002/22/EG och 2002/58/EG (särddirektiven) i frågor som rör ekonomisk reglering av marknaderna för elektronisk kommunikation.
3. Gert ska utföra sina uppgifter på ett oberoende, opartiskt och öppet sätt. Gert ska i all verksamhet eftersträva samma mål som de som anges för de nationella regleringsmyndigheterna i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). Gert ska särskilt bidra till att stärka den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förbättra dess funktion, genom att verka för att säkerställa att det EU-regelverket för elektronisk kommunikation tillämpas på ett enhetligt sätt.
4. Gert ska främja samarbetet mellan de nationella regleringsmyndigheterna och mellan de nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen och ge råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Artikel 2

Gerts roll vid tillämpningen av EU-regelverket

1. Gruppen ska
 - a) utarbeta och till nationella regleringsmyndigheter sprida bästa praxis, som gemensamma strategier, metoder eller riktlinjer för genomförande av EU-regelverket,
 - b) på begäran bistå de nationella regleringsmyndigheterna med stöd i regleringsfrågor, bland annat genom att avge yttranden om gränsöverskridande tvister i enlighet med artikel 21 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) eller genom att bistå de nationella regleringsmyndigheterna med analysen av relevanta marknader i enlighet med artikel 16 i det direktivet,
 - c) avge yttranden om utkast till beslut, rekommendationer och riktlinjer som ska antas av kommissionen vilka avses i punkt 2,
 - d) utarbeta rapporter eller på begäran eller på eget initiativ, bistå kommissionen, Europaparlamentet och rådet med råd i alla frågor som rör elektronisk kommunikation inom dess kompetensområde,

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 198, 27.7.2002, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

e) på begäran bistå Europaparlamentet, rådet och kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna med spridningen av bästa regleringspraxis till tredjeländer.

2. De utkast till beslut, rekommendationer och riktlinjer som avses i punkt 1 c ska vara följande:

a) Beslut och yttranden om förslag till åtgärder från nationella regleringsmyndigheter om marknadsdefinition, fastställande av företag med betydande marknadsinflytande och införande av skyldigheter i enlighet med artikel 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

b) Rekommendationer och/eller riktlinjer när det gäller form, innehåll och detaljnivå för anmälningar enligt artikel 7a i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

c) Rekommendationer om relevanta produkt- och tjänstemarknader i enlighet med artikel 15 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

d) Beslut om identifiering av gränsöverskridande marknader i enlighet med artikel 15 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

e) Rekommendationer om harmoniseringsförfaranden i enlighet med artikel 19 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

f) Beslut om att tillåta eller förhindra en nationell regleringsmyndighet att vidta exceptionella åtgärder i enlighet med artikel 8 i direktiv 2 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet).

3. De nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen ska ta största möjliga hänsyn till de yttranden, råd eller synpunkter om bästa regleringspraxis som har antagits av Gert.

KAPITEL II

Gerts organisation

Artikel 3

Sammansättning

1. Gert ska bestå av chefer eller företrädare på hög nivå för den nationella regleringsmyndighet som inrättats i varje medlemsstat med huvuduppgiften att övervaka den dagliga verksamheten på marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

2. Det ska finnas en företrädare för varje medlemsstat.

3. Kommissionen ska ha observatörsstatus och företrädas på lämplig nivå.

4. Nationella regleringsmyndigheter i EES-länderna och i kandidatländerna ska ha observatörsstatus och företrädas på lämplig nivå.

Artikel 4

Operativa arrangemang

1. Gert ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

2. Gerts yttranden, bästa regleringspraxis och rapporter ska utfärdas eller antas med två tredjedelars majoritet av Gerts medlemmar. Varje medlem ska ha en röst.

I arbetsordningen ska anges mer detaljerade regler för omröstningar, inklusive villkoren för hur en medlem får agera på en annan medlems vägnar, samt regler om beslutförhet och tidsfrister för kallelse till möten. I arbetsordningen får också anges röstningsförfaranden vid brådskande ärenden.

Yttranden, bästa regleringspraxis och rapporter som Gert har utfärdat eller antagit ska offentliggöras och ange reservationer från en nationell regleringsmyndighet på dennas begäran.

3. Gert ska välja sin ordförande och sina vice ordförande bland sina medlemmar i enlighet med arbetsordningen. Ordföranden och vice ordförandena ska tillsättas för en mandatperiod på ett år. Ordföranden och vice ordförandena ska företräda Gert.

4. Ordföranden ska sammankalla till Gerts plenarmöten och dessa ordinarie möten ska äga rum minst fyra gånger om året. Extra möten kan också sammankallas på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av Gerts medlemmar. Mötets dagordning ska fastställas av ordföranden och offentliggöras.

5. Gerts verksamhet kan när så är lämpligt organiseras i expertgrupper.

6. Kommissionen ska inbjudas till Gerts samtliga plenarmöten och kan inbjudas att närvara vid möten i expertgrupperna.

7. Experter från EES-länderna och kandidatländerna får delta som observatörer i Gerts möten. Gert får inbjudas andra experter och observatörer att närvara vid sina möten.

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Artikel 5

Samråd

Gert ska när så är lämpligt, innan den antar yttranden, synpunkter om bästa regleringspraxis eller rapporter, samråda med berörda parter och ge dem möjlighet att lämna kommentarer inom en rimlig tidsfrist. Gert ska offentliggöra resultaten av samrådsförfarandet utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.

*Artikel 6***Insyn, öppenhet och ansvar**

1. Gert ska utföra sin verksamhet med en hög grad av insyn och öppenhet. Gert ska se till att allmänheten och alla berörda parter ges objektiv, tillförlitlig och lättåtkomlig information, särskilt vad gäller resultaten av dess verksamhet.
2. Gert ska årligen och efter samråd med Europaparlamentet, rådet och kommissionen anta ett arbetsprogram för nästkommande år, översända det till Europaparlamentet, rådet och kommissionen och offentliggöra det. Gert ska även offentliggöra en årlig rapport om sin verksamhet.
3. Europaparlamentet och rådet får begära att Gert inför dem redogör för relevanta frågor som rör Gerts verksamhet.

*Artikel 7***Information till Gert**

Kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna ska lämna den information som Gert begär för att kunna utföra sina

uppgifter. Denna information ska hanteras i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

*Artikel 8***Konfidentialitet**

Gert ska inte offentliggöra eller för tredje part röja uppgifter som den behandlar eller mottar och för vilka en konfidentiell behandling har begärts.

Om yttrandet som begärts eller frågan som ställts är av konfidentiell natur, ska Gerts medlemmar samt observatörer och alla andra personer vara skyldiga att inte röja uppgifter som har kommit till deras kännedom genom Gerts eller expertarbetsgruppernas verksamhet

*Artikel 9***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel, den ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I INLEDNING

Den 16 november 2007 antog kommissionen sitt förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk myndighet för marknaden för elektronisk kommunikation ⁽¹⁾. Den 19 november 2007 erhöll rådet kommissionens förslag ⁽²⁾.

Europaparlamentet antog sitt yttrande vid första behandlingen den 24 september 2008.

Regionkommittén antog sitt yttrande den 19 juni 2008 ⁽³⁾.

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande den 29 maj 2008 ⁽⁴⁾.

Kommissionen ändrade sitt förslag den 5 november 2008 ⁽⁵⁾.

Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt den 16 februari 2009.

II SYFTE

Den föreslagna förordningen, som ingår som en del av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationer och som kommissionen lade fram i november 2007, syftar till att inrätta ett nytt gemenskapsorgan. Inom tillämningsområdet för ramdirektivet och de specifika direktiven kommer denna att bidra till att förbättra funktionen av den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, framför allt genom att uppmuntra utvecklingen av elektroniska kommunikationer på gemenskapsnivå. Organet kommer att fungera som kompetenscentrum för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster på EU-nivå genom att stödja sig på de nationella regleringsmyndigheternas erfarenheter. På så sätt kommer tillämpningen av regelverket för elektroniska kommunikationer att bli konsekvent, vilket kommer att förstärka konkurrensen och bidra till konkurrensförmågan.

III ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänna kommentarer

Även om rådet har valt en annan form av rättsakt än den som kommissionen föreslår, införlivar den gemensamma ståndpunkten ordagrant, delvis eller till innebörden de flesta ändringar som Europaparlamentet antog vid första behandlingen.

Dessutom innehåller den ett visst antal nya ändringar som syftar till att skapa ett flexibelt och oberoende organ som ska förses med en privaträttslig stödstruktur.

En del av de ändringar som Europaparlamentet godtog återges inte i den gemensamma ståndpunkten eftersom rådet ansåg dem vara överflödiga eller oacceptabla eller, i vissa fall, eftersom bestämmelserna i kommissionens ursprungliga förslag har utgått eller genomgått en grundlig omskrivning.

Rådet antog framför allt sin gemensamma ståndpunkt i syfte att förbättra och förstärka befintliga strukturer, särskilt gruppen av europeiska regleringsmyndigheter. Det nya föreslagna organet bör ersätta gruppen av europeiska regleringsmyndigheter och förbättra arbetsvillkoren för att i högre grad säkerställa öppenhet och effektivitet i beslutsprocessen. Rådet valde att formalisera gruppen av europeiska regleringsmyndigheter i en gemenskapsförordning genom att mer detaljerat fastställa dess uppgifter, funktion och förbindelser med gemenskapsinstitutionerna. Detta nya organ, som benämns gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer, kommer inte att vara ett gemenskapsorgan och kommer inte ha status som juridisk person. Den kommer att förses med en privaträttslig stödstruktur. Sålunda kommer gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer att inrättas som ett flexibelt och effektivt organ som agerar självständigt inom ramen för sina befogenheter, särskilt inom ramdirektivets och de specifika direktivens tillämpningsområde.

⁽¹⁾ KOM(2007) 699 slutlig.

⁽²⁾ Dok. 15408/07.

⁽³⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 68.

⁽⁴⁾ TEN/327-329 – CESE 984/2008 – 2007/0247 (COD) – 2007/0248 (COD) – 2007/0249 (COD).

⁽⁵⁾ KOM(2008) 720 slutlig.

Rådet har lagt till eller ändrat ett antal bestämmelser för att säkerställa att sammansättningen av gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer blir tydlig, att dess interna organisation står i proportion till dess befogenheter och att villkoren för beslutsfattandet är enkla och effektiva. Rådet, som här ansluter sig till Europaparlamentet, ansåg att det är viktigt att det nya organet utövar sin verksamhet på ett öppet sätt och avlägger rapport till de europeiska institutionerna.

2. Specifika kommentarer

a) Syfte, tillämpningsområde och mål

Rådet delar kommissionens och Europaparlamentets ståndpunkt enligt vilken det nya organet bör inrättas inom ramen för den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ändringarna 7-13). Det nya organet, som ska vara ett rådgivande organ, bör bistå de nationella regleringsmyndigheterna och hjälpa kommissionen att utföra sina uppgifter (ändring 12). Det bör också tjäna som ett organ som bistår Europaparlamentet, rådet och kommissionen med analyser, diskussioner och rådgivning på deras begäran eller på eget initiativ (ändringarna 17, 18, 52). Framför allt bör det ersätta gruppen av europeiska regleringsmyndigheter som för närvarande ger kommissionen råd och bistår den vid utvecklingen av den inre marknaden (ändring 13). Organet bör fortsätta denna grupps arbete och sträva efter ett samarbete mellan nationella regleringsmyndigheter och mellan dessa och kommissionen för att i samtliga medlemsstater säkerställa en enhetlig tillämpning av regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och på så sätt bidra till utvecklingen av den inre marknaden (ändringarna 11, 48, 49, 53).

Rådet delar kommissionens och Europaparlamentets ståndpunkt att det nya organets verksamhet bör omfattas av ramdirektivets och de specifika direktivens tillämpningsområde och att verksamheten är klart definierad (ändringarna 47-50, 56-60, 64, 69, 75-78, 80, 85, 87, 91, 92, 97-99, 105). Liksom Europaparlamentet anser rådet att gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer ska även ha uppgiften att utarbeta och till de nationella regleringsmyndigheterna sprida bästa regleringspraxis, t.ex. gemensamma strategier, metoder eller riktlinjer för tillämpning av regelverket (ändring 53). Rådet delar även de båda institutionernas ståndpunkt att Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet inte ska utgöra en del av det nya organet som inte bör få befogenheter på EU-nivå vad avser frågor som rör nätens och informationens säkerhet (ändringarna 9, 10, 24, 27, 36, 50, 56, 65, 89, 107 d, 143).

I motsats till Europaparlamentet anser rådet att benämningen gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer är en lämpligare benämning än Europeiska organet av regleringsmyndigheter på teleområdet (ändring 47). Även om rådet faktiskt är enigt med Europaparlamentet om att det behövs en solid grund för att inrätta ett sådant organ (ändring 8), anser det att gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer inte bör vara en byrå och inte heller få status som juridisk person (ändringarna 14, 51). Liksom Europaparlamentet anser rådet att gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer ska tillhandahålla sakkunskap och skapa förtroende genom sitt oberoende, kvaliteten på de råd den ger och den information den sprider, sina förfaranden och arbetsmetoder och sin noggrannhet vid utförandet av sina uppgifter (ändring 12). Rådet anser att det är nödvändigt att inrätta gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer genom en gemenskapsförordning i syfte att fortsätta utvecklingen av en konsekvent regleringspraxis tack vare ett intensifierat samarbete och samordning med de nationella regleringsmyndigheterna och mellan dessa och kommissionen för att förstärka den inre marknaden för elektroniska kommunikationstjänster.

Proportionalitetsprincipen kommer att förhindra att man inte överskrider vad som är nödvändigt för att nå det eftersökta målet. Rådet anser att gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer, som är ett enklare och mindre byråkratiskt organ än en gemenskapsbyrå, kan nå detta mål.

När det gäller arbetsuppgifterna för gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer anser rådet att dess verksamhet framför allt bör koncentreras till frågor som rör den ekonomiska regleringen av marknaderna för elektroniska kommunikationer med undantag för de befogenheter som klart definierats i förväg (ändringarna 16, 19, 20, 22, 26, 28, 68, 70, 71, 79, 81-84, 86, 93, 95, 102-104, 106). Rådet delar Europaparlamentets ståndpunkt att gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer även bör ge råd till marknadsaktörerna (ändringarna 15, 54), eftersom det anser att gruppen på ett oberoende sätt ska kunna utföra sina uppgifter och samtidigt undvika alla intressekonflikter. Även om rådet anser det lämpligt att gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer ska sträva efter att fullgöra sina uppgifter i samarbete med befintliga grupper och kommittéer, anser rådet att det är olämpligt att gruppen ger dessa grupper och kommittéer råd (ändringarna 81-84, 88).

b) *Sammansättning och arbetsordning*

Rådet delar Europaparlamentets ståndpunkt att det nya organet bör bestå av personer på hög nivå som företräder den nationella regleringsmyndighet som inrättats i varje medlemsstat med huvuduppgiften att övervaka den dagliga verksamheten på marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och att den bör bestå av en medlem från varje medlemsstat. Rådet samtycker även till att kommissionen bör få status som observatör (ändring 108) och att det nya organet bör ha en ordförande och ett par vice ordföranden som utses bland medlemmarna (ändring 109). Rådet delar Europaparlamentets ståndpunkt att det nya organet bör utföra sina uppgifter på ett oberoende, opartiskt och öppet sätt (ändring 112) och bör fatta beslut med två tredjedelars majoritet bland ledamöterna (ändring 111). Liksom Europaparlamentet anser rådet att de nationella regleringsmyndigheterna och kommissionen ska ta största möjliga hänsyn till gruppens yttranden (ändring 72).

Rådet samtycker till den förenkling av strukturen och uppgifterna för det nya organet som Europaparlamentet föreslår, framför allt jämfört med den struktur som kommissionen föreslår (ändringarna 107 d och e, 115-117, 119, 120, 122, 125, 129, 130, 138, 143-147) och delar Europaparlamentets ståndpunkt om vissa villkor för verksamheten, t.ex. det nya organets antagande av en arbetsordning (ändring 111) eller kallelse till möten (ändring 110).

Rådet är dock för en organisatorisk och ekonomisk struktur som är enklare och mindre byråkratisk än den som Europaparlamentet föreslår. För att gruppen korrekt ska kunna utföra sina uppgifter anser inte rådet att det är nödvändigt att det inrättas en tillsynsnämnd eller en tjänst som generaldirektör (ändringarna 107, 108, 114, 126, 127, 131, 133-139, 142). För att säkerställa gruppens oberoende anser rådet att den inte bör erhålla medel från gemenskapsbudgeten för gruppen, varken helt eller delvis (ändringarna 37, 51, 168, 149-151, 153, 154). För att säkerställa tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna anser rådet att det varken är nödvändigt eller proportionerligt vad gäller de uppgifter som tilldelats gruppen att välja formen av en gemenskapsbyrå (ändringarna 14, 51, 163, 168). När det gäller giltighetstiden för ordförandens och de vice ordförandenas mandat anser rådet att ett mandat som understiger ett år är lämpligare (ändring 109).

c) *Öppenhet och förtroende*

Rådet liksom Europaparlamentet anser att, innan gruppen lämnar råd, fastställer bästa regleringspraxis eller utarbetar rapporter bör den samråda med berörda parter och ge dem tillfälle att lämna kommentarer inom en rimlig tidsfrist.

Resultaten av samordningsförfarandet bör i princip offentliggöras och de reservationer som anmälts av en nationell regleringsmyndighet bör tas med på dennes begäran (ändring 156). Rådet är enigt med Europaparlamentet om att gruppen bör utöva sin verksamhet med en hög grad av insyn och öppenhet (ändring 31).

Rådet samtycker även till principen att gruppen bör offentliggöra sitt årliga program och en årsrapport om dess verksamhet och att rapportera om sin verksamhet för Europaparlamentet och rådet, även om de organisatoriska villkor som Europaparlamentet föreslår skiljer sig i sin utformning till rådets (ändringarna 101, 118, 124, 136, 139-142, 152). Rådet, liksom Europaparlamentet, anser att gruppen bör vederbörligen respektera konfidentialitetsprincipen (ändringarna 39, 40, 96). Rådet anser särskilt att gruppen varken bör offentliggöra eller till tredje part sprida information som den behandlar eller som den mottar när någon har begärt att denna ska behandlas konfidentiellt. Dessutom bör gruppens medlemmar, observatörerna samt andra personer vara skyldiga att inte yppa uppgifter som de fått kännedom om genom gruppens eller expertgruppens arbete.